

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนโดยใช้หนังสือนิทาน
อิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

นางศศิธร สุกคร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2553

**Development of Difficult Words for Reading and Writing Skills with the Use of
The Electronic Story Books for Prathomsuksa III Students of
Anuban Ubon Ratchatani School in
Ubon Ratchatani Province**

Mrs. Sasitorn Supasorn

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

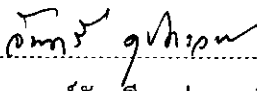
2010

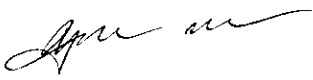
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน โดยใช้
หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

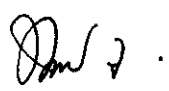
ชื่อและนามสกุล นางศศิธร สุภสร
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์จันตรี คุปตะวาทีน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2553

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์จันตรี คุปตะวาทีน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรหมมาพันธุ์)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน โดยใช้
หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้ศึกษา นางศศิธร สุภสร รหัสนักศึกษา 2512101300 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน) **อาจารย์ที่ปรึกษา** รองศาสตราจารย์จันทร์ คุปตะวาทีน ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนก่อนและ
หลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ 2) ศึกษาอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและ
การเขียนคำยากระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของ
นักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 43 คน ได้มาโดย
การสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ 2) แผน
การเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน 3) แบบทดสอบทักษะการอ่านและ
การเขียนคำยากในบทเรียนก่อนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ 4) แบบวัดความพึงพอใจของ
นักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วน
เบี่ยงมาตรฐาน อัตราการพัฒนา และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) อัตราการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยากใน
บทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์
เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.70 และ 0.63 คะแนนต่อครั้ง จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน 3) นักเรียนที่เรียน โดยใช้
หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ การอ่าน การเขียน คำยาก หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์จันตรี คุปตะวาทีน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอความคิด และแก้ไขปรับปรุง นับตั้งแต่ เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์บุญศรี พรหมมาพันธุ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการ สอบการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ และให้ความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขงาน การศึกษาค้นคว้าอิสระให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัย ศรีภูไพ นางสาวชนิษฐา ชัมภรัตน์ และ นางวิมลลักษณ์ ตีระมาสวณิช ที่ได้กรุณาสละเวลาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ เครื่องมือ

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนักศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ทุกท่าน คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความรักและเคารพยิ่ง

ศศิธร สุภศร

ตุลาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับการเขียน.....	17
แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน.....	26
แนวทางการสอนภาษาไทยด้วยนิทาน.....	31
คะแนนพัฒนาการ.....	33
นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
แบบแผนการวิจัย.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนก่อนและหลัง โดยใช้หนังสือนิทาน อิเล็กทรอนิกส์.....	57
อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	58
ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์.....	64
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปการศึกษา.....	67
อภิปรายผล.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	79
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	80
ข เครื่องมือทดลอง.....	85
ค เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล.....	131
ง การหาคุณภาพเครื่องมือคุณภาพวิจัย.....	139
จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	171
ซ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	177
ประวัติผู้ศึกษา.....	182

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ความแตกต่างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับหนังสือทั่วไป.....	38
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทาน อิเล็กทรอนิกส์ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน).....	57
ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนคำยากก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทาน อิเล็กทรอนิกส์ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน).....	58
ตารางที่ 4.3 อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียน.....	59
ตารางที่ 4.4 อัตราพัฒนาการด้านทักษะการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียน.....	62
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล.....	65

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิด.....	48
ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านระหว่างเรียนของนักเรียน.....	61
ภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงอัตราพัฒนาการด้านทักษะการเขียนระหว่างเรียนของนักเรียน.....	64

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ 2544: 3) ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานในการประชุมทางวิชาการ ของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 ว่า ภาษาไทยเป็นสมบัติของชาติ เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่บ่งบอกถึงความเป็นไทย (กรมวิชาการ 2539: 54)

จากความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยมุ่งหวังเพื่อจะยกระดับคุณภาพด้านการศึกษาคำการใช้ภาษาไทยให้สูงขึ้น และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน ได้จริง ปัจจุบันสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทย จึงมิได้มุ่งแต่การอ่านออกเขียนได้อย่างเดียว หากมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ และต้องมุ่งรักษาภาษาไทยในฐานะที่เป็นสมบัติของชาติ อีกด้วย (กรมวิชาการ 2551: 59)

ดังนั้นคนไทยทุกคนจึงต้องเรียนรู้ภาษาไทยให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาไทย เพื่อสื่อสารได้ถูกต้องทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามควรแก่วัย เพื่อช่วยกันดำรงรักษาภาษาไทยไว้ให้ยั่งยืนตลอดไป และใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่ต้องการ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญจำเป็นที่ครูผู้สอนภาษาไทยต้องปลูกฝังให้กับผู้เรียน เพราะการเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของชีวิต ซึ่ง

สอดคล้องกับความคิดเห็นของศรีจันทร์ วิชาตรง (2542: 65) ที่กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ สลับซับซ้อนต้องอาศัยความรู้ที่สะสมมาและต้องอาศัยการฝึกฝนเขียนอยู่เสมอจึงจะเขียน ได้ถูกต้อง และบังเกิดผลดี ผู้ที่มีทักษะการเขียนย่อมประสบความสำเร็จทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียนและ การประกอบอาชีพการงาน การเขียนเป็นทักษะทางภาษาซึ่งพัฒนามาจากการฟัง การอ่าน และ การพูด การสื่อสารกันด้วยการเขียนนั้น เป็นการสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรแนวคิดหรือข้อมูล ทั้งหมดผู้เขียนต้องถ่ายทอดออกมาโดยผ่านสัญลักษณ์ คือตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ โดยไม่มี สถานการณ์ เช่น การใช้ท่าทางประกอบ หรือไม่มีการใช้ น้ำเสียงช่วยในการสื่อสาร การสื่อสารด้วย การเขียนจึงใช้วิธีการเดียวคือ การถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือและเครื่องหมายเท่านั้น ผู้ที่ ถ่ายทอดหรือผู้ที่สื่อสารด้วยการเขียนนั้นจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามความหมายที่ตนต้องการจะ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ

สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลและจัดการศึกษาของชาติ ก็ได้ สรุปลงไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องคำให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ เลือกคำจากประมวล คำในหนังสือประกอบการเรียนการสอนมาเป็นหลักในการฝึก เลือกคำที่มีในประมวลคำอ่านใน หนังสืออ่านประกอบ เขียนคำง่าย ๆ ที่สะกดในมาตรา แม่ ก กา มาฝึกก่อน เรียนรู้คำใหม่ โดยใช้คำ เก่าเป็นพื้นฐาน ฝึกต่อคำ เดิมคำ เพื่อให้ได้คำใหม่ ให้ ฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยการฝึกตนเอง โดย อาจใช้การบอกการเขียน การแสดงกิริยาท่าทาง การตั้งคำถาม และกิจกรรมเน้นจากรูปแบบง่าย ๆ ไปหายาก โดยเร้าความสนใจปฏิบัติด้วยตนเองด้วยความสนุกสนาน และใช้วิธีหลากหลายไม่ซ้ำวิธี เดิมในรูปแบบเดียวกัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2540: 31)

แต่ในสภาพที่เป็นจริง การสอนภาษาไทยมีปัญหาอยู่มาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหา การขาดอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู เช่น ความกดดัน ขาดประสบการณ์ มี เวลาเตรียมการสอนน้อยไม่เข้าใจเนื้อหาและกระบวนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็ก เช่น การใช้ ภาษาลิ่น การอ่านซ้ำมาก อ่านซ้ำ อ่านไม่ออก ซึ่งนำไปสู่การเขียนผิด โดยเฉพาะนักเรียนในช่วง ชั้นที่ 1 ที่ยังจำกฎเกณฑ์การสะกดต่าง ๆ ไม่ได้เช่น เขียนคำที่ใช้อักษรต่ำและอักษรสูงที่มีวรรณยุกต์ และคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จินตนา ไบกาชูยี (2532) ที่ว่า เด็กอ่าน ไม่คล่อง ไม่กล้าอ่านออกเสียงดัง อ่านไม่ได้ อ่านไม่ถูกวรรคตอน จะเป็นผลทำให้เขียนไม่ถูกต้อง อีกด้วย อีกปัญหาที่ครูผู้สอนมักพบเสมอคือ นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ เมื่อครูบอก ให้หาความหมายจากพจนานุกรมก็จะบอกว่าไม่มีพจนานุกรม ในการเรียนภาษาไทยถ้าไม่ทราบ ความหมายของคำ การที่จะเข้าใจเรื่องที่ฟัง อ่านให้ชัดเจนให้คั่นคั้งเป็นไปได้อย่างมาก จึงเป็น ปัญหาของการเรียนในวิชาอื่นๆด้วย และที่มีปัญหามากขึ้นเมื่อนักเรียนนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ถูกต้องเพราะไม่ทราบความหมาย การสื่อสารกับผู้อื่นก็มีปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ นั้น มีจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่แน่นอน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (วรรณิ โสมประยูร 2542: 120) การเขียนเป็นทักษะที่มีความยุ่งยากและต้องใช้เวลาในการสอนมากเป็นพิเศษ เนื่องจากการเขียนเป็นการสื่อความที่มีวิธีการสลับซับซ้อนกว่าการพูด จำเป็นต้องให้ผู้อ่านเข้าใจ โดยไม่มีเสียงสูง ต่ำ หนัก เบา หรือการแสดงสีหน้าท่าทางประกอบอย่างภาษาพูด การเขียนจึงเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาฝึกนานกว่าทักษะอื่นๆ เริ่มตั้งแต่การคัดลายมือ การเขียนตัวหนังสือให้ถูกแบบ การสะกดตัวให้ถูกต้อง การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นหนังสือ ให้ผู้อ่านเข้าใจ ตลอดจนการเขียนถ้อยคำให้สละสลวยได้ ประโยชน์ตรงตามจุดประสงค์ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2545: 42-43)

การอ่านและการเขียนคำยากถือเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาไทย เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงจะเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ (วรรณิ โสมประยูร 2542: 156) แต่การเขียนสะกดคำผิดถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการแสดงออกทางการเขียนในระดับประถมศึกษา (บันลือ พฤกษ์วัน 2533: 26) ซึ่งสาเหตุที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ เช่น นักเรียนไม่มีหลักในการสะกดคำ หรือการฝึกฝนไม่เพียงพอ (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ 2536: 67) รวมทั้งคำที่ยืมมาจากภาษาอื่นมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน จึงทำให้มีปัญหาในการเขียนตัวสะกดการันต์ (เอกฉันท จารุเมธีชน 2537: 141-156) ตลอดจนการออกเสียงผิด มีแนวเทียบผิด เห็นคำสะกดผิดเสมอจนเข้าใจว่าเป็นการสะกดถูกและไม่สนใจเขียนให้ถูกต้อง (สุปราณี คารารฉาย 2539: 91-92) การสะกดคำยากมีรูปแบบหลากหลายที่ครูสามารถนำไปพัฒนาและปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ 2544: 175-177)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ยังขาดทักษะในการเขียนสะกดคำ ในเรื่องสระ พยัญชนะและวรรณยุกต์ อันเป็นผลทำให้เกิดปัญหาในด้านการเขียนภาษาไทย นักเรียนอ่านหนังสือไม่ถูกและเขียนผิด การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดนั้นมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น นักเรียนได้รับการฝึกเขียนสะกดคำโดยไม่เข้าใจความหมายของคำที่เขียนอย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิด โดย สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2540: 87) กล่าวว่า สาเหตุที่นักเรียนมักจะเขียนหนังสือผิดเพราะสาเหตุหลายประการ อาทิ เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ เขียนผิดเพราะว่าใช้แนวเทียบผิดเขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษาเป็นต้น นอกจากนี้สุจริต เพียรชอบ (2531: 98) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการเขียนสะกดคำในภาษาไทยว่า อาจเป็น

เพราะมีหลักในการเขียนสะกดคำไม่ดี ไม่ได้รับการฝึกฝนเพียงพอ นอกจากนี้ยังมีสิ่งแวดล้อมอื่นที่ทำให้นักเรียนชอบเขียนแบบผิดได้ เช่น ภาษาที่ใช้ตามป้าย ชื่อห้างร้านต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ วารสาร และอื่น ๆ

จากผลการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) ประจำปีการศึกษา 2552 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 502,469 คน เรื่อง “การอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณได้” พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านออกเสียง พบนักเรียนอ่านไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 8.82 หรือ 49,499 คน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่สามารถอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ได้และจะมีปัญหามากที่สุด 2) ความสามารถทางการเขียนมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 17.74 หรือ 99,558 คน โดยพิจารณาภาพที่กำหนดให้แล้วเขียนเนื้อเรื่องความยาวไม่ต่ำกว่า 10 บรรทัด ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) จะต้องมีการกระตุ้นและเร่งรัดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้ดีขึ้น โดยจะจัดทำแผนรณรงค์และส่งเสริมทักษะพื้นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งในอนาคตจะต้องอ่านออกเขียนได้ทุกคน (ชินวัตร ภูมิรัตน์ 2553: 18)

จากปัญหาการอ่านและการเขียนคำยากคิดของนักเรียนดังกล่าว ครูผู้สอนถือว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ปัญหา และให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการเขียนคำยากให้ถูกต้อง โดยต้องมีการศึกษาค้นคว้าหาวิธีที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพให้ทั้งความรู้ ให้ทักษะ และความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กัน (จิรพร วัฒนวิทย์กิจ 2535: 79) ดังนั้นการที่ครูจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกในแบบเรียนเพียงอย่างเดียวขยับว่าย่น้อยเกินไป โดยเฉพาะคำยากต้องอาศัยฝึกการเขียนมาก ๆ เนื่องจากการเขียนเป็นวิชาทักษะจำเป็นต้องฝึกบ่อย ๆ ให้มากพอจึงจะเกิดทักษะ โดยชาญชัย ชมดิษฐ์ (2535: 65) เสนอแนวคิดว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผู้สอน ผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน วิธีจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความประทับใจในสิ่งที่เรียนได้แม่นยำและจดจำไปได้นาน ครูต้องพยายามนำนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนแทนการยึดครูเป็นศูนย์กลาง หรือครูเป็นผู้บอก นอกจากนี้ สุวิม ดันปีติ (2545: 107) ยังได้เสนอว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยควรจัดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและตรงกับพัฒนาการของเด็กในด้านความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอนควรใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานสนานเพลิดเพลิน เพราะการเรียนการสอนให้มีกิจกรรมสนุกสนานเร้าความสนใจของนักเรียนจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และ ประพันธ์ จุมคำมูล (2541: 129) เสนอถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้สนุกนั้นว่ากิจกรรมเป็นอย่างหนึ่งที่สามารถสอดแทรกเข้าไปในบทเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนเรื่องนั้นได้เป็นอย่างดีคือ นิทาน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการนำกิจกรรมของการอ่านนิทาน มาใช้ในการประกอบการอ่านและการเขียนโดยมีการนำคำยกมาแต่งนิทานให้นักเรียนได้ฝึก ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ทำให้เกิดเป็นแบบการเรียนการสอนที่น่าสนใจ สอดคล้องกับแนวปฏิรูปการศึกษาพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2542 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นไปตามแนวการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยการนำเอานวัตกรรมการสอนที่สนุกสนาน มีความหลากหลาย และสร้างความสนใจผู้เรียน มาใช้ในการจัดกิจกรรมการสอน ที่มุ่งให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต คือ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้ทำงานกลุ่ม ฝึกการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง และสามารถแก้ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเห็นคุณค่าของภาษาไทย และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

หนังสือนิทานที่มีอยู่โดยทั่วไป จะมีลักษณะเป็นเอกสารที่จัดพิมพ์ด้วยกระดาษ แต่ด้วยความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย และความเปลี่ยนแปลงด้านอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีการพัฒนาต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้มีการคิดค้นวิธีการใหม่โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วย จึงได้นำหนังสือดังกล่าวเหล่านั้นมาทำคัดลอก (scan) โดยที่หนังสือก็ยังคงสภาพเดิมแต่จะได้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นแฟ้มภาพขึ้นมาใหม่ วิธีการต่อจากนั้นก็ก็จะนำแฟ้มภาพตัวหนังสือมาผ่านกระบวนการแปลงภาพเป็นตัวหนังสือ (text) ด้วยการทำ OCR (Optical Character Recognition) คือการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อแปลงภาพตัวหนังสือให้เป็นตัวหนังสือที่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้ การถ่ายถอดข้อมูลในระยะต่อมา จะถ่ายถอดผ่านทางแป้นพิมพ์ และประมวลผลออกมาเป็นตัวหนังสือและข้อความด้วยคอมพิวเตอร์ ดังนั้นหน้ากระดาษก็เปลี่ยนรูปแบบไปเป็นแฟ้มข้อมูล (files) แทน ทั้งยังมีความสะดวกต่อการเผยแพร่และจัดพิมพ์เป็นเอกสาร (documents printing)

นอกจากนี้ในปัจจุบันการนิยมใช้อินเทอร์เน็ตก็ได้เข้ามาทำให้มนุษย์สามารถส่งสิ่งที่เป็นเอกสารหรือหนังสือได้คราวละมาก ๆ โดยอาศัยอินเทอร์เน็ตและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย และไม่ต้องมีคิส์เก็ตหรือการ์ดสำหรับการใช้ ในการเก็บข้อมูล เช่น นวนิยาย หรือเอกสารตำรา ในกรณีที่มีผู้เกรงว่าจะมีการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยการ อาศัยไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือในการรับส่งหนังสือ ตำรา หรือนวนิยายนั้น ก็สามารถป้องกัน ได้ด้วยการใช้รหัส (encryption) เพื่อไม่ให้บรรดาผู้ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถใช้ไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ในการแจกจ่ายเนื้อหาในหนังสือนวนิยายหรือตำรา โดยไม่ต้องไปซื้อหา มา หนึ่ง หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้อาศัยหลักการที่ว่า จะนำเทคโนโลยีที่มีความบางเบาหลายๆ มาใช้ เช่น สกรีน โดยจะละทิ้งทุกสิ่งในแล็บท็อปที่มีน้ำหนักมาก เช่น โปรเซสเซอร์แบบเซฟวีคิวดี งานพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จึงได้มุ่งหนักไปในเรื่องของความบางเบาและการพิมพ์ทุกอย่างลงบนแผ่นพลาสติกหรือสิ่งอื่นใดที่จะนำมาทำหน้าที่ยึดคล้ายกับกระดาษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อันหมายถึงการพิมพ์ตั้งแต่สิ่งที่เป็นวงจรทางอิเล็กทรอนิกส์

จนถึงสิ่งอื่นๆ เช่น หน่วยความจำสำรอง (ภายในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะไม่มีซีพียู) ลงบนแผ่นบางๆ ที่จะทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อันเนื่องมาจากการประหยัดน้ำหนัก นอกจากนี้ลักษณะที่กล่าวมาของโปรยณีย้ออิเล็กทรอนิกส์ ก็ยังมีส่วนที่เรียกว่าเนื้อหาด้วยซึ่งเนื้อหา ในที่นี้ ได้มีกล่าวไว้ว่า เนื้อหา (content) เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้ประโยชน์บนเครือข่ายมีความสามารถในการส่งสัญญาณเสียงการแพร่กระจายของวัสดุได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่ทำการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงได้นำนิทานมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพราะนิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการพื้นฐานของความคิดที่จะนำไปสู่การพัฒนาด้านสติปัญญา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ คือ คำยากในบทเรียนวิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดทำเป็นหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับประกอบการสอน ซึ่งมีความเชื่อว่าการที่จะฝึกนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในภาษาได้ดี สำหรับเป็นเครื่องมือที่จะใช้ในการแสวงหาความรู้ได้ตามต้องการแก่ผู้เรียนจะต้องสามารถคิดและแสดงออกมาเป็นภาษาได้อย่างถูกต้องตามควรแก่วัย การที่ผู้เรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาได้เหมาะสมต้องผ่านประสบการณ์ต่างๆ เพื่อพัฒนาฝึกฝนการใช้ภาษาอยู่เสมอ และสื่อการสอนมีบทบาทต่อการเรียนรู้ของเด็ก ในด้านการกระตุ้นความสนใจต่อสิ่งที่เรียนเป็นเครื่องมือช่วยให้เด็กได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรม ให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในรูปของกิจกรรมการอ่านหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ อันเป็นการปลูกฝังพื้นฐานการเขียนที่ดีในการใช้คำในภาษาไทยให้ถูกต้องต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

2.2 เพื่อศึกษาอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.2 อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำยากระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้น

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมาก

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้นจำนวน 343 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 43 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

5. นวัตกรรมที่เฉพาะ

5.1 คำยาก หมายถึง คำที่นักเรียนมักเขียนผิดในทุกรายวิชา ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการนำคำมาตรวจหาความถี่ของแต่ละคำที่นักเรียนเขียนผิด แล้วคำนวณหาค่าร้อยละ โดยผู้วิจัยนำคำที่นักเรียนเขียนผิดตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไปมาให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียน

5.2 นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่ผู้วิจัยได้ทำการแต่งขึ้นจากคำยากที่สำรวจได้นำมาแต่งเป็นนิทานที่แฝงด้วยคุณธรรม

5.3 หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง นิทานที่ผู้วิจัยได้ทำการแต่งขึ้นจากคำยากเป็นนิทานที่แฝงด้วยคุณธรรม แล้วนำมาจัดทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้ประกอบการสอน

5.4 การพัฒนาทักษะการอ่าน หมายถึง การเพิ่มพูนทักษะการอ่านคำยากให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สามารถอ่านคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่สะกดตัวการ์นต์ และคำที่สะกด ไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา โดยใช้หนังสือนิทาน อิเล็กทรอนิกส์

5.5 การพัฒนาทักษะการเขียน หมายถึง การเพิ่มพูนทักษะการเขียนคำยากให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สามารถเขียนคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่สะกดตัวการ์นต์ และคำที่สะกด ไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา โดยใช้หนังสือนิทาน อิเล็กทรอนิกส์

5.6 อัตราพัฒนาการ หมายถึง ความก้าวหน้าของคะแนนระหว่างเรียนในด้านการ อ่านและการเขียนคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ครั้ง คะแนนที่ได้จากการวัด เป็นคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยต่อครั้ง

5.7 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี หรือความประทับใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำ ยากในวิชาภาษาไทย จำนวน 5 เรื่อง

6.2 เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนด้านทักษะการอ่านและ การเขียนของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. สารະการเรีันรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียน
4. แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน
5. แนวทางการสอนภาษาไทยด้วยนิทาน
6. คณะแผนพัฒนาการ
7. นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. สารະการเรีันรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 การเรีันรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคน ในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจาร์ณ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้และอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

1.1.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่างๆ การอ่านในใจ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

1.1.2 การเขียนสะกด ตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำ และรูปแบบต่างๆ ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเรียงความ ข้อความ เขียนรายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.1.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกร่วมกับเรื่องราวดังกล่าว อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

1.1.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาส และบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

1.1.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิดและความเพลิดเพลิน เรียนรู้ทำความเข้าใจบทเห่ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญา มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกร่วมกัน ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.2 คุณภาพการเรียนรู้

นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะต้องมีคุณภาพดังนี้

1.2.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน สามารถตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบาย จากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ มีสุขนิสัยที่ดีและมีมารยาทในการอ่าน

1.2.2 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวันเขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีสุนทรีย์ที่ดี และมีมารยาทในการเขียน

1.2.3 สามารถเล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญตั้งคำถาม ตอบคำถามรวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามรวมทั้งมีสุนทรีย์ที่ดีและมีมารยาทในการฟังดูและพูด

1.2.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะในการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ สามารถแต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1.2.5 เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม แสดงความคิดเห็นวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

1.3 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1.3.1 สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1) อ่านออกเสียงคำข้อความเรื่องสั้นๆและบทร้อยกรองง่ายๆได้ถูกต้อง
คล้องแคล้ว

2) อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

3) ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

4) ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล

ประกอบ

5) สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6) อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน

7) อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ

8) อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่และแผนภูมิ

9) มีมารยาทในการอ่าน

1.3.2 สารที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

- 1) คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
- 2) เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน
- 3) เขียนบันทึกประจำวัน
- 4) เขียนจดหมายลาครู
- 5) เขียนเรื่องตามจินตนาการ
- 6) มีมารยาทในการเขียน

1.3.3 สารที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

- 1) เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง
- 2) บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู
- 3) ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
- 4) พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
- 5) พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์
- 6) มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

1.3.4 สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานที่ 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

- 1) เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ
- 2) ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
- 3) ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ
- 4) แต่งประโยคง่ายๆ
- 5) แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ
- 6) เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1.3.5 สารที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

- 1) ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 2) รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรม

ท้องถิ่น

- 3) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน
- 4) พ้องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ

สนใจ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน ใช้เพื่อแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินและถือได้ว่าเป็นหัวใจของการศึกษา มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544: 2) กล่าวว่า การอ่าน คือ เป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมาย กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

ทัศนีย์ สุภเมธี (2544: 24) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมา สัญลักษณ์ในภาษาไทย คือ คำข้อความจึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการอ่าน นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการพูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาชาวอังกฤษที่ว่า “การอ่านทำคนให้เป็นคน โดยสมบูรณ์”

การอ่านเป็นพฤติกรรมมารับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการและนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มาก นอกจากนั้นแล้วข่าวสารสำคัญ ๆ หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่าน

สื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลัง ๆ ความสามารถในการอ่าน จึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

ในสมัยโบราณที่ยังไม่มีตัวหนังสือใช้ มนุษย์ได้ใช้วิธีเขียนบันทึกความทรงจำและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นรูปภาพไว้ตามฝาผนังในถ้ำ เพื่อเป็นทางออกของอารมณ์ เพื่อเตือนความจำหรือเพื่อบอกเล่าให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วย แสดงถึงความพยายามและความปรารถนาอันแรงกล้าของมนุษย์ที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเป็นสัญลักษณ์ที่คงทนต่อกาลเวลาจากภาพเขียนตาม ผนังถ้ำ ได้วิวัฒนาการมาเป็นภาษาเขียนและหนังสือ ปัจจุบันนี้หนังสือกลายเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อมนุษย์จนอาจกล่าวได้ว่าเป็น ปัจจัยอันหนึ่งในการดำรงชีวิตคนที่ไม่รู้หนังสือแม้จะดำรงชีวิตอยู่ได้ก็ เป็นชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความเจริญ ไม่สามารถประสบความสำเร็จใด ๆ ในสังคมได้หนังสือและการอ่านหนังสือจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง คลิ๊กเข้าสู่เนื้อหา

2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านหนังสือแต่ละคนมีจุดหมายเหมือนกัน แต่การอ่านแต่ละครั้งอาจมีจุดหมายแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความต้องการและหนังสือที่อ่าน ซึ่งเราสามารถแบ่งจุดมุ่งหมายการอ่านได้ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544: 3) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่า เด็กบางคนมักจะสงสัยและตั้งคำถามว่า “ทำไมจึงต้องอ่าน” ผู้ใหญ่ก็ตอบเด็กว่าอ่านเพื่อให้รู้เรื่องราวหรือเข้าใจข้อความนั้น หากมีคำถามต่อไปว่า “ผู้ใหญ่คาดหวังอะไรจากการที่ให้เด็ก ฝึกอ่าน” คำตอบที่ได้รับก็คือ “ให้เด็กอ่านออก” ถ้าผู้ใหญ่คาดหวังเป็นครูคาดหวังให้เด็ก “อ่านเป็น” การอ่านออกและการอ่านเป็นมีความหมายแตกต่างกัน อ่านออก หมายถึง การอ่านคำ ประโยคและข้อความได้แต่ผู้อ่านไม่เข้าใจความหมาย และไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ส่วนอ่านเป็นหมายถึงอ่านแล้วเข้าใจสามารถนำเหตุการณ์ถ้อยคำ และเรื่องราวที่ได้รับจากการอ่านมาวิเคราะห์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนได้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2544: 25) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาควรจะได้เน้นถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) ให้มีความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง รวดเร็ว ในเนื้อความที่อ่าน
- 2) ให้มีความสามารถในการอ่านในใจ เพื่อเก็บข้อความและเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านนั้นได้อย่างถูกต้อง
- 3) ให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และเก็บใจความได้

- 4) ให้เด็กมีเจตคติที่ดีในการอ่าน เช่น เด็กทราบว่า การอ่านนั้นให้ประโยชน์ทั้งในด้านความรู้และความเพลิดเพลิน เด็กเต็มใจอ่าน โดยไม่ฝืนใจอ่าน
- 5) เพื่อส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน
- 6) ให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นและสามารถไปใช้ประโยชน์ในการเรียนได้
- 7) ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง เพราะการอ่าน ย่อมนำไปสู่ความรู้เรื่องราว

2.4 วิธีการอ่านของเวเลน

การสอนภาษาไทยแบบเวเลน (Valen อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2544:12) มีพื้นฐานจากการเรียนภาษาตามธรรมชาติ อาจารย์จะสอนคำศัพท์ใหม่ ๆ ก่อน แล้วจึงสอนวิธีการใช้คำเป็นรูปแบบการสอนแบบถาม-ตอบ เมื่อนักเรียนตอบคำถาม อาจารย์จะช่วยถ้าคำตอบนั้นๆ ยากเกินไป และหลังจากนั้นจะทบทวนไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนจะทำได้อย่างมั่นใจ อาจารย์จะแก้ไขการออกเสียงและระดับเสียงให้นักเรียนตลอดเวลาในเวลาที่สั้น จะเห็นการพัฒนาภาษาไทยของนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว เริ่มแรกจะเรียนรู้การอ่านภาษาไทยได้อย่างทันที มันง่ายมากกว่าที่คิด จะไม่เรียนการออกเสียงโดยใช้คำอ่านแบบ โรมัน เพราะเชื่อว่าเป็นการเรียนที่ผิดและไม่ได้ผล ซึ่งจะเรียนรู้การอ่านและเขียนภาษาไทยจากตัวหนังสือภาษาไทยจริง ๆ การเรียนภาษาไทยที่โรงเรียนเป็นเรื่องง่ายกว่า

ความลับของความสำเร็จในการเรียนภาษาก็คือการพูดซ้ำ ทำซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนซึมซับ จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเมื่อเรียนภาษาก็คือความจำเป็นในการทบทวน พูดซ้ำ ทำซ้ำ อย่างสม่ำเสมอ ปฏิริยาตอบกลับ โดยอัตโนมัติ การเรียนภาษาก็เหมือนกับการเรียนพิมพ์ดีดหรือเล่นเปียโนซึ่งใช้หลักการของปฏิริยาตอบกลับ โดยอัตโนมัติและรวดเร็ว ซึ่งได้จากความเคยชินสู่การกระทำหรือคำพูดอย่างรวดเร็ว ไม่ต้องคิดมากจนเกินไป ปฏิริยาตอบกลับโดยอัตโนมัติสามารถพัฒนาได้ นักเรียนต้องเรียนพูดและอ่านให้มาก ๆ โดยไม่ต้องคิดมาก การพูดซ้ำโดยอัตโนมัติ ปฏิริยาตอบกลับโดยอัตโนมัติอย่างรวดเร็วสามารถพัฒนาได้ โดยการพูดซ้ำต้องทำซ้ำจนกว่าปฏิริยาตอบกลับ โดยอัตโนมัติจะเกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องคิด เรียนรู้ได้จาก หูฟัง ปากพูด ตาดู มือทำ นักเรียนควรเรียนภาษาต่างประเทศในวิธีเดียวกับการเรียนภาษาของตนเองเมื่อครั้งเป็นเด็ก เด็กได้ยินภาษาก่อน จึงเรียนแบบโนสิ่งที่ได้ยิน หลังจากนั้นจึงเรียนการเขียนจากสิ่งที่เห็น และสุดท้ายก็เขียนเองได้ เมื่อเด็กเรียนภาษาของตนเอง เขาจะพูดในสิ่งที่ได้ยินมาซ้ำ ๆ โดยไม่เข้าใจจริง ๆ ว่าตัวเองพูดอะไร แต่มาเข้าใจ ความหมายทีหลัง ดังนั้นมันควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจกับการเรียนรู้ภาษา นักเรียนควรลองไม่ต้องคิดมาก หรือประมวลผล หรือถามมากเกินไป ทำไมหรือ ก็เพราะว่าเป็นเรื่องยากสำหรับการคิดของผู้ใหญ่ที่ไม่คุ้นเคยในการทำสิ่งต่าง ๆ โดยปราศจากความเข้าใจที่แท้จริงว่าเขากำลังทำอะไร หรือทำไมเขาต้องทำ แต่การถามมากเกินไป

เป็นการถ่วงเวลาในการเรียนภาษาที่ถูกต้องของเขา การเรียนภาษาให้ได้ผลและรวดเร็วจำเป็นต้องใช้ การเรียนแบบไม่ใช้การอธิบาย ความจำไม่ดีก็สามารถเอาชนะได้โดยการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ

ศัตรูตัวสำคัญที่สุดของการเรียนภาษาคือ ความเบื่อหน่ายและความจำที่แย่ แต่ด้วย วิธีการสอนแบบเวเล่น จะสามารถเอาชนะความน่าเบื่อด้วยความเร็ว และความจำที่แย่ด้วยการทบทวน การทบทวนไม่ใช่จะทำให้ความเร็วในการพูด ในการเข้าใจและในการอ่านดีขึ้น แต่ยังสามารถทำให้นักเรียนจำในสิ่งที่เรียนได้ดีขึ้น ไม่ว่าความจำจะแย่มากแค่ไหน

2.5 การพัฒนาทักษะการอ่าน

2.5.1 ทำตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ก่อนอ่าน

2.5.2 เปรียบเทียบเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมเพื่อประเมินผลการอ่านของตนเอง ว่า การอ่านครั้งนี้ได้ประโยชน์แค่ไหน การอ่านช่วยพัฒนาความรู้ ความคิด หรือวิจรรณญาณหรือไม่

2.5.3 ตรวจสอบว่าสิ่งที่อยากรู้ที่บันทึกไว้ล่วงหน้าก่อนการอ่านนั้น ได้รับสารครบถ้วนตามที่ต้องการหรือไม่

2.5.4 นำความรู้และสิ่งที่เก็บได้จากการอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิตในแงุ่มุมที่ เกี่ยวข้องจริง ๆ เพื่อใช้พัฒนาศักยภาพของตนเอง เช่น นำไปวางแผนการดำเนินชีวิต การทำงาน หรือการประกอบอาชีพ การปรับปรุงบุคลิกภาพ การวางแผนการเรียน

2.6 แนวทางในการพัฒนาการอ่าน

2.6.1 ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่ออะไร เพื่อความรู้ ความคิด หรือเพื่อความบันเทิง

2.6.2 ทำความเข้าใจศัพท์ที่อาจเข้าใจยากให้ชัดเจนเสียก่อนเพื่อความเข้าใจอันดี ในการอ่าน

2.6.3 เลือกเรื่องให้อ่านให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของการอ่าน ทุกครั้ง

2.6.4 สรุปประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วบันทึกย่อไว้

2.6.5 ประเมินผลการอ่านของตนเองว่าได้สาระตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้หรือไม่

2.6.6 ทดลองสรุปเรื่องย่อ เขียนหรือเล่าให้เพื่อนอ่านหรือฟัง

2.6.7 หากสาระสำคัญไม่ครบถ้วน ควรกลับไปอ่านแล้วทำสรุปสาระสำคัญใหม่ อีกครั้งและบันทึกสาระสำคัญไว้เตือนความจำ

ดังนั้น การพัฒนาการอ่านทั้งการอ่านเร็ว อ่านจับใจความสำคัญ อ่านเก็บสารไป ใช้ให้เกิดประโยชน์ สามารถฝึกได้ทั้งจากฝึกเล่าเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นฟัง บันทึกสาระการอ่านแล้ว

นำมาเรียบเรียงเป็นเรื่องของเราเอง หรือประเมินประสิทธิภาพในการอ่านของตนเอง โดยใช้ การสังเกตพัฒนาการการอ่าน ควรเริ่มต้นจากการอ่านสั้น ๆ แล้วค่อย ๆ ยาวขึ้น จับประเด็นเรื่องที่ อ่านแต่ละครั้งด้วยกำหนดเวลาในใจ ยึดตามจำนวนหน้า แล้วพิจารณาว่าสามารถจับใจความ เดียวกันในช่วงเวลาเดิมหรือเวลาที่ต่างกันมากน้อยเพียงใด ควรเริ่มจากการอ่านหนังสือบันเทิงคดี เลือกร้านบทสั้น ๆ เพราะเข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ อย่างเช่น นิทาน ที่สามารถทำให้เด็กนักเรียนสามารถ เข้าใจง่าย แล้วค่อยปรับเปลี่ยนไปฝึกอ่านบทที่ยาวขึ้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียน

3.1 ความหมายของการเขียน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายการเขียน ดังนี้

สนิท จิมเล็ก (2543: 180) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญอีก ทักษะหนึ่งการเขียนเป็นการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม การเขียนเป็นหลักฐานที่ช่วยให้คนรุ่น หลังได้ทราบประวัติความเป็นมาของบรรพชนในอดีตกาล เช่น หลักศิลาจารึกของพ่อขุน รามคำแหงมหาราช ก็เป็นความสำคัญของการเขียน ถ้าปราศจากหลักศิลาจารึกของพระองค์ท่าน แล้ว โฉนดเลยพวกเราจะได้ทราบประวัติความเป็นมาของการประดิษฐ์อักษรไทย ตลอดจน ได้ทราบ ถึงจารีตประเพณีของคนไทยตั้งแต่ครั้งโบราณกาล

วรรณ โสมประยูร (2543: 119) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า “การเขียน” หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นให้เข้าใจ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์

จากความหมายของการเขียนดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียน เป็นศิลปะ การ เขียนที่สำคัญมาก มีกลวิธีในการเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ไว้ด้วยกันให้ เป็นคำที่ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ของหลักภาษา สามารถสื่อความหมายเข้าใจกันได้และมีความหมาย ตรงตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

3.2 ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นพื้นฐานการเขียนของทุกรูปแบบ การเขียนคำยากได้ถูกต้องเป็นสิ่ง สำคัญมากและมีคุณค่ามากที่สุด เพราะสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกันได้ อย่างชัดเจนและ ถูกต้อง ช่วยอนุรักษ์ภาษาของชาติและเป็นประ โยชน์ต่อผู้เขียน ความสำคัญของการเขียน ว่า การเขียนเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นรากฐานในการเขียนงานอย่างอื่นได้ และการเขียนได้ถูกต้องมี ความสำคัญดังนี้

สุทริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2540: 315) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเขียนหนังสือคิดเป็นการบ่งบอกว่าผู้เขียนไม่สนใจในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสารได้ถูกต้อง รวดเร็วซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษาวิชาต่างๆ ต่อไป หากสะกดคำไม่ถูกต้องย่อมก่อให้เกิดผลเสียต่อการเขียน อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดและไม่สามารถส่งสารได้ตรงตามต้องการ

พัชรี วรจรสร้างดี (2542: 52) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องหรือการสะกดตัวการ์นต์เป็นการเรียนเขียนตามคำบอกซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญมาก เพราะการสะกดตัวการ์นต์ให้ถูกต้อง จะทำให้อ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ และเพื่อการศึกษาในระดับชั้นสูงๆต่อไป

วรรณิ โสมประยูร (2544: 49) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องจากผู้อื่น และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องความสำคัญของการเขียนสะกดคำสรุปได้ดังนี้ การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเขียน เพราะนอกจากสื่อความหมายได้ถูกต้องแล้วยังทำให้เกิดความถูกต้องของหลักภาษา เกิดความงดงามทางภาษาและยังทำให้ผู้เขียนได้รับความศรัทธาในการเขียน นอกจากนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องยังเป็นพื้นฐานของการเขียนในการที่จะเรียนวิชาอื่น ๆ อีกด้วย

กำชัย ทองหล่อ (2543: 160) กล่าวว่า ภาษาพูดจะเข้าใจเรื่องกันได้ต้องกำหนดสำเนียงที่เปล่งออกเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นสำเนียงที่เปล่งออกมาจึงต้องชัดเจนมีจังหวะความหนักเบา ความแข็งกร้าวอ่อนโยน และบางทีต้องใช้กริยาอาการประกอบด้วย เพื่อให้เรื่องนั้นแสดงอาการภายในของผู้พูดได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับความรู้สึก แต่ภาษาเขียนจะให้เข้าใจความหมายกันได้ต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลัก เพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมายใช้แทนคำพูดเพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนผิดความหมายก็แปรไปหรืออาจจะไม่มี

สุทริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2540: 290) กล่าวว่า การเขียนหนังสือคิดนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่ควรสนใจเป็นพิเศษ เพราะการเขียนหนังสือคิดเป็นเครื่องบ่งบอกว่า ผู้เขียนไม่สนใจในการใช้ภาษา

เนื่องจากการเขียนมีความสำคัญต่อบุคคลเป็นอย่างมาก ดังนั้นการเขียนจึงมีจุดประสงค์ของการเขียน ทศนี สุภเมธี (2544: 34) กล่าวไว้ว่า

- 1) เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนที่ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาเขียนดี และถูกต้องตามอักขรวิธีและตามลำดับสากลนิยม
- 2) เพื่อฝึกให้รู้จักลำดับความคิด และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเข้าใจได้
- 3) ให้รู้จักสังเกต และเลือกเฟ้นถ้อยคำ สำนวนโวหาร มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและตามค่านิยมกัน
- 4) เพื่อให้เห็นความสำคัญของภาษาเขียนในการติดต่อสื่อความหมาย และเข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาเขียนกับภาษาพูด
- 5) ส่งเสริมการเขียนหนังสือได้เร็ว อ่านง่ายชัดเจนและสะอาดเรียบร้อย
- 6) ส่งเสริมให้มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างแจ่มแจ้ง

- 7) ฝึกการเขียน คัดลายมือให้อ่านง่าย ชัดเจน สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการใช้ภาษา และในการดำรงชีวิตประจำวัน การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะทำให้ภาษาเกิดความงดงาม หากการเขียนสะกดผิด จะทำให้การสื่อความหมายผิดไป ส่งผลเสียหายทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร นอกจากนั้นยังทำให้ขาดความศรัทธาและความเชื่อมั่นต่องานเขียนอีกด้วย

3.3 จุดมุ่งหมายของการเขียน

การสอนเขียนสะกดคำเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญในการวางรากฐานการเขียนการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ผู้เขียนต้องรู้ความหมายของคำนั้นด้วย ซึ่งหลักสูตรภาษาไทยระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

- 1) เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนให้ถูกต้องชัดเจน รวดเร็ว มีระเบียบเรียบร้อย สวยงาม อ่านง่าย และให้ถ้อยคำที่เหมาะสมตามควรแก่วัย
- 2) เพื่อให้สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนจนสามารถสื่อความหมายได้
- 3) เพื่อให้สามารถเขียนแสดงความคิด วิพากษ์วิจารณ์เชิงสร้างสรรค์อย่างเสรี และมีวิจารณญาณ
- 4) สามารถเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผน และได้ประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมาย

5) ให้รู้จักลำดับความคิด และสาระสำคัญตลอดจนให้มีศิลปะในการเขียนและ
เข้าใจง่าย

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การสอนเขียนสะกุดคำมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียน
ได้รู้จักกฎเกณฑ์การเขียนคำให้ถูกต้องตามหลักภาษา และพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
พุทธศักราช 2525 รวมทั้งสามารถนำไปใช้เรียบเรียง เขียนเรื่องราวและใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้อง
ตามหลักเกณฑ์ภาษาไทย

3.4 สาเหตุและผลเสียของการเขียนสะกุดคำผิด

สาเหตุของการเขียนคำผิดมีหลายประการ เมื่อพิจารณาอย่างลึกซึ้งจะพบว่า
นักเรียนเกือบทุกระดับชั้นส่วนใหญ่เขียนสะกุดคำผิดพลาด และบกพร่องอยู่เสมอ ขึ้นอยู่กับ
ความสามารถและประสบการณ์ในการใช้ภาษาไทยของแต่ละคนซึ่งบุคคลต่าง ๆ นักการศึกษาหลาย
ท่านได้ศึกษาสาเหตุและผลเสียของการเขียนสะกุดคำผิดพบว่า เกิดจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

สุวิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2540: 290-311) กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกุดคำผิดไว้
ดังนี้

1) เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ คำในภาษาไทยเรามีเสียงตรงกัน
มากแต่สะกุดการันต์ต่างกันและมีความหมายต่างกันเมื่อเป็นเช่นนี้อาจจะทำให้ผิดในเรื่องสะกุด
การันต์ได้ง่าย ถ้าหากจำแต่เสียงโดยไม่พิจารณาความหมายเฉพาะของคำแต่ละคำนั้น เช่น มีเสียง
(พัน) เสียงเดียวอาจจะเขียนเป็น พัน, พรรณ, พันซ์, พันธุ์, ภัณฑ, พรรค์ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งแต่ละคำมี
ความหมายต่างกันหากใครไม่เคยได้ยินคำว่า “ครุภัณฑ” และไม่ทราบความหมายของคำนี้มาก่อน
อาจจะเขียนผิดเป็น ครุพัน, หรือครุพันซ์ก็ได้

2) เขียนหนังสือผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด คำบางคำเมื่อจะเขียนแต่ผู้เขียนไม่
มั่นใจ มักจะนึกเทียบเคียงกับคำอื่นๆซึ่งเคยรู้มาแล้วเป็นอย่างดี วิธีการเช่นนี้เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้
เขียนหนังสือผิด เพราะคำบางคำมีความหมายหรือรูปศัพท์ ตลอดจนหลักภาษาต่างกันเราใช้กฎอัน
เดียวกันไม่ได้ คำพวกนี้จึงควรพิจารณาจดจำเป็นคำๆ ไป เช่น “สังวาล” เขียนผิดเป็น “สังวาลัย”
เพราะนำไปเทียบกับคำว่า “มาลัย” หรือเขียน “อานิสงส์” เขียนผิดเป็น “อานิสงษ์” เพราะนำไป
เทียบกับคำว่า “พระสงฆ์” หรือเขียน “กำพีด” เขียนผิดเป็น “กำพีช” เพราะนำไปเทียบกับ “พีช”

3) เขียนหนังสือผิดเพราะออกเสียงผิด คำบางคำบางคนออกเสียงไม่ตรงหรือ
ออกเสียงไม่ชัด เลยตัดสินใจเมื่อเขียนเลยผิดด้วยแต่คำบางคำคนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่
ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรม พวกหลังนี้นับเป็นสิ่งยากแก่การแก้ไข อาจจะถือว่าเป็นเพราะ
พจนานุกรมรักษาหลักการจนไม่เอื้อเพื่อต่อผู้ใช้ภาษาก็ได้ ตัวอย่างคำสองพวกนี้ เช่น

ขมมักเขม้น เขียนผิดเป็น ขมมักเขมนั่น

ลดา	เขียนผิดเป็น	ลัดดา
ผมหักศก	เขียนผิดเป็น	ผมหักโสก

4) เราเขียนหนังสือผิดเพราะเรามีประสบการณ์ผิด คือเคยเห็นคำนั้นๆมาจนเคยชิน และเป็นคำที่ใช้กันผิดเสมอจนจำได้ติดตาอาจจะเห็นจากหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ เช่น ในบัตรเชิญ ประกาศโฆษณา แจ้งความ ฯลฯ ควรจะได้พิจารณา อย่าใช้ตามโดยไม่ได้ศึกษาความจริง เช่น

ประณีต	เขียนผิดเป็น	ประเน็ต
กำสรवल	เขียนผิดเป็น	กำสรवल
อนุญาต	เขียนผิดเป็น	อนุญาติ

5) เขียนหนังสือผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา หลักภาษานับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนภาษา การที่จะเรียนโดยไม่ต้องรู้หลักนั้นย่อมเป็นไปได้แต่เนื่องจากหลักภาษาไทยมีข้อยกเว้นมากมายจึงควรจะได้ตระหนักในข้อนี้โดยเฉพาะการเขียน เช่น หลักการประวิสรรชนีย์ คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร หลักการใช้ ศ, ษ, ส, หลักการใช้ รร หลักการใช้ บรร – บัน เป็นต้น

วรรณิ โสภประยูร (2544: 157) ได้ศึกษาลักษณะคำยาก ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนมากเขียนผิดนั้น สาเหตุที่เขียนผิดอาจสรุปได้ดังนี้

- 1) นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะกดคำผิด
- 2) นักเรียนไม่รู้จักหลักภาษา เช่น ไม่รู้จักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ตัว ศ, ษ, ส หลักการสะกดการันต์
- 3) นักเรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียงจึงทำให้ความหมายสับสนได้
- 4) นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง เกลี่ย กล่อม กรอง กลอน
- 5) นักเรียนไม่สามารถถ่ายถอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้เช่น ซอล์ก ดอกเตอร์ แท็กซี่
- 6) นักเรียนใช้คำที่มีตัว ร ล ไม่ถูก เช่น -ราว – ลาว ราว ลาด

พัชรวิ วรจรัสรังสี (2542: 55) ได้สรุปผลการวิจัยลักษณะการเขียนคำภาษาไทยที่สะกดยากซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรุงเทพมหานคร สาเหตุของการเขียนผิดมี 8 ลักษณะเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ผิดหลายลักษณะรวมกัน

- 2) ผิดที่ตัวสะกด
- 3) ผิดที่ตัวการันต์
- 4) ใช้พยัญชนะผิด
- 5) ใช้สระผิด
- 6) ผิดที่วรรณยุกต์
- 7) วางสระผิดที่
- 8) วางวรรณยุกต์ผิดที่

วีระศักดิ์ ปัตตธาดาโพธิ์ (2540: 26) สรุปสาเหตุของการเขียนสะกดผิดดังนี้

- 1) นักเรียนมีประสบการณ์ในการเขียนผิด โดยเห็นแบบที่เขียนสะกดคำผิด
- 2) นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้หลักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ, ษ, ส หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกด เป็นต้น

- 3) นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำ
- 4) นักเรียนฟังไม่ชัดเจน เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง
- 5) นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงที่มาจากภาษาอังกฤษได้
- 6) นักเรียนใช้คำที่มี ร ล รร (ร หัน) ไม่ถูก เช่น ลาว – ราว ลาด – ราด

จากเหตุผลข้างต้นที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ สามารถจะสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำผิดมีสาเหตุเกิดจากนักเรียนขาดพื้นฐานประสบการณ์ทางภาษาขาดการสังเกต ขาดความเอาใจใส่ ขาดการฝึกฝนขาดความแม่นยำในหลักเกณฑ์การเขียน ออกเสียงบกพร่องจนกลายเป็นความเคยชิน และไม่เห็นความสำคัญของการเขียน รวมทั้งอิทธิพลสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ทำให้นักเรียนจำคำที่เคยเขียนสะกดผิดไปใช้ ส่งผลเสียให้เกิดลักษณะนิสัยในการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ทำให้การสื่อสารบกพร่องไม่ชัดเจน ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้เขียนได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.5 วิธีการสอนเขียนสะกดคำ

การสอนเขียนสะกดคำ จะต้องมุ่งให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้อง รู้จักคำ รู้ความหมายของคำและสามารถใช้คำในการเขียนได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน นักการศึกษาได้เสนอแนะวิธีการสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำดังนี้

วิศัลย์ศยา รุดคิชู (2539: 93-97) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนนักเรียนให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้องดังนี้

- 1) ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนตัวสะกดถูกต้อง

2) ชั่วโมงต้นๆ ของการเรียนภาษาไทยครูควรให้นักเรียนแนะนำตนเอง และบอกคำแปลของชื่อ นามสกุล หลังจากนั้นสักระยะหนึ่ง ครูควรให้นักเรียนเขียนชื่อนามสกุลของเพื่อนในห้องให้ถูกต้อง กรณีที่มีชื่อบางชื่อสะกดต่างจากพจนานุกรม เช่น พิสมัย เขียนเป็น “พิสมัย” ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงความแตกต่างของการสะกดคำทั่วไปกับชื่อเฉพาะ

3) ถ้าให้นักเรียนจดบันทึกเองขณะสอนภาษาไทย ครูควรเขียนคำที่นักเรียนมักสะกดผิดไว้บนกระดานดำ เช่น คำว่า พัญชนะ วรรณยุกต์ ไตรยางค์ ฯลฯ คำเหล่านี้นักเรียนพบเสมอแต่ยังเขียนผิด ซึ่งครูไม่ควรมองข้ามไป

4) การสอนเรื่องตัวสะกดครูต้องสอนความหมายของคำด้วยเพื่อให้นักเรียนจำได้ชัดเจน

5) ครูสอนเรื่องตัวสะกดให้สัมพันธ์กับการฟังได้ เช่น เมื่อครูอ่านหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง ถ้ามีคำยากหรือคำที่นักเรียนสะกดผิด ครูควรติบคำ หรือเขียนให้นักเรียนดูบนกระดานดำพร้อมทั้งบอกความหมาย

6) นำบัตรคำที่ใช้สอนเรื่องตัวสะกดมาติดไว้ในห้องเรียน หรือบริเวณที่นักเรียนมองเห็นได้เสมอ

7) ให้นักเรียนรวบรวมคำผิดจากหนังสือพิมพ์ ประกาศ โฆษณา ชื่อร้านค้า ฯลฯ แล้วเขียนคำที่สะกดถูกต้อง

8) ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้เขียนตัวสะกดได้ถูกต้อง เช่น ของที่ระลึก มีไข่ออกเสียงไม่ชัด และเขียนเป็น ของที่ระลึก

9) ครูควรสอนเรื่องตัวสะกดให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่เรียน เช่น เรียนวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ครูอาจสอนให้นักเรียนเขียนชื่อตัวละคร หรือคำศัพท์ในเรื่องได้ถูกต้อง เช่น ทศกัณฐ์นารายณ์ อวดาร ไตรโลก ฯลฯ

10) การสอนเรื่องตัวสะกดโดยบอกที่มาของคำ จะช่วยให้นักเรียนจำได้ง่ายขึ้น เช่น คำนวน แผลงจาก คุณ ฉะนั้น คำนวน จึงต้องมี ณ สะกดเหมือน คุณ คอลัมน์ มาจากคำว่า “column” จึงใช้ ัน เป็นตัวสะกด

11) รวบรวมคำที่มักสะกดผิดแต่งเป็นคำประพันธ์ ซึ่งครูแต่งเองหรือให้นักเรียนแต่งก็ได้จะช่วยให้นักเรียนเขียนตัวสะกดได้ถูกต้องขึ้น ทั้งนี้ นักเรียนต้องอ่านออกเสียงถูกต้องและรู้ความหมายด้วย

12) สอนคำที่สะกดเหมือนกันเป็นกลุ่มๆ เช่น

รมย์ – ภิรมย์ รื่นรมย์ เริงรมย์

รมณ์ – อารมณ์ สุขารมณ์ เจตนารมณ์

คำที่เขียนสระไว้หน้า - ไผท ไสว ไฉน โปยม

13) สอนคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่สะกดต่างกัน และมีความหมายต่างกันเป็นกลุ่มๆ เช่น เกียด เกียรติศักดิ์ เกียรติยศ มีเกียรติ สมเกียรติ ชี้เกียด รังเกียด เกียจคร้าน

14) ให้นักเรียนรู้จักสังเกตการสะกดคำ และมีหลักการจำเฉพาะ เช่น อินทรีย์ (ไม่มีย) เป็นชื่อนก ชื่อปลาน้ำเค็มอินทรีย์ (มี ย) แปลว่า ร่างกาย และจิตใจ

15) ครูออกเสียงคำให้นักเรียนแข่งขันกันเขียนบนกระดานดำ

16) รวบรวมคำที่มีตัวการ์นต์เหมือนกัน หรือแข่งขันหาคำในเวลาจำกัด เช่น คำที่มีค เป็นตัวการ์นต์ คำที่มี ณ เป็นตัวการ์นต์ เป็นต้น

17) รวบรวมคำที่เขียนสะกดตรงมาตราสอนในคราวเดียวกันเช่นคำว่า กษัตริย์ สัปดาห์ มืดมน ผูกพัน น้ำมัน กัด เป็นต้น

18) รวบรวมสำนวน คำพังเพย สุภาษิต ซึ่งมีคำที่มักสะกดผิดอยู่ด้วยเช่น ฝิซ้าด้า พลอยผัดวันประกันพรุ่ง เอาทองไปรู้กระเบื้อง สาวใส่ให้กากิน ขวานผ่าซาก

19) ครูออกเสียงคำและบอกความหมายให้นักเรียนแข่งกันเปิดพจนานุกรมเพื่อดูตัวสะกด ทั้งนี้ ให้นักเรียนฝึกการเปิดพจนานุกรมด้วย คำที่ให้นักเรียนฝึกควรเป็นคำที่นักเรียนไม่ค่อยได้พบบ่อยนัก เช่น ปิลันธน์ ขันชศกร อาเพศ หมากยัน

20) รวบรวมคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น บัคเตรี เซลล์ ฟิวส์ อิเล็กตรอน โบเกม อิเล็กโทน เซ็ด เต็นท์ นอด บล็อก แท็งก์น้ำ คอนเสิร์ต

21) สอนเรื่องตัวสะกดให้สัมพันธ์กับหลักภาษา เช่น การเขียนคำ เซ็ด โน้ต เค้ก รุ้ย ว้าย ให้ถูกต้อง ต้องยึดหลักการผันอักษรคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ตรีแต่ใช้รูปวรรณยุกต์โท หรือคำ เจ้ง อู๊ย เจี้ยว จ้าว เต้าเจี้ยว เขียนรูปวรรณยุกต์เช่นนี้ ตามหลักการผันอักษรกลาง คำเป็นที่ใช้รูปวรรณยุกต์ตรงกับเสียงวรรณยุกต์

22) ทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนทบทวนเรื่องตัวสะกดด้วยตนเอง เช่น เขียนเสียงอ่านแล้วให้นักเรียนเขียนตัวสะกดที่ถูกต้อง เช่น

สาย - สิ้น (สายสัญญาณ)

ละ - เหลือก - ละ - หลน (เหลือกถลน)

ปะ - รั - ปะ - รา (ปรัมปรา)

23) การตรวจงานของนักเรียน ครูควรทำเครื่องหมายตรงคำที่เขียนผิดพร้อมทั้งเขียนตัวสะกดที่ถูกต้องให้ด้วย

หลักสำคัญของการสะกดถูก ก็หมั่นสังเกตและจดจำตัวสะกดที่ถูกต้อง และฝึกเขียนสม่ำเสมออ่านหนังสือที่ผู้เขียนใช้ภาษาและเขียนตัวสะกดถูกต้องเป็นประจำ เมื่อสงสัยหรือไม่

แน่ใจว่าสะกดอย่างไรควรถามผู้รู้ทันที วิธีหาคำตอบได้ด้วยตนเองและเป็นวิธีที่ดีที่สุดคือเปิดพจนานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 43) เสนอแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องคำไว้ดังนี้

1) เลือกคำจากประมวลคำในหนังสือประกอบการเรียนมาเป็นหลักในการฝึก
2) เลือกคำที่นักเรียนพบและใช้ในชีวิตประจำวัน ฝึก ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมๆกัน

3) เลือกฝึกคำที่มีในประมวลคำอ่านในหนังสืออ่านประกอบ เขียนคำง่าย ๆ ที่สะกดในมาตราแม่ ก กา มาฝึกก่อน

4) ใช้ของจริง กิริยาท่าทาง ภาพและคำอธิบาย เพื่อให้รู้ความหมาย

5) เล่นปริศนาคำทาย

6) เรียนรู้คำใหม่ โดยใช้คำเก่าเป็นพื้นฐาน

7) ฝึกต่อคำ เติมคำ เพื่อให้ได้คำใหม่

8) ให้ฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยการฝึกตนเอง

9) ให้ค้นหาคำเพิ่มเติมจากคำที่กำหนดไว้ด้วยตนเอง

10) หาคำตอบได้ด้วยตนเอง เมื่อปฏิบัติครบขั้นตอน โดยอาจใช้การบอก การเขียน และแสดงกิริยาท่าทาง การตั้งคำถาม

11) กิจกรรมเน้นจากรูปแบบง่าย ๆ ไปหายาก โดยเร้าความสนใจ ปฏิบัติด้วยตนเองด้วยความสนุกสนาน และวิธีหลากหลาย ไม่ซ้ำวิธีเดิมในรูปแบบเดียวกัน

วิธีการสอนเขียนสะกดคำดังกล่าว พบว่า มีวิธีการสอนที่ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธี โดยครูอาจใช้วิธีการสอนวิธีการใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีสอนและกิจกรรมหลาย ๆ อย่างบูรณาการกัน เช่น การแข่งขันการเขียนตามคำบอก การฝึกแต่งประโยคและเรื่องสั้น ๆ จากคำยาก การค้นหาคำยากจากหนังสือ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมวัยและเพศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดความสนุกสนานเข้าใจ เพราะสิ่งเหล่านี้จะกระตุ้นให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนเขียนสะกดคำร่วมกับการอ่าน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ พร้อมทดสอบกับแบบฝึกทักษะการเขียนท้ายบทพร้อมด้วย

3.6 การพัฒนาทักษะการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนวิชาภาษาไทย การเขียนจะพัฒนาได้นักเรียนต้องมีทักษะการอ่านที่ดีมาก่อนเมื่อนักเรียนอ่านได้ อ่านคล่องมีนิสัยรักการอ่านได้สะสม

ประสบการณ์ จากการอ่านที่หลากหลายเท่ากับนักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร ทั้ง การอ่าน การเขียน จากประสบการณ์การอ่าน การเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การเขียนคำการใช้คำเหมาะสมในการสื่อความหมาย พัฒนาจากคำมาเป็นคำชุดเช่น กระ-กระดวย กระดาน กระจก จากคำชุดมาฝึกแต่งประโยคให้รู้จักชนิดของประโยค เช่น ประโยคบอกเล่า/ประโยคปฏิเสธ/ประโยคคำถามประโยคคำสั่ง ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความสามารถทางด้านการเขียนคำยากให้แก่ นักเรียน ให้สามารถเขียนคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่สะกดตัวการ์นต์ และคำที่สะกด ไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา โดยมีกระบวนการที่ดึงดูดความสนใจของเด็กแต่ละวัย อย่างเช่น นักเรียนชั้นประถมใช้หนังสือนิทานเป็นส่วนประกอบในการพัฒนาทักษะของเรียนได้เป็นอย่างดี

4. แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน

นิทาน หมายถึงเรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมา มุ่งให้เห็นความบันเทิงแทรกแนวคิดคติสอนใจ จนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยอย่างหนึ่ง อาจเรียกนิทาน พื้นบ้าน นิทานพื้นเมือง นิทานชาวบ้าน เป็นต้น

4.1 ที่มาของนิทาน ตำนาน นิยาย

4.1.1 มาจากความต้องการให้เกิดความสนุกสนาน บันเทิง จึงผูกเรื่องขึ้นหรือ นำเรื่องไปผสมผสานกับเรื่องที่มีอยู่เดิม

4.1.2 มาจากความต้องการอบรมสั่งสอน ในแง่ของพุทธศาสนาให้ความรู้ ด้านคติธรรม เพื่อให้การอบรมสั่งสอนให้คนประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม อยู่ในกฎระเบียบของสังคม เช่น นิทานธรรมบท นิทานอีสป เป็นต้น

4.1.3 มาจากการยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย จึงมีการสมมุติเรื่องราวขึ้นมา เพื่อให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

4.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

วรรณกรรมท้องถิ่นที่เป็นเรื่องเล่า แบ่งประเภทเพื่อการศึกษาตามแบบของนิทานพื้นบ้าน สรุปได้ดังนี้

4.2.1 *ประเภทเทพนิยายหรือปรัมปรา (Fairy tale)* เป็นเรื่องเกี่ยวกับทเวดา นางฟ้า เรื่องมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ เป็นความฝันและจินตนาการของผู้แต่ง เรียกหลายอย่างเช่น นิทานมหัศจรรย์ นิทานบรรพบุรุษ เรื่องราวมักเกี่ยวข้องกับราชสำนัก เจ้าหญิง เจ้าชาย มีแม่เมด มียักษ์ สัตว์ประหลาด ตัวละครที่ดีจะเป็นฝ่ายชนะ เช่น เรื่องพระอภัยมณี คาวิ สังข์ทอง พระสุทนต์ โนห์รา ฯลฯ

4.2.2 **ประเภทชีวิตจริง (Novella)** เป็นเรื่องที่ตั้งอยู่บนโลกของความจริง มีการบ่งสถานที่และตัวละครชัดเจน อาจมีปาฏิหาริย์อิทธิฤทธิ์แต่เป็นไปในลักษณะที่เป็นไปได้ โดยใช้สถานที่ เวลา ตัวละครที่มาจากความจริง เช่น ชุนซ้างขุนแผน พระอภัยมณี (บางส่วนที่มาจากชีวิตจริงของผู้แต่ง) พระลอ พระรถเมรี พระร่วง ไกรทอง เป็นต้น

4.2.3 **ประเภทวีรบุรุษ (Hero tale)** เป็นเรื่องที่มีหลายตอนขนาดยาว อาจคล้ายชีวิตจริงหรือจินตนาการ เป็นเรื่องเล่าที่กล่าวถึงวีรบุรุษที่ต้องผจญภัยที่มีลักษณะเหนือมนุษย์ เช่น เรื่อง เฮอรัคลีส เซซิอุสและเพอร์ซิอุสของกรีก เป็นต้น

4.2.4 **ประเภทนิทานประจำถิ่น (Sage)** มักเป็นเรื่องแปลกพิสดารซึ่งเชื่อว่า เคยเกิดขึ้นจริง ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง บ่งบอกสถานที่และตัวละครชัดเจน อาจมาจากประวัติศาสตร์ อาจเป็นไปได้ทั้งมนุษย์ สัตว์ เทวดา ผี เช่น เรื่อง พระยาพาน พระร่วง เจ้าแม่สร้อยดอกหมาก ตามอง ล่าย ท้าวปาจิตกับนางอรพิม เป็นต้น

4.2.5 **ประเภทเล่าอธิบายเหตุ (Explanatory tale)** เป็นเรื่องอธิบายกำเนิด ความ เป็นมาของสิ่งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ กำเนิดของสัตว์ว่าเหตุใดจึงมีรูปร่างลักษณะ ต่าง ๆ กำเนิดของ พืช มนุษย์ ดวงดาวต่าง ๆ เป็นต้น เช่น ทำไมจระเข้จึงไม่มีลิ้น กำเนิด ดาวลูกไก่ กำเนิดจันทรคราส เป็นต้น

4.2.6 **ประเภทเทพปกรณัมหรือเทพปกรณัม (Myth)** เป็นเรื่องอธิบายถึงกำเนิดของ จักรวาล มนุษย์ สัตว์ ปราศกฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ลม ฝน กลางวัน กลางคืน ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า แสดง ถึงความเชื่อทางศาสนา มีเรื่องของเทพที่เรารู้จักกันดี เช่น เมขลา รามสูร เป็นต้น

4.2.7 **ประเภทสัตว์ (Animal tale)** เป็นเรื่องที่มีสัตว์เป็นตัวเอก โดยจะแสดงให้เห็น ความฉลาดและความโง่เขลาของสัตว์ โดยเจตนาจะมุ่งสอนจริยธรรมหรือคตินิยม ซึ่งจัดเป็น เรื่องประเภทให้คติสอนใจ เช่น นิทานอีสป และปัญญาจะตันตระ

4.2.8 **ประเภทมุขตลก (Merry tale)** เป็นเรื่องขนาดสั้นอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ หรือสัตว์ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ความไม่น่าเป็นไปได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความโง่ ความฉลาด การใช้ กลลวง การแข่งขัน การปลอมแปลง ความเกียจคร้าน เรื่องเพศ การโม้ คนหูหนวก นักบวช พระกับชี ลูกเขยกับแม่ยาย ศรีธนญชัย กระจายกับเต่า เป็นต้น

4.2.9 **ประเภทศาสนา (Religious tale)** เป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนา เช่น เรื่องเล่า เกี่ยวกับพระเยซู นักบุญ พระพุทธเจ้า พระสาวก ซึ่งไม่มีในพระไตรปิฎกอยู่หลายเรื่อง ซึ่งทรงสนะ ของผู้เล่ามักถือว่าเป็น เรื่องจริง

4.2.10 ประเภทเรื่องผี เป็นเรื่องเกี่ยวกับผีต่าง ๆ ซึ่งไม่ปรากฏชัดว่ามาจากไหน เกิดอย่างไร เช่น ผีบ้านผีเมืองและผีปกกะโหล่งของไทยภาคเหนือ หรือผีที่เป็นคนตายแล้วมาหลอกด้วย รูปร่างวิธีการต่าง ๆ มีผีกองกอย ฯลฯ

4.2.11 ประเภทเข้าแบบ (Formular tale) เป็นเรื่องที่มีโครงเรื่องสำคัญเล่าเพื่อความสนุกสนานของผู้เล่า และผู้ฟังอาจมีการเล่นเกม แบ่งเป็นนิทานลูกโซ่ เช่น เรื่องตากับยายปลูก ถั่วปลูกงาให้หลานเฝ้า นิทานหลอกผู้ฟัง นิทานไม่รู้จบ เช่น เกี่ยวการนับจะเล่าเรื่อยไปแต่เปลี่ยนตัวเลข

4.3 การเขียนนิทาน

นิทาน คือ เรื่องเล่าสืบต่อกันมาเป็นวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่สุด กล่าวกันว่านิทานมีกำเนิดพร้อม ๆ กันครอบครัวของมนุษยชาติ มูลเหตุที่มาแต่เริ่มแรก คงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงแล้ว เล่าสู่กันฟัง มีการเพิ่มเติมเสริมแต่งให้พิสดารมากยิ่งขึ้น จนห่างไกลจากเรื่องจริงกลายเป็นนิทานไป

การเขียนนิทาน เป็นการเขียนจากจินตนาการ ผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการเขียน โดยเขียนให้สนุกและมีคุณค่าแก่ผู้อ่าน

4.4 องค์ประกอบของนิทาน

4.4.1 แนวคิดหรือแกนของเรื่อง หรือสารัตถะของเรื่อง แนวคิดของเรื่องนิทาน มักเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน ง่ายไม่ลึกซึ้งนัก เช่น แนวคิดเรื่องแม่เลี้ยงข่มเหงลูกเลี้ยง การทำความดีจะได้ผลดีตอบสนอง

4.4.2 โครงเรื่องของนิทาน มักจะสั้น กะทัดรัด เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน เป็นลักษณะเรื่องเล่าธรรมดา โดยดำเนินเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง

4.4.3 ตัวละคร ไม่ควรมีหลายตัว เพราะเป็นเรื่องสั้น ๆ จะน่าอ่านกว่าเรื่องยาว ๆ ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ เทพเจ้า นางฟ้า มนุษย์ อมนุษย์ ฯลฯ

4.4.4 ฉาก เป็นภาพจินตนาการที่ผู้เขียนสร้างขึ้นให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

4.4.5 ถ้อยคำหรือบทสนทนาที่ตัวละครในเรื่องพูดกัน ควรใช้ภาษาที่กะทัดรัด เข้าใจง่ายสนุกสนานชวนติดตาม

4.4.6 คติชีวิต นิทานที่ดีต้องมีข้อคิดเกี่ยวกับชีวิต สังคม และวัฒนธรรม เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้อ่าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เยาว์ ดังนั้น ในตอนท้ายของนิทานมักสรุปคติชีวิตให้เป็นเครื่องเตือนใจผู้อ่านด้วย

4.5 ชนิดของนิทาน

นิทาน เป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา มีหลายชนิด คือ

4.5.1 นิทานชาวบ้าน (Folk Tales) เป็นเรื่องราวของท้องถิ่นที่เล่าต่อกันมา โดยไม่ปรากฏตัวผู้เล่า เช่น ผาแดงนางไอ่ ชูลุนางอ้ว สัจฉิลป์จัญ เป็นต้น นิทานชาวบ้าน เป็นเรื่องที่เล่าถ่ายทอดมาช้านาน ต่อมาได้มีการเขียนตามเรื่องราวที่เล่ากันมา ซึ่งอาจแบ่งตามลักษณะนิทานชาวบ้าน ได้หลายประการคือ

- นิทานปรัมปรา เป็นนิยายเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ที่แฝงคุณธรรม บางเรื่องก็ยืดเยื้อ สลับซับซ้อน มักไม่มีแหล่งที่มา เช่น เรื่องนางสิบสอง เจ้าหญิงนิทรา ปลาบู่ทอง ฯลฯ
- นิทานประจำถิ่น เป็นเรื่องเล่าที่แฝงความเชื่อเกี่ยวกับกำเนิดของสัตว์ ธรรมชาติ และประวัติวีรบุรุษ เช่น เรื่องดาวลูกไก่ ท้าวแสนปม ขอมคำดิน ผีसाงานางไม้ เจ้าพ่อเจ้าแม่ปู่โสมเฝ้าทรัพย์ ฯลฯ

- เทพนิยาย เป็นนิทานเกี่ยวกับเทพเจ้า นางฟ้า ผู้คุ้มครองโลก

- นิทานชวนเพื่อฝัน สัตว์ ต้นไม้ หรือสภาพแวดล้อมทั้งหลายพูดได้ เช่น

นิทานอิสป

- นิทานชวนขัน เป็นนิทานที่ดูแล้วไม่ค่อยจะเป็นเรื่องเป็นราวไม่น่าเป็นไปได้เช่น ตาบอดกับหูหนวก หัวล้านหล่นครุ ชายขี้ลี้ม เป็นต้น

นิทานพื้นบ้าน นอกจากจะเป็นตำนานและมีประโยชน์ต่อผู้อ่านแล้ว ยังเป็นประโยชน์ทางประวัติศาสตร์อย่างมาก เช่น ตำนานเขาวงพระจันทร์ ตำนานพระพุทธชินกร ไกรทอง พญาวงพญาทาน เป็นต้น

4.5.2 นิทานปรัมปรา (Fairy Tales) หรือเทพนิยาย เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเวทย์มนต์คำดา เทวดา นางฟ้า อันเป็นเรื่องสมมติ ไม่อาจกำหนดแน่นอนได้ นิทานปรัมปราเรื่องค่อนข้างยาว ซับซ้อนมักขึ้นต้นว่า “กาลครั้งหนึ่ง... นานมาแล้ว...”

เช่น โสนน้อยเรือนงาม

นางสิบสอง

สังข์ทอง

ปลาบู่ทอง

สโนไวท์

เจ้าหญิงนิทรา

ซินเดอเรลลา

4.5.3 เทพปกรณัม (Myth) หรือเทพปกรณัม เป็นนิทานเกี่ยวกับเทพเจ้า เทพธิดา ประจำถิ่น ประจำเผ่าพันธุ์ ตามความเชื่อของแต่ละสังคมเช่นเรื่องพระอินทร์ พระอิศวร พระราหู เป็นต้นเรื่องของเทพเรียกว่า เทพปกรณัม หรือ Mythology

สองเรื่องนี้เป็นการ์ตูนจะเรียกว่า การ์ตูนปกรณัม ก็คงจะได้ปกรณัมมิไว้ เพื่อให้คนเราได้ต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ นานา ผ่านสัญลักษณ์ที่ปรากฏในเรื่องเล่าเหล่านั้น เรื่องราว มักเริ่มต้นเมื่อเจ้าชายพลัดพรากจากสิ่งที่รัก หรือเมื่อมีเสียงเรียกร้องให้ออกเดินทางผจญภัย หลังจากนั้นเจ้าชายก็ต้องพบศัตรู พ่ายแพ้ศัตรูและตกอับหรือเข้าตาจน ก่อนที่จะกลับฟื้นคืนชีพและเอาชนะศัตรูได้ในที่สุดทั้งหมดนี้ทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ของชีวิตจริง และเป็นความต้องการในจิตใต้สำนึกของทุกคน (เรียกว่า collective unconscious ตามทฤษฎีของ Carl Jung) เจ้าชายคือตัวเรา ศัตรูคืออุปสรรค เมื่อเอาชนะอุปสรรคได้ชีวิตก็เติบโตขึ้นอีกขั้นหนึ่งเจ้าชายสุดสาครต้องพลัดพรากจากบิดาและมารดา ปัญญาธูกรมารได้ยื่นเสียงเรียกร้องให้ออกผจญภัย เจ้าชายสุดสาครพบซีเปลือย ปัญญาธูกรมารพบยักษ์ขนเหนียว ทั้งสองต้องเอาชนะศัตรูให้จงได้จึงจะเติบโตขึ้นอีกขั้นหนึ่ง เด็กๆ ที่ได้อ่านนิทานเหล่านี้หรือมีพ่อแม่อ่านให้ฟังก็จะเติบโตขึ้นอีกขั้นหนึ่งเช่นเดียวกัน

สุดสาคร: เด็กมหัศจรรย์ มีชื่อภาษาอังกฤษชะด้วย Sut Sakhon:Magical Child จากวรรณคดี พระอภัยมณี ของสุนทรภู่ จับความตั้งแต่กำเนิดสุดสาครไปจนถึงสุดสาครปราบซีเปลือยสำเร็จแล้วพบพระอภัยมณีอย่างรวดเร็ว

สำหรับยักษ์ขนเหนียวอาจจะไม่ค่อยรู้จักกัน ชื่อภาษาอังกฤษว่า Yak Khon Nioo ดัดแปลงมาจาก ปัญญาธูรชาดก ที่ซึ่งมีพระพุทธพจน์ว่า “ยักษ์ในครั้งนั้น ต่อมาคือองค์คูลีมาด ในกาลบัดนี้ และปัญญาธูกรมาร ได้มาเป็นเรตถาคต”

สุดสาครมีม้ามังกรและไม้เท้าของพระเจ้าตาฤาษีเป็นอาวุธคู่กาย ส่วนปัญญาธูกรมารเป็นผู้มีอาวุธ 5 ประการตามชื่อ ทั้งสองออกเดินทางผจญภัยไปตามเส้นทางของวิหรบุรุษตามขนบของนิทานโบราณหรือนิทานดั้งเดิมอันเป็นปฐมบทของเรื่องเล่าทั้งปวง อาจจะเรียกได้ว่าเป็น ปกรณัม หรือ myth

4.5.4 นิทานพื้นเมืองนานาชาติ (Folk Tale from other Countries) เป็นนิทานของชาติต่าง ๆ ที่เด็กสามารถอ่านให้ได้ทราบเรื่องราวของชาติอื่น เช่น นิทานอาหรับราตรี นิทานอาละดินกับตะเกียงวิเศษ นิทานโรบินฮูด เป็นต้น

4.5.5 นิทานชวนขัน (Jest) เป็นนิทานตลก มีเรื่องราวไม่น่าจะเป็นไปได้ เช่น ไอ้หูกาง ไอ้ขี้มูกมาก ไอ้ก้นแหลม เป็นต้น

4.5.6 นิทานเกี่ยวกับสัตว์ เช่นสัตว์พูดได้ บางครั้งแฝงไว้ด้วยคติธรรมต่างๆ (Fable) เช่น นิทานอีสป

4.5.7 นิทานซ้ำๆไม่รู้จบ (Cumulative Tale) เช่น ขายกับดา

4.5.8 นิทานเรื่องผี อาจมีเค้าเรื่องจริง หรือดัดแปลงขึ้นใหม่ เช่น นางนาคพระโขนง

4.5.9 นิทานเค้าเรื่องจริง หรือนำเอาบุคคลที่มีตัวตนจริงในอดีตมาเป็นแบบอย่าง การประพฤติปฏิบัติ เช่น ขอมดำดิน พระร่วง สุทรภู่ เป็นต้น

4.5.10 นิทานสมัยใหม่ต่างๆที่แต่งขึ้นมา หรือนำเรื่องเก่ามาปรับปรุงดัดแปลง มีจุดประสงค์เพื่อสอนให้ปฏิบัติ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน

4.5.11 นิทานคติธรรมต่างๆ เช่นนิทานชาดก นิทานพุทธสุภาษิต นิทานอีสป นิทานประเภทนี้ของไทยมักมีคำว่า " นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า"ซึ่งบางครั้งทำให้ผู้อ่าน เบื่อหน่าย เพราะมีความรู้สึกที่ถูกสอนอยู่บ่อยๆตรงๆ น่าจะหาวิธีการอื่นที่น่าจะดีกว่านี้

4.5.12 นิทานที่ช่วยให้เพื่อน (Fantastic Story) ซึ่งช่วยให้เกิดจินตนาการและ ความคิดสร้างสรรค์ได้

4.5.13 หนังสือภาพล้วนๆ อาจมีทั้งภาพและคำบรรยาย (Picture book, Picture - Story book)

4.5.14 หนังสือโคลงกลอนต่างๆ บทกล่อมเด็ก ปรลอบเด็ก เป็นต้น

4.5.15 หนังสือนวนิยาย (Fiction, Novel) ซึ่งแต่งขึ้นมาโดยเลียนแบบชีวิตจริง หรือมีลักษณะคล้ายชีวิตจริง เพื่อให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินกับผู้อ่าน

5. แนวทางการสอนภาษาไทยด้วยนิทาน

เอนก รัศมี (2545: 17) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสอน : การเล่านิทานเพื่อพัฒนา กระบวนการคิด ด้วยการถ่ายทอดนิทานแต่เดิมมาใช้การเล่า การเล่าประกอบภาพ หรือการแสดง ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีในการสื่อสารที่ความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น นิทานก็ได้แพร่หลายในรูปของ สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซีดี ฯลฯ สิ่งที่ได้จากการฟังนิทาน คือ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ความรู้ แนวคิด แนวปฏิบัติเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือป้องกันปัญหาในชีวิตประจำวัน

5.1 การเล่านิทาน มีขั้นตอนง่าย ๆ ดังนี้

5.1.1 บอกชื่อเรื่อง

5.1.2 เล่าเรื่อง

5.1.3 สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทบทวนความเข้าใจของเนื้อเรื่อง

5.1.4 สรุปความคิดรวบยอดของเรื่อง

5.1.5 เสนอข้อปฏิบัติเพื่อนำไปใช้

5.2 การใช้นิทานในการพัฒนากระบวนการคิด

แนวทางหนึ่งในการใช้นิทานพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนคือการกระตุ้นให้นักเรียนคิด โดยพัฒนากิจกรรมในการเล่านิทานและใช้คำถาม

ขั้นที่ 1 เลือกเรื่องตามความสนใจ

ให้นักเรียนเลือกโดยใช้เสียงส่วนมาก หรือจับสลาก หรือถามความสนใจอ่าน อยากฟังนิทานเกี่ยวกับอะไร

ขั้นที่ 2 ฟังนิทาน

ฟังจากการเล่า การอ่าน หรือการฟังจากเทปบันทึกเสียง

ขั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็น

- นักเรียนเลือกตัวละครหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในนิทานที่นักเรียนประทับใจมากที่สุดไว้ พร้อมทั้งเหตุผลที่ประทับใจ

- แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน

- เข้ากลุ่มอภิปราย กลุ่มละประมาณ 5-7 คน เป็นการอภิปรายถึงลักษณะพฤติกรรมของตัวละครทุกตัวและเหตุการณ์ในนิทาน

ขั้นที่ 4 คิดมุมกลับ / คิดต่าง

กระตุ้นให้นักเรียนมีความคิดกว้างขวางขึ้นโดยใช้คำถามให้คิดย้อนคนละทางกับเหตุการณ์ในนิทาน เช่น กำหนดให้เหตุการณ์หรือพฤติกรรมของตัวละครต่างไปจากที่ปรากฏในนิทาน ให้นักเรียนร่วมกันคิดและให้เหตุผล

ขั้นที่ 5 สรุปผล

นักเรียนร่วมกันลงข้อสรุป พฤติกรรมและเหตุการณ์ที่ดี และที่ควรแก้ไข จากเรื่องในนิทานตลอดจนลงข้อสรุปสิ่งที่ควรนำไปปฏิบัติ สิ่งที่น่าสนับสนุนให้มีกระบวนการคิด คือ การผูกเรื่องและการใช้คำถามในการให้คิด ได้แก่

1. คิดแก้ปัญหา
2. คิดหาเหตุผลตามเหตุการณ์และเหตุผลถ้าเหตุการณ์ไม่เป็นไปตาม

ท้องเรื่อง

5.3 ประโยชน์ที่ได้รับในการใช้นิทานพัฒนากระบวนการคิด

5.3.1 นักเรียนได้พัฒนาการคิด การใช้เหตุผลทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนถึงทักษะกระบวนการ

5.3.2 ครูมีแนวทางในการพัฒนาการคิด การแก้ปัญหา การใช้เหตุผลของนักเรียน โดยใช้นิทานอันเป็นที่รักชอบและจัดทำได้ไม่ยาก

5.3.3 พัฒนาหรือจัดทำได้ทุกกลุ่มประสบการณ์

5.4 การเตรียมการในการใช้นิทานพัฒนากระบวนการคิด

5.4.1 รวบรวมนิทาน

5.4.2 นิทานชาดก

5.4.3 นิทานอีสป

5.4.4 นิทานพื้นบ้านของไทย

5.4.5 นิทานเอเชีย

5.4.6 นิทานยุโรป

ฯลฯ

5.5 วิเคราะห์แนวทางในการพัฒนานักเรียน

5.5.1 กระบวนการแก้ปัญหา

5.5.2 พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

5.5.3 พัฒนาความคิดรวบยอด

ฯลฯ

5.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนิทานกับกระบวนการคิด

5.7 เลือกวิธีการจัดกิจกรรม

5.8 วางแผนการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ คือ ครูเขียนและสนับสนุนให้นักเรียนเขียน

6. คะแนนพัฒนาการ

6.1 ความหมายของคะแนนพัฒนาการ

สมถวิล วิจิตรวรรณ (2552: 438–439) ได้ให้ความหมายของคะแนนและคะแนนพัฒนาการดังนี้ คะแนน (score) คือ ค่าที่เป็นตัวเลขจากการวัดพฤติกรรมของผู้เรียน พฤติกรรมของผู้เรียนเช่น ความรู้ การปฏิบัติ การให้เหตุผล คุณธรรม ทักษะกระบวนการ และค่านิยมอันพึงประสงค์ เป็นต้น คะแนนพัฒนาการ (growth score) คือ ค่าที่เป็นตัวเลขจากการเปรียบเทียบผลการวัดพฤติกรรมของผู้เรียนคนเดิมตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป การวัดพัฒนาการของผู้เรียนเป็นกระบวนการผู้สอนดำเนินการได้ตั้งแต่ก่อนเรียน ในช่วงระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียน ดังนั้น คะแนนพัฒนาการก็คือ ค่าที่ได้จากการเปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมของนักเรียนคนเดิมในระหว่างเรียนตั้งแต่เริ่มเรียนไปจนถึงสิ้นสุดการเรียนของแต่ละกิจกรรม ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป

การวัดพัฒนาการ (growth measurement) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า การวัดการเปลี่ยนแปลง (change measurement) เป็นศาสตร์การวัดที่ได้รับการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องช่วงเวลาที่มีการพัฒนานำความรู้ทางเทคโนโลยีมาใช้อย่างแพร่หลายมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมา การวัดวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการมีหลายวิธี การแปลผลคะแนนพัฒนาการจึงขึ้นกับลักษณะการวัดและวิเคราะห์ ตั้งแต่การวิเคราะห์อย่างง่ายจนถึงการใช้สถิติขั้นสูง

พจนานุกรมทางการศึกษาระหว่างประเทศปี ค.ศ. 1994 (The International Encyclopedia of Education) แบ่งประเภทของการวัดการเปลี่ยนแปลงเป็น 2 ประเภท คือ วิธีการวัดแนวเดิมและวิธีการวัดแนวใหม่ สำหรับวิธีการวัดแนวเดิม ส่วนใหญ่เป็นการวัด 2 ครั้ง คือก่อนและหลังการเรียน ใช้การวิเคราะห์อย่างง่ายกับคะแนนจากการวัด (observe score) ที่มีได้ สกัความคลาดเคลื่อนออก ส่วนวิธีการวัดแนวใหม่เป็นการวัดเป็นระยะ ๆ ต่อเนื่องมากกว่า 2 ครั้ง ขึ้นไปและที่วิเคราะห์จากคะแนนที่แท้จริง (true score) คะแนนที่แท้จริงได้จากคะแนนการวัดที่ สกัคะแนนความคลาดเคลื่อนในการวัด (error score) ออก

6.2 วิธีการวัดและการแปลผลของคะแนนพัฒนาการ

การแปลผลคะแนนพัฒนาการ แปลความหมายได้หลายประการขึ้นกับวิธีการวัด และวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการ การวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสามารถทำได้หลายวิธีทั้งรูปแบบการวิเคราะห์อย่างง่ายกับคะแนนการวัด (observed score) จนถึงการวิเคราะห์ขั้นสูงสุดกับคะแนนจริง (true score) คะแนนการวัดหรือคะแนนดิบเป็นคะแนนที่ยังมิได้สกัคะแนนความคลาดเคลื่อนในการวัดออก คะแนนจริงเป็นคะแนนความสามารถที่แท้จริงที่สกัคะแนนความคลาดเคลื่อนในการวัดออกแล้ว แต่ในที่นี้จะเสนอวิธีวัดที่ทำได้ง่ายและเข้าใจง่ายจากคะแนนการวัดได้แก่ วิธีการวัดความแตกต่างระหว่างคะแนนการสอบ วิธีวัดคะแนนการเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ วิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้รายละเอียดของวิธีหาคะแนนพัฒนาการแต่ละวิธีมีดังนี้

6.2.1 วิธีการวัดคะแนนความแตกต่าง (Difference Score) วิธีนี้ได้จากคะแนนการวัด 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลังเรียน ซึ่งเป็นวิธีพื้นฐานทั่วไปในคะแนนพัฒนาการ โดยมีแนวคิด ว่าคะแนนพัฒนาการเป็นคะแนนครั้งหลัง (Post score) ที่เปลี่ยนไปจากครั้งแรก (per score) แนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถคำนวณได้ง่าย สะดวกและไม่ต้องใช้ความรู้พื้นฐานทางสถิติมากนัก การหาคะแนนพัฒนาการคือคะแนนครั้งหลัง ลดด้วยคะแนนครั้งแรก

6.2.2 วิธีการวัดและคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ (Relative Gain Score) วิธีนี้ได้จากคะแนนการวัด 2 ครั้ง คะแนนครั้งแรกและคะแนนครั้งหลัง โดย ศิริชัย กาญจนวาสี (2532: 43 ; อ้างจากสมถวิน วิจิตรวรรณ 2543: 21) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการหาคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์จาก

สัดส่วนของผลต่างระหว่างคะแนนจากการวัดทั้ง 2 ครั้งกับผลต่างระหว่างคะแนนเต็มกับคะแนนการวัดครั้งแรก สำหรับการคูณอัตราส่วนด้วย 100 เพื่อให้ค่าที่ได้เป็นทศนิยม

6.2.3 วิธีการวัดอัตราพัฒนาการจากคะแนนการวัดมากกว่า 2 ครั้ง การหาอัตราพัฒนาการเป็นการวิเคราะห์จากการวัดพฤติกรรมเดียวกันของผู้เรียนคนเดิมหลายครั้ง เครื่องมือวัดควรเป็นฉบับเดิม หรือแบบวัดคู่ขนาน หลักการของวิธีนี้ คือ การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างครั้ง

6.2.4 วิธีการวัดรูปแบบคะแนนจริงของพัฒนาการ (True - score models of change) Lord ได้นำเสนอวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการครั้งแรกในปี 1956 (อวยพร เรื่องตระกูล 2544: 10 ; อ้างอิงจาก Pike 1991: 502) โดยนิยามว่าคะแนนพัฒนาการประมาณค่าได้จากผลการทำนายคะแนนเพิ่มแท้จริงด้วยคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ข้อดีของวิธีนี้ คือ ผู้เรียนสองคนที่มีคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากัน ผู้ที่ได้คะแนนสอบก่อนเรียนสูงกว่าจะได้คะแนนพัฒนาการสูงกว่า ผู้เรียนที่เก่งได้คะแนนพัฒนาการมากกว่า ผู้เรียนที่อ่อน ผลการวัดคะแนนพัฒนาการของลอร์ด จะให้ผลคงเส้นคงวา ส่วนข้อจำกัด คือ คะแนนพัฒนาการขึ้นอยู่กับขนาดกลุ่มตัวอย่างต้องใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่มาประมาณค่าเพื่อให้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมีความคลาดเคลื่อนลดลง และจุดด้อยอีกประการหนึ่ง คือ พิสัยของคะแนนพัฒนาการของลอร์ดแคบกว่าพิสัยของคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (อรุณี อ่อนสวัสดิ์ 2537: 4) นอกจากนี้การคำนวณซับซ้อน ยุ่งยาก (วินิจ เทือกทอง 2537: 4)

6.2.5 วิธีเศษเหลือ (Residual score) เป็นการหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงจากความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนกับคะแนนผลการทำนายคะแนนสอบหลังเรียนด้วยคะแนนสอบก่อนเรียน (ธีรยุทธ ภูเขา 2550 : 22) จุดเด่นของวิธีนี้คือ คะแนนการเปลี่ยนแปลงเป็นอิสระจากคะแนนสอบก่อนเรียนและสามารถกำจัดความสัมพันธ์ลวงระหว่างคะแนนการเปลี่ยนแปลงกับคะแนนสอบก่อนเรียนได้ ส่วนจุดอ่อนก็คือ คะแนนความแตกต่างมีความเชื่อมั่นต่ำเช่นเดียวกับวิธีหาคะแนนความแตกต่าง คะแนนการเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือไม่สามารถสะท้อนถึงปริมาณการเปลี่ยนแปลงรายบุคคลได้อย่างตรงไปตรงมา และคะแนนขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่าง (อรุณี อ่อนสวัสดิ์ 2537: 29)

6.2.6 วิธีการวัดคะแนนพัฒนาการจากคะแนนมาตรฐาน (Standard score method) วิธีนี้ Labouvie เสนอขึ้นในปี 1982 โดยคะแนนพัฒนาการประมาณค่าจากผลต่างระหว่างคะแนนมาตรฐานหลังเรียนกับคะแนนมาตรฐานก่อนเรียน (อวยพร เรื่องตระกูล 2544: 27)

6.2.7 วิธีการวัดคะแนนพัฒนาการโดยการเทียบคะแนนพัฒนาการกับศักยภาพของผู้สอบ วิธีการนี้ วินิจ เทือกทอง ได้นำเสนอในปี พ.ศ. 2537 เพื่อแก้จุดอ่อนของการวัดคะแนนพัฒนาการที่มีอิทธิพลของคะแนนเพดาน โดยการใช้นิยามในการเปรียบเทียบใหม่ คือคะแนนศักยภาพของผู้สอบที่ประมาณค่าจากผลต่างของคะแนนเต็มกับคะแนนสอบครั้งหลังซึ่งใช้แนวคิดของ ศิริชัย กาญจนวาสี โดยการนำค่าคะแนนพัฒนาการ (Gain score) ที่ได้จาก 3 วิธี คือ คะแนนพัฒนาการวิธีดั้งเดิม คะแนนพัฒนาการวิธีเศษเหลือ และคะแนนพัฒนาการวิธีของลอว์มาเทียบส่วนร้อยละกับคะแนนศักยภาพ วิธีการวัดคะแนนพัฒนาการโดยการเทียบคะแนนพัฒนาการกับศักยภาพของผู้สอบมีวิธีการดังนี้ (วินิจ เทือกทอง 2537: 24-25) ข้อดีของวิธีนี้จะทำให้อัตราพัฒนาการที่ได้ของผู้สอบแต่ละคนแตกต่างกันตามศักยภาพของผู้สอบถึงแม้ว่าจะมีคะแนนพัฒนาการที่ต่างกันก็ตาม ผู้สอบที่มีศักยภาพสูงจะมีอัตราคะแนนพัฒนาการที่สูงกว่าผู้สอบที่มีศักยภาพต่ำ ส่วนข้อจำกัดของวิธีนี้คือมีค่าความคลาดเคลื่อนสูงกว่าวิธีที่หาคะแนนพัฒนาการโดยไม่ขจัดอิทธิพลเพดาน เช่น วิธีดั้งเดิม วิธีเศษเหลือ และวิธีของลอว์ (อวยพร เรื่องตระกูล 2544: 21)

จากวิธีการวัดอัตราพัฒนาการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวัดอัตราพัฒนาการจากคะแนนการวัดมากกว่า 2 ครั้ง การหาอัตราพัฒนาการเป็นการวิเคราะห์จากการวัดพฤติกรรมเดียวกันของผู้เรียนคนเดิมหลายครั้ง หลักการของวิธีนี้ คือ การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างครั้ง ซึ่งสามารถคำนวณง่าย สะดวก ไม่ต้องใช้พื้นฐานทางสถิติมาก พร้อมทั้งได้รับความนิยมสูง เพราะเป็นวิธีแรกของการวัดพัฒนาการและเป็นการประมาณค่าไม่ลำเอียงในการหาพัฒนาการที่แท้จริง

7. นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

e-book หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นคำใหม่ในความรู้สึกรักของหลาย ๆ คน แต่อีกไม่นานจะเป็นที่รู้จักในหมู่นักอ่านทั้งหลาย โดยเฉพาะในวงการห้องสมุดซึ่งในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้เป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ ห้องสมุดดิจิทัลและห้องสมุดเสมือน เทคโนโลยีนี้ก็คงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการนำมาให้บริการกับผู้ใช้ ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับรูปแบบของ หนังสือก็ไม่จำเป็นว่าเราต้องโยนหนังสือทิ้งไปแล้วหันมาใช้เทคโนโลยีที่กำลังเกิดขึ้นแทนที่เพราะเราก็ไม่ทราบว่าจะเมื่อไหร่เทคโนโลยีนี้จะเป็นที่นิยมและยอมรับอย่างแพร่หลาย และถึงแม้ว่าหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์จะเป็นเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ในวงการหนังสือ แต่หนังสือก็ยังมีคุณค่าต่อมนุษย์ในหลาย ๆ ด้าน ดังมีคำยกย่องเกี่ยวกับหนังสือจาก Tony Cawkeill ว่าหนังสือจะยังคงมีการจัดพิมพ์อีกหลาย ปี และมีความจริงว่าการได้พบหน้ากันระหว่างหนังสือกับผู้อ่านจะมี

ความสัมพันธ์กับมนุษย์มากกว่าการใช้เครื่องจักร ซึ่งจะมีคำที่เกี่ยวข้องกัน 2 คำ คือการถ่ายโอนข้อมูล และพฤติกรรมของมนุษย์ หากมอง โดยผ่านๆ จะพบว่า การอ่านหนังสือ การสแกนหัวข้อความประเมินคุณค่ารูปภาพหรือภาพวาด เป็น การหาความบันเทิงที่มีความสุขจากแผ่นกระดาษ และยังสามารถจะเขียนข้อความอื่น ๆ ลงไปได้อีก สามารถนำติดตัวได้ อ่านบนเครื่องบิน รถไฟ ในห้องน้ำก็ได้ และมองดูสวยเมื่ออยู่บนชั้น ให้เป็นของ ขวัญกับคนที่รักได้ (นนทวัฒน์ จันทร์เจริญ : 2552)

7.1 ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book)

“อีบุ๊ก” (e-book, e-Book, eBook, EBook,) เป็นคำภาษาต่างประเทศ ย่อมาจากคำว่า electronic book หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เป็นหนังสือหรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้อ่านสามารถอ่านผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book reader) ได้

คุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่างๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ต่างๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้ นอกจากนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว แบบทดสอบ และสามารถสั่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไป

7.2 วิวัฒนาการของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

แนวความคิดเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เกิดขึ้นภายหลัง ปี ค.ศ. 1940 โดยปรากฏในนวนิยายวิทยาศาสตร์ ต่อมาได้มีการพัฒนาโดยนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยสแกนหนังสือจัดเก็บข้อมูลเป็นแฟ้มภาพตัวหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และนำแฟ้มภาพตัวหนังสือมาผ่าน กระบวนการแปลงภาพเป็นข้อความด้วยการทำ OCR (Optical Character Recognition) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อแปลงภาพตัวหนังสือให้เป็นข้อความที่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้ การถ่ายทอดข้อมูลจะถ่ายทอดผ่านทางแป้นพิมพ์ และประมวลผลออกมาเป็นตัวหนังสือและข้อความด้วยคอมพิวเตอร์ ดังนั้นหน้ากระดาษจึงเปลี่ยนรูปแบบไปเป็นแฟ้มข้อมูลแทน ทั้งยังมีความสะดวกต่อการเผยแพร่และจัดพิมพ์เป็นเอกสาร (Documents printing) ทำให้รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยุคแรก ๆ มีลักษณะเป็นเอกสารประเภท .doc .txt .rtf และ .pdf ไฟล์ เมื่อมีการพัฒนาภาษา HTML (Hypertext Markup Language) ข้อมูลต่าง ๆ จึงถูกออกแบบและตกแต่งใน

รูปของเว็บไซต์ โดยปรากฏในแต่ละหน้าของเว็บไซต์ซึ่งเรียกว่า "web page" ผู้อ่านสามารถเปิดดูเอกสารเหล่านั้นได้ด้วยเว็บเบราว์เซอร์ (Web browser) ซึ่งเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่สามารถแสดงผลข้อความ ภาพ และการปฏิสัมพันธ์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ต่อมาเมื่ออินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมมากขึ้น บริษัท ไมโครซอฟท์ ได้ผลิตเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้คำแนะนำในรูปแบบ HTML Help ขึ้นมา มีรูปแบบของไฟล์เป็น .CHM โดยมีตัวอ่านคือ Microsoft Reader และหลังจากนั้นมีบริษัทผู้ผลิตโปรแกรมคอมพิวเตอร์จำนวนมาก ได้พัฒนาโปรแกรมจนกระทั่งสามารถผลิตเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ออกมาเป็นลักษณะเหมือนกับหนังสือทั่วไป กล่าวคือ สามารถแทรกข้อความ แทรกภาพ จัดหน้าหนังสือได้ตามความต้องการของผู้ผลิต และที่พิเศษกว่านั้นคือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้ สามารถสร้างจุดเชื่อมโยงเอกสาร (Hypertext) ไปยังเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกได้ อีกทั้งยังสามารถแทรกเสียง ภาพเคลื่อนไหวต่างๆ ลงไปในหนังสือได้ คุณสมบัติเหล่านี้ไม่สามารถทำได้ในหนังสือทั่วไป

7.3 ความแตกต่างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับหนังสือทั่วไป

ความแตกต่างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับหนังสือทั่วไป จะอยู่ที่รูปแบบของการสร้างและการใช้งาน ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ความแตกต่างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับหนังสือทั่วไป

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์	หนังสือทั่วไป
ไม่ใช้กระดาษ (อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้)	ใช้กระดาษ
สามารถสร้างให้มีภาพเคลื่อนไหวได้	มีข้อความและภาพประกอบธรรมดา
สามารถใส่เสียงประกอบได้	ไม่มีเสียงประกอบ
สามารถแก้ไขและปรับปรุงข้อมูล (update) ได้ง่าย	สามารถแก้ไขปรับปรุงได้ยาก
สามารถสร้างจุดเชื่อมโยง (links) ออกไปยังข้อมูลภายนอกได้	มีความสมบูรณ์ในตัวเอง
มีต้นทุนในการผลิตหนังสือต่ำ	มีต้นทุนการผลิตสูง
ไม่มีขีดจำกัดในการจัดพิมพ์ สามารถทำสำเนาได้ง่ายไม่จำกัด	มีขีดจำกัดในการจัดพิมพ์

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์	หนังสือทั่วไป
สามารถอ่านผ่านคอมพิวเตอร์ และตั้งพิมพ์ผลได้	สามารถเปิดอ่านจากเล่ม อ่านได้อย่างเดียว
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 1 เล่ม สามารถอ่านพร้อมกัน	
ได้จำนวนมาก (ออนไลน์ผ่านระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต)	สามารถอ่านได้ 1 คนต่อหนึ่งเล่ม
สามารถพกพาสะดวกได้ครั้งละจำนวนมากใน รูปแบบของไฟล์คอมพิวเตอร์ และสามารถเข้าถึง โดยไม่จำกัดเรื่องสถานที่และเวลา	สามารถพกพาลำบาก และต้องเดินทางไปใช้ที่ ห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศต่าง ๆ

7.4 เทคโนโลยีสำหรับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

เทคโนโลยีสำหรับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มี 3 ประเภท ดังนี้

7.4.1 ฮาร์ดแวร์ คือ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากคอมพิวเตอร์แล้ว ปัจจุบันได้มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะที่พกพาได้ มีรูปทรงขนาด และราคาให้เลือกมากขึ้น โดยใช้กับซอฟต์แวร์ที่ใช้อ่านซึ่งสามารถสั่งซื้อ หรือดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ต

7.4.2 ซอฟต์แวร์

1) ซอฟต์แวร์ที่ใช้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นโปรแกรมที่ใช้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งขึ้นอยู่กับรูปแบบที่บริษัทผลิต ส่วนใหญ่จะดาวน์โหลดได้ฟรีจากอินเทอร์เน็ต เช่น อะโดบี รีดีเดอร์ (Adobe Reader), Microsoft Reader, Palm Reader และ DNL Reader เป็นต้น

2) ซอฟต์แวร์สำหรับสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นโปรแกรมที่ใช้ทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Adobe FrameMaker, Adobe PageMaker, Adobe InDesign, Adobe Acrobat, Adobe Acrobat Capture, The Read in Microsoft Reader add-in for Microsoft Word, The Palm Ebook, Studio authoring tool, DesktopAuthor, FlipAlbum เป็นต้น

7.4.3 การจัดการซอฟต์แวร์ เป็นโปรแกรมที่ใช้จัดการควบคุมระบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Adobe Content Server 3, Microsoft Digital Asset Server, Palm, Retail Encryption Server Software เป็นต้น

7.5 แนวโน้มของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในอนาคต

ยุคการอ่านหนังสือจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ หรือที่เรียกกันว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้รับความนิยมอย่างมากในต่างประเทศ เนื่องจากการแพร่หลายของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่สามารถพกพาไปได้สะดวก อาทิ พ็อกเก็ต พีซี (Pocket PC) ปาล์ม โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ส่วนในประเทศไทยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมมากขึ้นในอนาคตเช่นกัน เพราะเนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ทำให้การเข้าถึงสื่อสารสนเทศประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกและรวดเร็วทันต่อความต้องการของผู้ใช้จากทั่วโลก โดยผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อาจกล่าวได้ว่าในทุกวันนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้รับความสนใจของผู้คนทั่วไปในทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับหนังสือ เช่น บรรณารักษ์ นักเอกสารสนเทศ นักจดหมายเหตุผู้จัดพิมพ์หนังสือ หรืออาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ เป็นต้น ส่วนบริษัทผู้จัดจำหน่ายฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้แต่หวังให้ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ราคาถูกลง เพราะหากเป็นอย่างนั้น ก็จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ผู้อ่านจะหันมาสนใจอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น อย่างไรก็ตามไม่สามารถคาดเดาได้ว่า ในอนาคตตลาดของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นเช่นไร หนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะแทนที่หนังสือตัวเล่มได้หรือไม่ เมื่อไร และจะสามารถเอาชนะใจหนอนหนังสือทั้งหลายได้หรือไม่ แต่ขึ้นอยู่กับพัฒนาการหรือการคิดค้นรูปแบบใหม่และการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความสะดวกในการอ่านให้มากขึ้น การที่จะทำให้ผู้อ่านทั้งหลายเล็งเห็นถึงสิ่งที่น่าสนใจในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น คงต้องใช้เวลาในการยอมรับพอสมควร

บรรณารักษ์เป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท หนังสืออิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับบรรณารักษ์ที่จะนำมาให้บริการ แต่การจะให้ผู้อ่านยอมรับการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้หนังสือฉบับพิมพ์ บรรณารักษ์จำเป็นต้องทำให้ผู้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เกิดความรู้สึกเหมือนกับการอ่านหนังสือฉบับพิมพ์ แต่มีความสะดวกสบายในการอ่านมากกว่า

7.6 ปัญหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ปัญหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ในประเด็นสำคัญ 3 ประการ คือ

7.6.1 มาตรฐานการผลิต กล่าวคือเทคโนโลยีทางด้านซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ ตลอดจนถึงการแปลงข้อมูลต่าง ๆ ล้วนมีผลต่อการผลิตเนื้อหา (Content) ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อย่างมาก เนื่องจากจะต้องมีความสามารถในการแลกเปลี่ยนเพิ่มข้อมูล ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่ห้องสมุดในกรณีที่ห้องสมุดดำเนินการจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เอง และดำเนินการจัดซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เข้ามาให้บริการแก่สมาชิก

7.6.2 มาตรฐานการจัดจำหน่ายของผู้ผลิต ได้แก่ ปัญหาทางด้านราคาที่สูงขึ้นอยู่กับผู้ผลิตแต่ละรายที่ใช้เทคโนโลยีที่ต่างชนิดกัน ปัญหาการสืบค้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ย้อนหลังและวารสารอิเล็กทรอนิกส์ย้อนหลัง ซึ่งอาจมีผลต่อการจัดซื้อสิ่งพิมพ์อีก 1 ชุดเพื่อเก็บรวมเล่มหรือไม่ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนกระทบต่อการตัดสินใจในการจัดซื้อ และการเตรียมงบประมาณในปีถัดไป

7.6.3 สิทธิของเจ้าของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และสิทธิผู้ใช้ ในปัจจุบันยังไม่สามารถหาข้อสรุปในประเด็นนี้ได้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีที่ห้องสมุดจัดซื้อจัดหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำมาให้บริการแก่ผู้ใช้ เช่น การกำหนดลิขสิทธิ์ผู้สามารถใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การอ้างอิง เป็นต้น

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน

ศรวิไล ยลสุริยัน (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูนประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูนประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนบ้านรามัน จำนวน 84 คน ซึ่งได้รับมาจากการสุ่มแบบมีระบบเข้ารับการทดลองแบบ 4 กลุ่มโซโลมอน ทุกกลุ่มมีนักเรียน ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ต่างกัน ในจำนวนที่เท่ากัน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านมีภาพการ์ตูนประกอบ และกลุ่มควบคุมได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยไม่มีภาพการ์ตูนประกอบ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูน

ประกอบ ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยไม่ภาพการ์ตูนประกอบ แผนการสอนอ่าน ที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง 30 แผน กลุ่มควบคุม 30 แผน ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 30 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำหรับทางสถิติ 2) เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โดยมีภาพการ์ตูนประกอบแล้ว นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม 3) เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โดยมีภาพการ์ตูนประกอบแล้ว นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ศุกุณา เลิกนอก (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำยาก โดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนบ้านโนนระเวียง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแก้งสนามนาง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (80/80) คือ ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.6 / 81.67 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำยากสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.70 / 84.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7104 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.04 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมควร ฐปทอง (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างชุดฝึกอบรมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชัยนาท ชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นประกอบด้วยเรื่องต่างๆ ที่เป็นสาระความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรวม 3 เรื่อง ได้แก่ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นปีที่ 1 การสอนอ่านและเขียนระดับพื้นฐาน การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การวินิจฉัยข้อบกพร่องในการอ่าน การเขียน การเรียนภาษาไทย พร้อมทั้งคู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม ผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกอบรม ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และศึกษานิเทศก์ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการเรียนการสอน โดยใช้เกณฑ์ความคิดเห็นในระดับแต่ละชุด และแบบประเมินชุดฝึกอบรมโดยรวม

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นต่อชุดฝึกอบรมย่อย และชุดฝึกอบรมโดยรวม ในระดับเห็นด้วยมาก เกินกว่าร้อยละ 80 ทุกชุด แสดงว่าชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสม นำไปใช้อบรมครูผู้สอนได้

8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน

อคตุลย์ ภูปลื้ม (2539: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำสำหรับนักเรียน และแบบฝึกที่จัดคำละคำ มีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะที่จัดลำดับเป็นกลุ่มคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกจัดคำละ

สิริรัตน์ ตะราชย์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศัพท์คำยากในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการจำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสมวิไล อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคงทนในการจำคำยาระหว่างสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มณฑาทิพย์ อัดตปัญญา (2542: 41-45) ได้ทำการศึกษาวิธีการสร้างเกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำยาก และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยาก วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าคะแนนแบบฝึกหัดของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาไทยสูง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในขอบเขต 9.87 – 10.00 และมีค่าเฉลี่ยรวม 9.95 คิดเป็นร้อยละ 99.50 กลุ่มปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในขอบเขต 9.00 – 9.47 และมีค่าเฉลี่ยรวม 9.27 คิดเป็นร้อยละ 92.70 และกลุ่มต่ำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในขอบเขต 8.27 – 8.40 และมีค่าเฉลี่ยรวม 8.33 คิดเป็นร้อยละ 83.33 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียน โดยใช้เกมการเขียนสะกดคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนใช้เกม มีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียน

กรวิการ์ รื่นรัมย์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนำไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนเป็นจำนวน 3 ครั้ง นักเรียนรายบุคคลจำนวน 5 คน เป็นกลุ่มย่อยจำนวน 10 คนเป็นกลุ่มย่อยจำนวน 10 คน เป็นกลุ่มใหญ่ จำนวน 73 คน ในปีการศึกษา 2543

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกับการสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครูได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง จำนวนทั้งสิ้น 288 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดชากผักกูด จำนวน 5 คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 3 จำนวน 10 คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 1 จำนวน 73 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากและแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยาก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก 3 ครั้ง โดยใช้เกณฑ์ 80/80 และใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากและวัดความคงทนในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีประสิทธิภาพ 92.05/81.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากและความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากและความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

นพเก้า ฌ พัทลุง (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก จำนวน 15 แบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียน ก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่ายอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก จำนวน 15 แบบฝึก แบบทดสอบความสามารถในการสะกดคำยาก จำนวน 50 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86-84/84 ความสามารถในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียน หลังใช้แบบฝึกสะกดคำยากสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก

ปัญญา การนอก (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศัพท์คำยากในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการจำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปรือโป่ง อำเภอบ้านเหลื่อม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 42 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนศัพท์คำยากในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการสอนที่ใช้เทคนิคการจำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนศัพท์คำยากในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการสอนที่ใช้เทคนิคการจำหลังเรียนสูงกว่าคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุทธิพร สิงห์คำ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 22 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบฝึกการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ พบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่มีคุณภาพตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยุพธนา ดันติเสวีรัตน์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลสรรพยา จังหวัดชัยนาท จำนวน 22 คน 1 ห้องเรียน ได้โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียน และแบบฝึกการเขียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที พบว่า แบบฝึกการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.54/84.18 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เรืองรอง เชียงลา (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำป่วน จังหวัดน่าน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน พบว่า ได้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจำนวน 1 ชุด, ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ภายหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ใช้อักขรควบกล้ำมากที่สุด รองลงมา มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ใช้และไม่ใช้ตัวการ์นต์ อันดับสุดท้ายมีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ใช้ไม่หันอากาศและ ร หัน

8.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม

วณภัทร เกดกิ่งบุญ (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษานิทานพื้นบ้านสุรินทร์กับการเรียนแบบบูรณาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนางมุด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมาและจุดมุ่งหมายในการแต่งหรือเล่านิทานพื้นบ้านมาให้เป็นแนวในการศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น และนำมาบูรณาการในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนางมุด กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ของโรงเรียนบ้านนางมุด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการคือนิทานพื้นบ้านสุรินทร์ 5 เรื่อง คือ ตำนานลูกช้างเผือก ขายกับหลาน ผักกล้วย อารี นางศรีวันสะตรา นำมาจัดการทำแผนการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านเหล่านั้นเป็นแกนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยที่ 3 สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา วิเคราะห์ที่มาของนิทาน ภาษาที่ใช้ในนิทาน อาชีพที่ปรากฏในนิทาน การดำรงชีวิต คติธรรม คำสอนจากนิทาน นำมาสรุปเป็นข้อคิดในบทเรียน นักเรียนนำนิทานไปอ่านให้ผู้ปกครองฟัง ผู้ปกครองตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับนิทาน วิเคราะห์ความพอใจของผู้ปกครองและนักเรียนหลังเรียน เปรียบเทียบผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับนิทาน 5 เรื่อง ก่อนเรียน หลังเรียน นำผลการสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นร้อยละ วิเคราะห์ผลงานนักเรียนจากการประเมินตามสภาพที่แท้จริงจากการเรียนรู้ระหว่างเรียน หลังเรียน กำหนดระดับคุณภาพผลงาน นักเรียนร่วมกันประเมินผลงานของตนเอง ของเพื่อนตามระดับคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า 1) การเปรียบเทียบความก้าวหน้าจากการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน ปรากฏว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับนิทานเพิ่มขึ้นมากคิดเป็นร้อยละ 49.22 2) การประเมินผลงานนักเรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ นักเรียนกล้าแสดงออกเป็นอย่างดี มีความสามารถในการติดตามวุฒิภาวะของตน เรียนรู้อย่างมีความสุขผลงานที่ได้จากแผนการสอนครั้งแรกการหาความรู้เพื่อสรุปเป็นข้อคิดจากนิทานจะได้จากเพื่อนเพียงคนเดียว แต่ต่อมาเริ่มมีการเสนอแนะความคิดตามที่แต่ละคนพบแล้วจึงนำมาสรุปเป็นของกลุ่ม เช่น ปราสาทของนางศรีวันสะตรามีการวาดภาพที่หลากหลายและนำมาสรุปข้อคิดว่าเป็นการสร้างที่อยู่อาศัยทั่วไปเพราะมีขนาดเล็ก การที่นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าพูด มีความสุขจากการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนนำผลการเรียนรู้ไปเล่าสู่ผู้ปกครอง พี่ และเพื่อนๆ ในชั้นอื่นๆ เป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมวิธีหนึ่ง 3) ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ สังกัดได้จากการให้ความร่วมมือในการเตรียมสื่อสิ่งของการตอบแบบสอบถาม ผู้ปกครองพยายามตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีตามความสามารถและความรู้ที่มี นักเรียนมีผลตอบสนองที่ดีขึ้น เพราะการได้เรียนรู้จากนิทาน สถานที่จริงทำให้ทุกคนเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความสุข แต่การกำหนดกิจกรรมในแผนที่ 5 คือ แผนการสอนเรื่องนางศรีวันสะตรา ซึ่งนักเรียนได้ออกไปปฏิบัติกิจกรรมในที่

ปราสาทหินบ้านพลวง มีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมบางรายการไม่สามารถกำหนดเวลาได้ ไม่สามารถปฏิบัติได้เพราะวัสดุไม่พร้อมเช่นการประดิษฐ์ภาพปราสาทบ้านพลวงโดยใช้รู้ทรงเรขาคณิตนักเรียนตื่นเต้นที่จะได้ไปเรียนรู้ในสถานที่จริงจึงเตรียมวัสดุในการประดิษฐ์ไม่พร้อม ทุกคนจึงเปลี่ยนเป็นการวาดภาพปราสาทโดยใช้รู้ทรงเรขาคณิตแทน ผลงานที่ได้รับนั้นดี มีการแสดงความคิดอย่างหลากหลาย บางกลุ่มวาดภาพไม่เหมือนของจริง แต่เป็นการวาดภาพจินตนาการของตนเอง และเชื่อมั่นในแบบที่ตนวาด

อริญญา สุธาสิโนบล (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลองค์กรักษ์ (ผดุงองค์กรักษ์ประชา) อำเภอองค์กรักษ์ จังหวัดนครนายก มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลองค์กรักษ์ (ผดุงองค์กรักษ์ประชา) อำเภอองค์กรักษ์ จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลองค์กรักษ์ (ผดุงองค์กรักษ์ประชา) อำเภอองค์กรักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ชุดการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยบทเรียน โปรแกรม เกม แบบฝึก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบแผนการวิจัยใช้แบบ One Group Pretest-Posttest Design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าสถิติ t-test Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า

1) ชุดการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

ชุดที่ 1 บัน-บรร	มีประสิทธิภาพ 81.67/82
ชุดที่ 2 อักษรนำ	มีประสิทธิภาพ 81.11/81.33
ชุดที่ 3 คำควบกล้ำ	มีประสิทธิภาพ 80.25/81
ชุดที่ 4 มาตราตัวสะกด	มีประสิทธิภาพ 82.77/80.83

2) นักเรียนที่เรียนโดยการเรียนรู้ภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

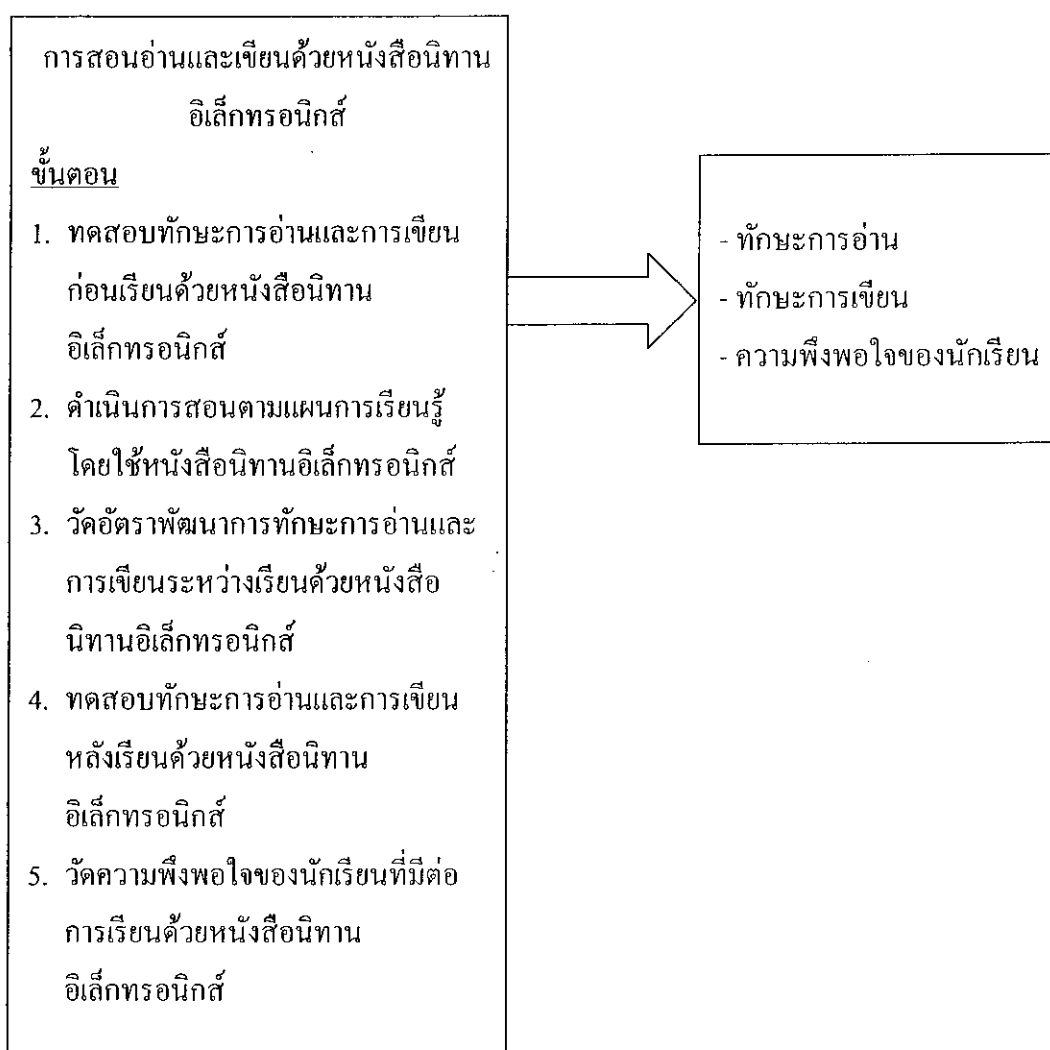
3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้มีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากผลงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น และที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอื่นๆ ประกอบการสอนสะกดคำ พอสรุปได้ว่า การนำกิจกรรมอื่นๆ มาใช้ประกอบการสอนภาษาไทยช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการเรียน และเกิดทัศนคติ

ที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสามารถนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทย และให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

9. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน การเขียนคำยาก และนวัตกรรมต่างๆ ผู้วิจัยจึงได้แนวการจัดการเรียนการสอนโดยการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้นวัตกรรมการทำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น ทำให้อัตราพัฒนาการอ่านและการเขียนสูงขึ้นซึ่งเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาอัตราการพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน พร้อมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

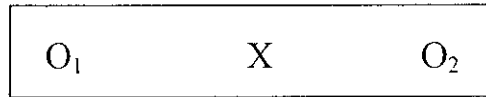
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 8 ห้องเรียน ซึ่งในแต่ละห้องเรียนจะมีการจัดห้องแบบคละกลุ่มผู้เรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้นจำนวน 343 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 43 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อศึกษาผลพัฒนาการด้านทักษะการอ่าน และการเขียนคำยากในบทเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย (One Group Pretest-Posttest Design) ดังนี้

O_1	หมายถึง	การวัดผลก่อนเรียน
O_2	หมายถึง	การวัดผลหลังเรียน
X	หมายถึง	การทดลองสอน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 เครื่องมือทดลอง ได้แก่

3.1.1 หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 5 เรื่อง

3.1.2 แผนการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 5 แผน

3.2 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.1 แบบทดสอบทักษะการอ่าน ก่อนและหลังเรียน

3.2.2 แบบทดสอบทักษะการเขียน ก่อนและหลังเรียน

3.2.3 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

3.2.4 แบบวัดของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือนิทาน

อิเล็กทรอนิกส์

4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การสร้างเครื่องมือทดลอง

4.1.1 หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

1) วิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนการสอน การสังเกตนักเรียน ครูผู้สอน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จากประสบการณ์ของผู้วิจัย

2) ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทดลอง การจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้หนังสือนิทานประกอบการสอน ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนคำยาก และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) ทำการสำรวจและวิเคราะห์สำหรับการหาคำยาก ที่ได้มาจากการเขียนผิดของนักเรียนที่เขียนผิดอยู่เป็นประจำจากหนังสือแบบเรียนทุกรายวิชาชุดภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเมื่อตรวจสอบพบว่า คำที่เขียนผิดหรือสะกดผิดเป็นคำที่อยู่ในบทเรียนทุกรายวิชาการ จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจและจัดทำบัญชีคำยาก และรวบรวมคำยาก

4) จากการสำรวจคำยากที่ได้มาจากการเขียนผิดของนักเรียนที่เขียนผิดอยู่เป็นประจำ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการนำคำมาตรวจหาความถี่ของแต่ละคำที่นักเรียนเขียนผิด แล้วคำนวณหาค่าร้อยละ โดยผู้วิจัยนำคำที่นักเรียนเขียนผิดตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งพบว่า คำที่เขียนผิดหรือสะกดผิดเป็นคำที่อยู่ในบทเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 95 คำ

5) การแตงนิทานอิเล็กทรอนิกส์

(1) ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ธรรมชาติของเด็กในด้านความสนใจในการเรียนการสอนจากหนังสือเกี่ยวกับหลักการสอนของ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540: 70-194) ศึกษาหลักการแตงนิทาน วิธีการแตงนิทาน การใช้นิทานประกอบการสอนของ พงศักดิ์ พางาม (2549: 1-214) และจากตำราเอกสาร รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ

(2) นำคำยากจำนวน 95 คำ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้สร้างแบบทดสอบ ทักษะการอ่านและการเขียน มาจัดเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะการเขียน แล้วนำมาแตงเป็นนิทานจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

นิทานเรื่องที่ 1 “ผีเสื้อแสนสวย” มีจำนวนคำยาก 25 คำ

นิทานเรื่องที่ 2 “หัวหน้าห้องคนใหม่” มีจำนวนคำยาก 14 คำ

นิทานเรื่องที่ 3 “จิตสาธารณะของเก่ง” มีจำนวนคำยาก 16 คำ

นิทานเรื่องที่ 4 “มอมแมมผู้ซื่อสัตย์” มีจำนวนคำยาก 21 คำ

นิทานเรื่องที่ 5 “ขวัญใจเพื่อน” มีจำนวนคำยาก 19 คำ

(3) นำนิทานที่แต่งขึ้นทั้ง 5 เรื่อง หาคุณภาพของเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของภาษาไปการปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 1 ห้องเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 42 คน เพื่อศึกษาความยากง่าย การใช้ภาษา และความเข้าใจของเนื้อหา เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุง

(4) นำนิทานที่แต่งขึ้นทั้ง 5 เรื่อง ที่ได้ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จัดทำเป็นหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้โปรแกรม Flash Mx โดยเขียน Action Script และ XML สำหรับสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) โดยมีลักษณะโครงสร้างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะมีความคล้ายคลึงกับหนังสือทั่วไปที่พิมพ์ด้วยกระดาษ หากจะมีความแตกต่างที่เห็น ได้ชัดเจนก็คือกระบวนการผลิต รูปแบบ และวิธีการอ่านหนังสือสรุปโครงสร้างทั่วไปของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย หน้าปก (Front Cover), คำนำ (Introduction), สารบัญ (Contents), สารระของหนังสือแต่ละหน้า (Pages Contents), อ้างอิง (Reference), ดัชนี (Index), ปกหลัง (Back Cover)

4.1.2 แผนการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

1) ศึกษาหลักสูตร แผนการเรียนรู้ คู่มือครู และหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดพื้นภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2) ศึกษาวิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การออกข้อสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ การวิเคราะห์หลักสูตร ตลอดจนระเบียบวิธีการทางสถิติ

3) นำคำยากที่ได้จากการสำรวจและวิเคราะห์หาคำยากจากหนังสือภาษาไทย และสังคมศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 95 คำ ซึ่งนำมาแต่งเป็นหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์สร้างแผนการเรียนรู้จำนวน 5 แผน ใช้เวลาสอน แผนละ 2 ชั่วโมง แผนการเรียนรู้แต่ละแผนมีส่วนประกอบด้วยดังนี้

1. มาตรฐาน
2. ตัวชี้วัด
3. สารสำคัญ
4. สารการเรียนรู้
5. การเรียนรู้ที่คาดหวัง

6. กระบวนการเรียนรู้
7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4) นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมิน

5) นำแผนการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการทดลองจริงต่อไป

4.2 การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 แบบทดสอบทักษะการอ่าน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยและเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สำคัญของเรื่องการอ่าน เพื่อกำหนดน้ำหนักคะแนน เนื้อหาและพฤติกรรม เพื่อจัดอันดับความสำคัญและกำหนดจำนวนข้อสอบที่จะสร้างแบบทดสอบ

2) สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของภาษา และประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และแนะนำปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาหาค่า IOC และได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

3) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนนักเรียน 42 คน แล้วนำผลคะแนนมาหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย p (difficulty index) อยู่ระหว่าง 0.42-0.58 ค่าอำนาจจำแนก r (determinant index) อยู่ระหว่าง 0.25-0.67 ได้จำนวน 30 ข้อ

4) นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร $K-R_{20}$ (บุญเรียง 2539: 185) ได้ค่าความเที่ยง 0.98

4.2.2 แบบทดสอบทักษะการเขียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยและเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สำคัญของเรื่องการเขียน เพื่อกำหนดน้ำหนักคะแนน เนื้อหาและพฤติกรรม เพื่อจัดอันดับความสำคัญและกำหนดจำนวนข้อสอบที่จะสร้างแบบทดสอบ

2) สร้างแบบทดสอบทักษะการเขียนคำยาก แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของภาษา และประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และแนะนำปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาหาค่า IOC และได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

3) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนนักเรียน 42 คน แล้วนำผลคะแนนมาหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย p (difficulty index) อยู่ระหว่าง 0.38-0.58 ค่าอำนาจจำแนก r (determinant index) อยู่ระหว่าง 0.25-0.67 ได้จำนวน 30 ข้อ

4) นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร $K-R_{20}$ (บุญเรียง 2539: 185) ได้ค่าความเที่ยง 0.97

4.2.3 แบบวัดความพึงพอใจ

- 1) ศึกษาหลักการและแนวคิด ในการใช้นิทานเข้ามาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
- 2) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 3) สร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีหลังการสอนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยได้เลือกแบบมาตราประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน แปลตามค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545: 100)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	มีความรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีความรู้สึกพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	มีความรู้สึกพึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความรู้สึกพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	มีความรู้สึกไม่พึงพอใจ

4) นำแบบแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 1 ห้องที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 42 คน ตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปหาความเที่ยง โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้กลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ตามขั้นตอนดังนี้

5.1 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนคำยากของวิชาภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการทดสอบ จำนวน 1 คาบ 2 ชั่วโมง แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

5.2 ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ใช้เวลาสอนแผนการเรียนรู้แต่ละครั้งละ 1 คาบ คาบละ 2 ชั่วโมง

5.3 เสร็จสิ้นการสอนแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่านและทางการเขียนคำยากของภาษาไทย ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน

5.4 นำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และการทำแบบฝึกหัดมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ แบบฝึกหัด ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1) ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบทักษะการอ่านและทางการเขียนคำยาก ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ให้คะแนนข้อถูก 1 คะแนน และข้อผิด 0 คะแนน

2) ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดการอ่านและการเขียนคำยากของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยคะแนนข้อถูก 1 คะแนน และข้อผิด 0 คะแนน

5.6 ทำการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีหลังการสอน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

6.2 หาอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย

6.3 วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้มาตราประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert's Scaling) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนก่อนและหลัง โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน พร้อมทั้งวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้วิจัยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์
2. อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

1. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

1.1 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

กลุ่มทดลอง	จำนวนนักเรียน	Mean	S.D	t-test
ก่อนเรียน	43	14.56	4.51	-10.49**
หลังเรียน	43	18.79	4.97	

** $p < .01$ t.01 df42 = 2.418

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนทักษะการอ่านของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้หนังสือ นิตานอิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนคำยากในบทเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือ นิตานอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนคำยากก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือ นิตาน อิเล็กทรอนิกส์ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

กลุ่มทดลอง	จำนวนนักเรียน	Mean	S.D	t-test
ก่อนเรียน	43	14.30	2.87	-12.98**
หลังเรียน	43	18.86	2.98	

** $p < .01$ $t_{.01, df42} = 2.418$

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คะแนนทักษะการเขียนคำยากของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้ หนังสือ นิตานอิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2. อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

จากการใช้แผนการเรียนรู้ระหว่างเรียน และแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนทำย แผน การเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ สามารถทำการวิเคราะห์อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่าน และ การเขียนคำยากในบทเรียน ระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

2.1 อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียน

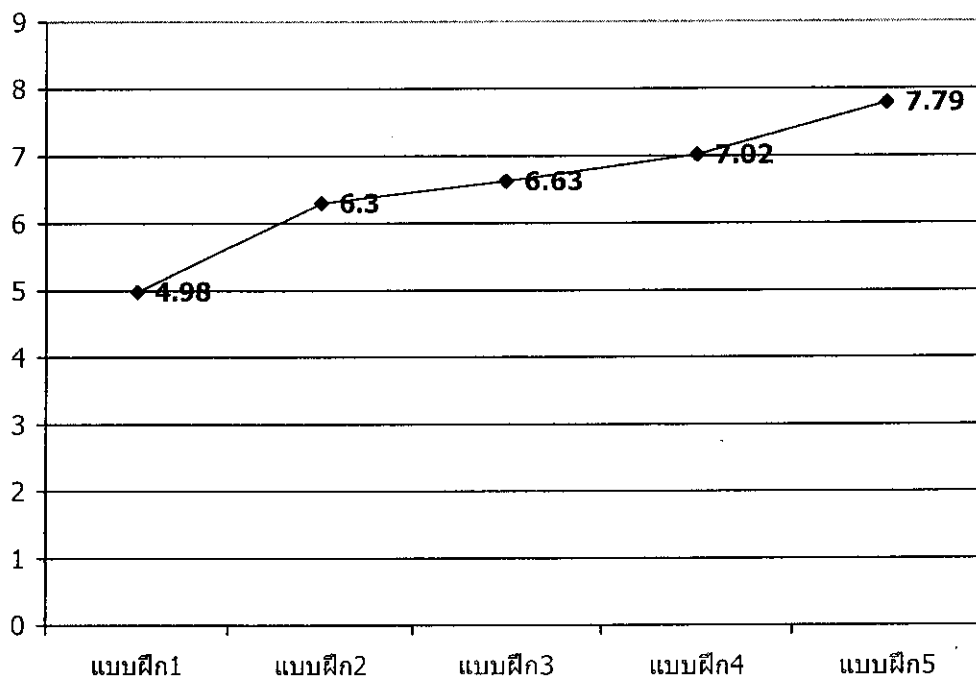
ตารางที่ 4.3 อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียน

นักเรียนคนที่	แบบฝึก1 10 คะแนน	แบบฝึก2 10 คะแนน	แบบฝึก3 10 คะแนน	แบบฝึก4 10 คะแนน	แบบฝึก5 10 คะแนน	อัตรา พัฒนาการ
1	6	5	7	9	8	1
2	5	4	5	5	5	0
3	3	5	4	5	6	0.75
4	6	7	6	6	8	0.5
5	5	7	8	6	8	0.75
6	2	4	5	5	7	1.25
7	8	7	8	7	9	0.25
8	8	8	9	7	9	0.25
9	2	4	3	4	6	1
10	3	5	3	8	8	1.25
11	9	7	9	8	9	0
12	4	5	4	7	8	1
13	6	6	7	8	8	0.5
14	4	7	8	9	8	1
15	4	6	5	7	6	0.5
16	5	4	5	5	5	0
17	7	9	8	8	8	0.25
18	3	6	6	7	8	1.25
19	6	8	8	9	8	0.5
20	2	3	2	4	4	0.5
21	4	4	5	7	7	0.75
22	5	5	6	6	8	0.75
23	5	6	9	8	8	0.75

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	แบบฝึก1	แบบฝึก2	แบบฝึก3	แบบฝึก4	แบบฝึก5	อัตรา พัฒนาการ
	10	10	10	10	10	
	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	
24	6	10	9	9	10	1
25	3	2	3	4	5	0.5
26	3	5	3	7	7	1
27	3	6	7	6	8	1.25
28	6	7	6	8	8	0.5
29	4	10	9	8	9	1.25
30	4	7	8	7	8	1
31	5	8	7	8	8	0.75
32	2	6	7	6	8	1.5
33	7	6	7	7	8	0.25
34	5	5	8	6	8	0.75
35	3	7	7	7	7	1
36	6	8	8	9	9	0.75
37	9	9	9	8	10	0.25
38	7	10	10	9	10	0.75
39	8	8	9	10	10	0.5
40	7	9	9	9	10	0.75
41	6	5	7	8	8	0.5
42	4	5	7	5	8	1
43	4	6	5	6	7	0.75
คะแนนรวม	214	271	285	302	335	0.72
คะแนนเฉลี่ย	4.98	6.30	6.63	7.02	7.79	6.54
ช่วงคะแนน พัฒนา						0.70
	1.33	0.33	0.40	0.77		

จากตารางที่ 4.3 เมื่อเปรียบเทียบอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ในแผนการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบ พบว่าอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.70 ต่อครั้ง จากที่มีคะแนนเต็มแต่ละครั้งเท่ากับ 10 คะแนน โดยประเมิน 5 ครั้ง และมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกครั้ง ดังปรากฏเป็นกราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยในแผนภูมิภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านระหว่างเรียนของนักเรียน

2.2 อัตราพัฒนาการด้านทักษะการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียน

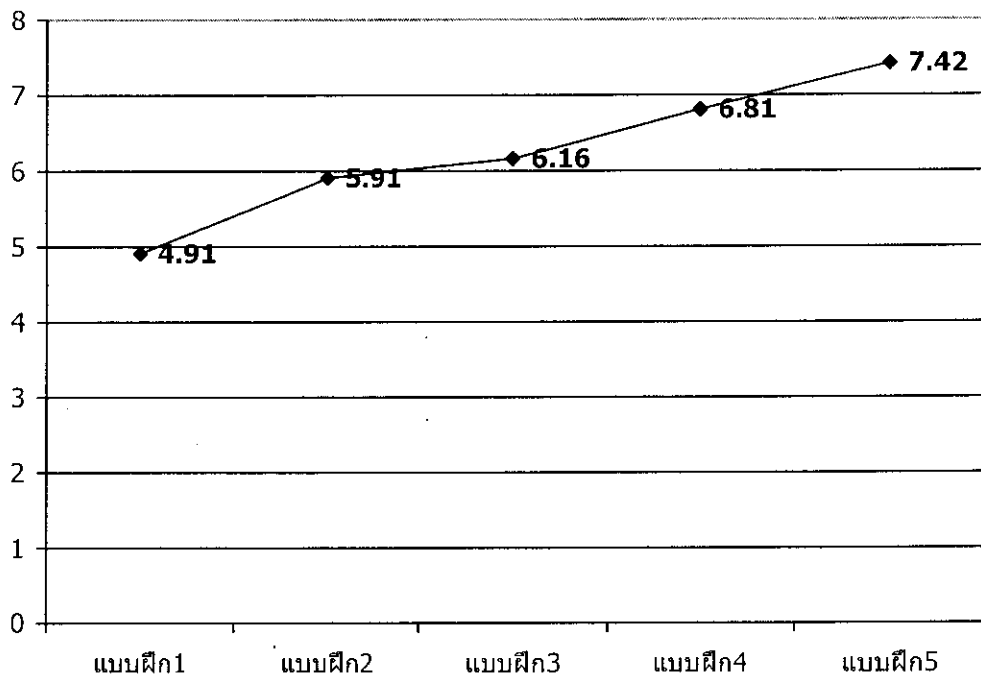
ตารางที่ 4.4 อัตราพัฒนาการด้านทักษะการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียน

นักเรียนคนที่	แบบฝึก1	แบบฝึก2	แบบฝึก3	แบบฝึก4	แบบฝึก5	อัตราพัฒนาการ
	10	10	10	10	10	
	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	6	5	7	9	8	0.5
2	5	4	5	5	5	0
3	3	5	4	5	6	0.75
4	6	7	6	6	8	0.5
5	5	6	8	7	8	0.75
6	2	4	5	5	7	1.25
7	8	7	8	7	9	0.25
8	8	8	9	7	9	0.25
9	2	4	3	4	6	1
10	3	5	3	8	8	1.25
11	9	8	9	8	9	0
12	4	5	6	7	8	1
13	6	6	7	8	8	0.5
14	4	6	8	9	8	1
15	4	6	5	7	6	0.5
16	5	4	5	5	5	0
17	7	9	8	8	8	0.25
18	3	6	6	7	8	0.75
19	6	8	8	9	8	0.5
20	2	3	2	4	4	0.5
21	9	7	9	8	9	0
22	4	5	4	7	8	1
23	6	6	7	8	8	0.5

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	แบบฝึก1	แบบฝึก2	แบบฝึก3	แบบฝึก4	แบบฝึก5	อัตรา พัฒนาการ	
	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน		
24	4	7	8	9	8	1	
25	4	6	5	7	6	0.5	
26	5	4	5	5	5	0	
27	7	9	8	8	8	0.25	
28	3	6	6	7	8	1.25	
29	6	7	8	9	8	0.5	
30	2	3	2	4	4	0.5	
31	5	7	7	8	8	0.75	
32	2	6	7	6	8	1.5	
33	7	6	7	7	8	0.25	
34	6	6	7	9	8	0.5	
35	5	6	7	8	8	0.75	
36	3	5	4	5	6	0.75	
37	6	7	6	6	8	0.5	
38	5	7	8	6	8	0.75	
39	3	4	5	5	7	1	
40	8	7	8	7	9	0.75	
41	8	8	9	7	9	0.25	
42	2	4	3	4	6	1	
43	3	5	3	8	8	1.25	
คะแนนรวม	211	254	265	293	319	0.63	
คะแนนเฉลี่ย	4.91	5.91	6.16	6.81	7.42	6.24	
ช่วงคะแนน พัฒนา	1.00		0.26		0.65		0.60
						0.63	

จากตารางที่ 4.4 เมื่อเปรียบเทียบอัตราพัฒนาการด้านทักษะการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ในแผนการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบ พบว่าอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.63 ต่อครั้ง จากที่มีคะแนนเต็มแต่ละครั้งเท่ากับ 10 คะแนน โดยประเมิน 5 ครั้ง และมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกครั้ง ดังปรากฏเป็นกราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยในแผนภูมิภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงอัตราพัฒนาการด้านทักษะการเขียนระหว่างเรียนของนักเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจ หลังจากการเรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ทุกแผนการเรียนรู้แล้วนั้น สามารถวิเคราะห์ความพึงพอใจด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงได้ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	5	4	3	2	1			
1. นักเรียนพอใจวิธีสอน โดยการใช้นิทาน อิเล็กทรอนิกส์	30	13	-	-	-	4.70	0.46	มากที่สุด
2. นักเรียนพอใจครูผู้สอนที่ ถามให้นักเรียนเกี่ยวกับ เนื้อหาของนิทาน	23	20	-	-	-	4.53	0.50	มากที่สุด
3. นักเรียนชอบที่ครูให้ นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง สำคัญของนิทานและคติ ข้อคิดในนิทาน	24	19	-	-	-	4.56	0.50	มากที่สุด
4. นักเรียนชอบเนื้อเรื่อง และภาพการ์ตูนในนิทาน	32	11	-	-	-	4.74	0.44	มากที่สุด
5. นักเรียนสามารถเปิด นิทานอ่านเองได้ด้วย ตนเอง	33	10	-	-	-	4.77	0.43	มากที่สุด
6. นักเรียนเกิดความ สนุกสนานในเวลาเรียน	25	18	-	-	-	4.58	0.50	มากที่สุด
7. นักเรียนชอบและอยาก ให้ครูนำนิทานแบบนี้มา สอนอีก	18	25	-	-	-	4.42	0.50	มาก
8. นักเรียนรู้สึกสบายและมี อิสระในการเรียน โดยใช้ นิทาน	19	24	-	-	-	4.44	0.50	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	5	4	3	2	1			
9. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำจากนิทาน	23	20	-	-	-	4.53	0.50	มากที่สุด
10. นักเรียนได้รับความรู้และแบบอย่างการทำดีและไม่ดีจากนิทาน	18	25	-	-	-	4.42	0.50	มาก
11. นักเรียนได้นำเอาแบบอย่างที่ดีในนิทานมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน	22	21	-	-	-	4.51	0.51	มากที่สุด
12. เมื่ออ่านนิทานและทำแบบฝึกทักษะท้ายเรื่องแล้วทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำเขียนคำและบอกจำนวนพยางค์	24	19	-	-	-	4.56	0.50	มากที่สุด
13. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะท้ายเรื่องแล้วรู้ความหมายของคำมากขึ้นและนำคำไปแต่งประโยคได้	24	19	-	-	-	4.56	0.50	มากที่สุด
ความพึงพอใจโดยรวม						4.55	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เรื่องที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ นักเรียนสามารถเปิดนิทานอ่านเองได้ด้วยตนเอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.77

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

1.1.2 เพื่อศึกษาอัตราการพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์อิเล็กทรอนิกส์

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้นจำนวน 343 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 43 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1) เครื่องมือทดลอง

(1) หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

(2) แผนการเรียนรู้พัฒนาการอ่านและการเขียนคำยากโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

2) เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

- (1) แบบทดสอบทักษะการอ่าน ก่อนและหลังเรียน
- (2) แบบทดสอบทักษะเขียนคำยาก ก่อนและหลังเรียน
- (3) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
- (4) แบบวัดความพึงพอใจ

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1) ทดสอบก่อนเรียนนำแบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนคำยากของวิชาภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการทดสอบ จำนวน 1 คาบ 2 ชั่วโมง แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

2) ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ และ ทดสอบระหว่างเรียนแบบทดสอบท้ายแผนการเรียนรู้ แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนแบบทดสอบท้ายแผนการเรียนรู้

3) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ แบบฝึกหัด ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

(1) ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบทักษะการอ่านและทางการเขียนคำยาก ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ให้คะแนนข้อถูก 1 คะแนน และข้อผิด 0 คะแนน

(2) ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดการอ่านและการเขียนคำยากของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยคะแนนข้อถูก 1 คะแนน และข้อผิด 0 คะแนน

4) ทำการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การเปรียบเทียบผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t – test Dependent)

2) หาอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย

3) วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้มาตราประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert's Scaling) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.3.1 นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3.2 อัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีอัตราพัฒนาการด้านทักษะ การอ่าน เฉลี่ย 0.70 ต่อครั้ง และอัตราพัฒนาการด้านทักษะการเขียน เฉลี่ย 0.63 ต่อครั้ง จากคะแนนเต็มครั้งละ 10 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกครั้ง

1.3.3 นักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 เรื่องที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ นักเรียนสามารถเปิดนิทานอ่านเองได้ด้วยตนเอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.77

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า แผนการเรียนรู้อันใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีประสิทธิภาพเหมาะที่จะนำไปเสริมทักษะให้กับนักเรียน และทำให้นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้งยังทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดี มีความสนใจ ตั้งใจที่จะเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นมาก เกิดความสนุกสนานกับบทเรียนหรือหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ที่สอดแทรกไปด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยาก นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้หลายครั้งเท่าที่ต้องการ และไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้การใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนยังช่วยฝึกซ้ำย้ำทวนสิ่งที่ต้องการเน้นได้ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจบทเรียน จดจำเนื้อหาได้แม่นยำมาก

ขึ้น และยังทำให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำยากได้ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เอนก รัศมี (2545: 17) ที่กล่าวถึงเทคนิคการสอนโดยการเล่านิทาน เพื่อพัฒนากระบวนการคิด การเล่าประกอบภาพ หรือการแสดงต่อมาเมื่อเทคโนโลยีในการสื่อสาร ที่ความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น นิทานก็ได้แพร่หลายในรูปของสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซีดี ฯลฯ สิ่ง ที่เด็กได้รับจากการฟังนิทาน คือ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความรู้ แนวคิด แนวปฏิบัติเพื่อ แก้ไขข้อบกพร่อง การพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนคือการกระตุ้นให้นักเรียนคิด นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวิไล ชลสุริยัน (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยถึงผล การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โดยมีภาพการ์ตูนประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน หลังจากนักเรียนได้รับการฝึกทักษะการ อ่านจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โดยมีภาพการ์ตูนประกอบแล้ว นักเรียนมีความเข้าใจในการ อ่านจากการอ่านไม่แตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม แสดงถึงประสิทธิภาพ ของเอกสารประกอบแผนการเรียนรู้ที่เน้นการมีภาพการ์ตูนประกอบการอ่าน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มณฑาทิพย์ อัดตปัญญา (2542: 41-45) ได้ทำการศึกษาวิธีการสร้างเกมพัฒนาทักษะ การเขียนสะกดคำยาก และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยาก วิชาภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนใช้เกม มีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลัง เรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียน ซึ่งเป็นการใช้นวัตกรรมใหม่มาช่วยให้การ เรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้

2.2 ผลการศึกษาอัตราพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ในแผนการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จาก การทำแบบฝึกทักษะ พบว่าอัตราพัฒนาการทักษะการอ่าน เฉลี่ย 0.70 ต่อครั้ง และอัตราพัฒนาการ ทักษะการเขียนคำยาก เฉลี่ย 0.63 ต่อครั้ง จากที่มีคะแนนเต็มแต่ละครั้งเท่ากับ 10 คะแนน โดย ประเมิน 5 ครั้ง และมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกครั้ง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานทั้งนี้เพราะแผนการ เรียนรู้ที่ใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการลักษณะการทบทวนบทเรียนได้เรื่อย ๆ ได้ด้วย ตนเองสอดคล้องกับ การสอนภาษาไทยแบบเวเลน (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2542:12) มี พื้นฐานจากการเรียนภาษาตามธรรมชาติจะทบทวนไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนจะทำได้อย่างมั่นใจ อาจารย์จะแก้ไขการออกเสียงและระดับเสียงให้นักเรียนตลอดเวลาในเวลาที่สั้น จะเห็นการพัฒนา ภาษาไทยของนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งความลับของความสำเร็จในการเรียนภาษาก็คือการพูดซ้ำ ทำซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนซึมซับ จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเมื่อเรียนภาษาก็คือ ความจำเป็นในการทบทวน พูดซ้ำ ทำซ้ำ อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก

ทักษะการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.04 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วย เช่น นิทานอิเล็กทรอนิกส์ หรือการใช้เกมประกอบการสอนเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับนักเรียน ทำให้เกิดความเชื่อมั่น รู้จักคิด และตัดสินใจด้วยตนเอง รวมทั้งทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา สร้างความเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นจะเห็นเกมการเขียนสะกดคำสามารถช่วยให้นักเรียนเขียนคำได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

2.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนสามารถเปิดนิทานอ่านเองได้ด้วยตนเอง นักเรียนชอบเนื้อเรื่องและภาพการ์ตูนในนิทาน และนักเรียนพอใจวิธีสอนโดยการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งนักเรียนสามารถเปิดอ่านทบทวนได้หลายครั้งโดยไม่เบื่อหน่าย โดยมีความสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบเวเลน (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2542: 12) ซึ่งกล่าวไว้ว่าศัตรูตัวสำคัญที่สุดของการเรียนภาษาคือ ความเบื่อหน่ายและความจำที่แย่ จะสามารถเอาชนะความน่าเบื่อด้วยความเร็ว และความจำที่แย่ด้วยการทบทวน การทบทวนไม่ใช่จะทำให้ความเร็วในการพูด ในการเข้าใจและการอ่านดีขึ้น แต่ยังสามารถทำให้นักเรียนจำในสิ่งที่เรียนได้ดีขึ้น ไม่ว่าความจำจะแย่แค่ไหน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรัญญา สุชาติโนบล (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาชุดการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลองครักษ์ (ผดุงองครักษ์ประชา) ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรม เกม แบบฝึก พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการใช้นิทานพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนคือการกระตุ้นให้นักเรียนคิด โดยพัฒนากิจกรรมเข้ากับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ บูรณาการได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เป็นผลมาจากซึ่งการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ เป็นสื่อการเรียนการสอนซึ่งสร้างความเข้าใจให้กับ นักเรียนเป็นอย่างดี จึงเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและเกิดความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เข้าใจบทเรียนได้ง่ายและจดจำได้รวดเร็ว แม่นยำและทนทาน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการศึกษาไปใช้

3.1.1 ครูควรสำรวจการเขียนคำยากของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ว่ามีศัพท์ใดบ้างที่เป็นคำยาก และควรนำคำเหล่านั้นมาสร้างหรือแต่งเป็นนิทานประกอบการสอนทักษะการอ่านและการเขียน

3.1.2 ครูที่สอนภาษาไทยและครูที่สอนวิชาอื่น ๆ ควรนำวิธีการสอนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เข้าไปใช้ประกอบการสอน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไร้ความสนใจ และทำลายความสามารถของนักเรียน และยังทำให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น

3.1.3 ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์การอ่านหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์อย่างชัดเจน ไม่ควรให้นักเรียนมุ่งเรื่องการสนุกสนานเพียงอย่างเดียว แต่ควรเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากคำศัพท์ต่างๆที่ประกอบอยู่ในหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัยเรื่องการใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์หรือหนังสือประกอบการเรียนการสอนในวิชาสังคมศึกษา พระพุทธศาสนา ประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่จัดทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อจะได้ทราบว่าผลจะแตกต่างกันหรือไม่

3.2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ กับการสอนด้วยวิธีอื่น ๆ กับนักเรียนแต่ละกลุ่มความสามารถ เพื่อดูว่าวิธีการสอนแบบใดที่จะเหมาะสมหรือได้ผลดีต่อการเขียนคำยากมากที่สุด

3.2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์ (2547) “การพัฒนากระบวนการจัดทำแฟ้มสะสมงานเพื่อประเมิน การ เรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการเรียนรู้ เพื่อสร้างสรรค์ด้วย ปัญหาแบบเต็มรูปใน โรงเรียนครุณสิกขาลัย” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กรมวิชาการ (2539) หนังสือและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุรุสภา
- _____ (2544) คู่มือจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- _____ (2544) การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ
- _____ (2551) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพมหานคร
กระทรวงศึกษาธิการ
- การศาสนา (2540) คู่มือหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)
กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ
- กรวิการ์ รื่นรมย์ (2543) “การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- กำชัย ทองหล่อ (2543) หลักภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพมหานคร รวมสาส์น
- จินตนา ไบกาซูยี (2532) “บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการอ่าน” สารพัฒนาหลักสูตร 8(91): 45
- จิรพร วัฒนวิทยกิจ (2535) “ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา”
สารพัฒนาหลักสูตร 11(111): 48-54
- ชาญชัย ยมคิชู (2535) รูปแบบการสอนกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ กรุงเทพมหานคร
รวมสาส์น
- ชินวัตร ภูมิรัตน์ (2552) การประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ)
ประจำปีการศึกษา 2552 กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545) การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

- ทัศนีย์ สุขเมธี (2544) พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทย กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยครูธนบุรี
สหวิทยาลัยรัตน โกสินทร์
- ธีรยุทธ ภูเขา (2550) “การศึกษาประสิทธิภาพโมเดลสมการ โครงสร้าง 3 รูปแบบ ในการศึกษา
ปัจจัยด้านเขาวนปัญญา และเขาวนอารมณ์ที่ส่งผลต่ออัตราพัฒนาการวิชาคณิตศาสตร์”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาการทดสอบและวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- นนทวัฒน์ จันทร์เจริญ (2552) “E-Book รูปแบบใหม่ในการอ่านหนังสือ” <http://www.nectec.or.th/pub/review-software/plakate/plakate-book.html>.
- นพเก้า ณ พัทลุง (2544) “การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- บันลือ พฤษะวัน (2533) *อุปกศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 3
กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- บุญชม ศรีสะอาด (2545) *การวิจัยเบื้องต้น* พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- บุญเรียง ขจรศิลป์ (2539) *วิธีวิจัยทางการศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์พืชาญพรีนติ้ง
- ประพันธ์ จูมคำมูล (2541) “เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษด้วยเกม” *วิชาการ* 1(6): 45
- ปัญญา การนอก (2545) “ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศัพท์คำยากในวิชาภาษาไทย ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547) “การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ
การสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พัชรี วรจรัสรังสี (2542) “การวิเคราะห์คำสะกดยากที่เขียนผิดของเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร” *วารสารวิชาการ* 2 (เมษายน) : 52
- ราชบัณฑิตยสถาน (2531) *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
อักษรเจริญทัศน์
- มณฑาทิพย์ อัดตปัญญา (2542) “การใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์”

- วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร
- บุุทธนา ตันติเสวีรัตน์ (2547) “การศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลสรรพยา จังหวัดชัยนาท” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เรืองรอง เชียงลา (2547) “ศึกษาการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำปูน จังหวัดน่าน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วนภัทร เกดกิงบุญย์ (2544) “การศึกษานิทานพื้นบ้านสุรินทร์กับการเรียนแบบบูรณาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเนงมุด” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วรรณิ โสมประยูร (2542) การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- วินิจ เทือกทอง (2537) “การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการคำนวณคะแนนเพิ่ม วิธีต่าง ๆ ด้วยระเบียบวิธีการมอนติคาร์โล” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุญฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วิศัลย์ศยา รุดคิชู้ (2539) หลักและวิธีการสอนภาษาไทย กรุงเทพมหานคร รวมสาส์น
- วีระศักดิ์ ปัดดลาลาโพธิ์ (2540) “ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ศรีจันทร์ วิชาตรง (2542) “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาศาสนาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” วารสารวิชาการ 2(12) (ธันวาคม): 69
- ศรีวิไล ชลสุริยัน (2544) “การศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โดยมีภาพการ์ตูนประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ศิริชัย กาญจนวาที (2552) ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (CLASSICAL TEST THEORY) พิมพ์ครั้งที่ 6 (ฉบับปรับปรุงใหม่) กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สกฤมา เลิกนอก (2545) “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สนิท นิมเล็ก (2543) *วิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา* กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช
- สมควร รูปทอง (2547) “การสร้างชุดฝึกอบรวมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชัยนาท” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สำเริง บุญเรืองรัตน์ (2535) *การวัดการเปลี่ยนแปลง ในสารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ* กรุงเทพมหานคร คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สิริรัตน์ ตะราชย์ (2540) “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศัพท์คำยากในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการจำ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สุจิต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2536) *วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- สุทธิพร สิงห์คำ (2546) “การศึกษาการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งฮั่ววิทยา จังหวัดลำปาง” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2540) *หลักภาษาไทย* พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542) *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย* พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช
- สุปราณี ดาราฉาย (2539) *จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุวิม ดันปิณี (2545) *กิจกรรมการเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย* กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช
- อดุลย์ ภูปลี้ม (2539) “การเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคละคำ” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- อรัญญา สุชาติโนบล (2545) “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลองค์กรักษ์ (ผดุงองค์กรักษ์ประชา) อำเภอองค์กรักษ์จังหวัดนครนายก”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- อรุณี อ่อนสวัสดิ์ (2537) “การพัฒนาวิธีการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตร ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- อวยพร เรืองตระกูล (2544) “การพัฒนาและวิเคราะห์คุณภาพของวิธีการวัดคะแนนพัฒนาตาม
ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมและทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตร ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- เอกฉันท จารุเมธีชน (2537) ภาษาไทยสำหรับครู กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- เอนก รัศมี (2545) เทคนิคการสอน การเล่านิทานเพื่อพัฒนากระบวนการคิด ลพบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
- หนังสือราชการ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัย ศรีภูไพ
 คุณวุฒิ ไทยคดีศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
2. นางสาวนัชฐา ขัมภรัตน์
 คุณวุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี
3. นางวิมลลักษณ์ ตีระมาศวิช
 คุณวุฒิ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เอกประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เอกหลักสูตรและการสอน(ปฐมวัย)
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ที่ ศธ 0522.16 (น)/ 54

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผศ. พิชัย ศรีภูไฟ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางศศิธร สุภสร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน วิชาเอก ประถมศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนคำยากในบทเรียน โดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตามโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าวว่านักศึกษา ได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้วแต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัยทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดีจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทักดี จินตานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ที่ ศธ 0522.16 (บ) 56

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวณิษฐา ชัมภรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางศศิธร ตฤศร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน วิชาเอก ประถมศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนคำยากในบทเรียน โดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตามโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษา ได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้วแต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัยทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดีจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทิตี จินตานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ที่ ศธ 0522.16 (บ)/ ๑๖

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางวิมลลักษณ์ ตีระมาศวิช

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางศศิธร สุภสร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน วิชาเอก ประถมศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนคำยากในบทเรียน โดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าวว่านักศึกษา ได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้วแต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัยทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดียิ่ง
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทักดี จินตานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ภาคผนวก ข

เครื่องมือทดลอง

- แผนการเรียนรู้
- บัญชีคำยาก
- หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์
- แบบฝึกทักษะการอ่าน
- แบบฝึกทักษะการเขียน

แผนการเรียนรู้ที่ 1

รหัสวิชา/ชื่อวิชา ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รู้จักพยัญค์และคำ

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางศศิธร สุภศร

วันที่ 2-3 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2553

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

2.1 อ่านคำ เขียนคำและบอกความหมายของคำได้

2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

3. สาระการเรียนรู้

1. อ่านจับใจความจากนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง ผีเสื้อแสนสวย
2. อ่านทบทวนคำยากในนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง ผีเสื้อแสนสวย
3. อ่านคำ เขียนคำและบอกจำนวนพยางค์ของคำในนิทานจำนวน 25 คำ

4. สาระสำคัญ

คำ คือการนำเอาพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์มาประสมกัน เพื่อใช้ในการอ่านและการเขียน การรู้จักคำจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และการเขียนภาษาไทย

พยางค์ คือเสียงที่เปล่งออกมาแต่ละครั้งจะมีความหมายหรือไม่ก็มีค่า

5. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถอ่านคำเขียนคำและบอกความหมายของคำได้
2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความและสรุปเนื้อหาและข้อคิดของนิทานได้
3. นักเรียนบอกจำนวนพยางค์แต่ละคำได้ถูกต้อง

6. กระบวนการการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ขานชื่อนักเรียนและถามนักเรียนว่าชื่อนักเรียนแต่ละคนมีตัวพยัญชนะสระและวรรณยุกต์อย่างละกี่ตัว หมายถึงอะไร จากนั้นครูก็อธิบายความหมายของคำ คือการนำเอาพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์มาประสมกันแล้วทำให้เกิดคำที่มีความหมาย เช่น พระจันทร์ เสือ มนุษย์ เป็นต้น คำแต่ละคำอาจมี 1 พยางค์ หรือหลายพยางค์ก็ได้

2. ครูอธิบายความหมายของพยางค์ คือเสียงที่เปล่งออกมาแต่ครั้งจะมีความหมายหรือไม่มีก็ตาม เช่น

กิน	มี 1 พยางค์	อ่านว่า กิน
อาหาร	มี 2 พยางค์	อ่านว่า อา-หาร
ภาษาไทย	มี 3 พยางค์	อ่านว่า พา-สา-ไท

3. ครูแนะนำนักเรียนว่าครูมีนิทานสนุก ๆ และภาพการ์ตูนที่น่ารักมาให้ให้นักเรียนได้อ่าน โดยนักเรียนไม่ต้องถือหนังสือให้เมื่อยมือ โดยครูมีหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จะเปิดจากเครื่องคอมพิวเตอร์และขึ้นจอ เรื่องที่จะให้นักเรียนได้อ่านคือ เรื่อง ผีเสื้อแสนสวย เพื่อให้นักเรียนจะได้ฝึกอ่านในใจและสรุปเรื่องจากการอ่านได้

4. ครูให้นักเรียนสังเกตคำในนิทานที่ขีดเส้นใต้ และให้อ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปนิทาน เพื่อสรุปเนื้อหาข้อคิดคติสอนใจหลังจากอ่านนิทาน (ชั่วโมงที่ 2)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และถามนักเรียนถึงการอ่านนิทานเรื่อง ผีเสื้อแสนสวยไปเมื่อชั่วโมงก่อน ถามนักเรียนว่าชอบนิทานเรื่องนี้หรือไม่ ใครชอบสัตว์ตัวไหนบ้างในละคร เพราะอะไร

2. ครูแจกแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 1 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 1 แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หนังสือหลักภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. หนังสือภาษาพาที และวรรณคดีลำนํ้า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ผีเสื้อแสนสวย
5. คอมพิวเตอร์
3. เครื่องรับโทรทัศน์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 หลักฐานการเรียนรู้

1. การซักถามและให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยปากเปล่า
2. การเขียนคำอ่านและบอกจำนวนพยางค์ใน แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 1 และแบบฝึกทักษะ การเขียนชุดที่ 1

8.2 วิธีการวัดและประเมินผล

1. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 1
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 1

8.3 เครื่องมือวัดและประเมินผล และเกณฑ์

1. แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 1
2. แบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 1

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. บันทึกผลการสอน

ผลการเรียนรู้

1.1 ผู้เรียนที่ผ่านตัวชี้วัด
มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.2 ผู้เรียนที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด
มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1)สาเหตุ.....

2)สาเหตุ.....

3)สาเหตุ.....

แนวทางแก้ปัญหา.....

.....

.....

1.3 ผู้เรียนมีความสามารถพิเศษ ได้แก่

1)

2).....

3).....

แนวทางการพัฒนา/ส่งเสริม

.....

.....

1.4 ผู้เรียนได้รับความรู้ (K)

1.5 ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ (P)

1.6 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม (A)

11. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางศศิธร สุภศร)

แผนการเรียนรู้ที่ 2

รหัสวิชา/ชื่อวิชา ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านคำและ เขียนคำ

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางศศิธร สุภศร

วันที่ 4-5 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2553

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

2.1 อ่านคำ เขียนคำและบอกจำนวนพยางค์ของคำได้

2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

3. สาระการเรียนรู้

3.1 อ่านจับใจความจากนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง หัวหน้าที่้องคนใหม่

3.2 อ่านทบทวนคำยากในนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง หัวหน้าที่้องคนใหม่

3.3 อ่านคำ เขียนคำและบอกจำนวนพยางค์ของคำในนิทานจำนวน 14 คำ

4. สาระสำคัญ

พยางค์และคำเป็นการนำพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์มาประสมกัน เพื่อใช้ในการ อ่านและการเขียน การรู้จักพยางค์และคำจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านและการเขียนภาษาไทย

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

4. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

5. มีความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้

6. มีความรับผิดชอบในงานของตน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

7. มีนิสัยรักการอ่านและเขียนมีมารยาทในการฟัง พูด และดู

6. กระบวนการการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และอธิบายเรื่องการอ่านคำและการเขียนคำ โดยยกตัวอย่างการอ่านคำและการเขียนคำ แล้วให้นักเรียนอ่านตาม
2. ครูแนะนำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่องหัวหน้าที่้องคนใหม่ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งโดยยึดหลักตามระบอบประชาธิปไตย การเคารพกฎกติกาของสังคม การยอมรับผู้อื่น
3. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานอิเล็กทรอนิกส์ และสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ ใช้เวลา 30 นาที
4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องหัวหน้าที่้องคนใหม่ ข้อคิดและคติสอนใจที่ได้รับจากการอ่านนิทาน

(ชั่วโมงที่ 2)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนเนื้อหาสาระของนิทานเรื่องหัวหน้าที่้องคนใหม่ และประชาธิปไตยในห้องเรียนเรื่อง หัวหน้าที่้องคนใหม่ที่นักเรียนอ่านไปเมื่อชั่วโมงที่แล้ว
2. ครูแจกแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 2 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 2 เรื่อง การอ่านคำและเขียนคำและจำนวนพยางค์ โดยครูนำเอาคำที่ขีดเส้นใต้ในหนังสือส่งเสริมประชาธิปไตย ในโรงเรียนเรื่อง หัวหน้าที่้องคนใหม่ จำนวน 13 คำ

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หนังสือหลักภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. หนังสือภาษาพาทีและวรรณคดีลำนาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง หัวหน้าที่้องคนใหม่
5. เครื่องคอมพิวเตอร์
6. เครื่องรับโทรทัศน์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 หลักฐานการเรียนรู้

1. การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดคติเตือนใจของนิทาน
2. การอ่านคำ เขียนคำในแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 2 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 2

8.2 วิธีการวัดและประเมินผล

1. ตรวจแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 2
2. ตรวจแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 2

8.3 เครื่องมือวัดและประเมินผล และเกณฑ์

1. แบบฝึกทักษะที่ 2 เรื่อง การอ่านคำและเขียนคำ
2. แบบประเมินทักษะการอ่านและการเขียน

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. บันทึกผลการสอน

ผลการเรียนรู้

1.1 ผู้เรียนที่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.2 ผู้เรียนที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1).....สาเหตุ.....

2).....สาเหตุ.....

3).....สาเหตุ.....

แนวทางแก้ปัญหา.....

.....

.....

1.3 ผู้เรียนมีความสามารถพิเศษ ได้แก่

1).....

2).....

3).....

แนวทางการพัฒนา/ส่งเสริม

.....

.....

1.4 ผู้เรียนได้รับความรู้ (K)

1.5 ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ (P)

1.6 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม (A)

11. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางศศิธร สุกสร)

แผนการเรียนรู้ที่ 3

รหัสวิชา/ชื่อวิชา ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านคำเขียนคำและการแจกถูกคำ

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางศศิธร สุภสร

วันที่ 6-9 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2553

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ให้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ให้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

- 2.1 อ่านคำเขียนคำและบอกจำนวนพยางค์ของคำได้
- 2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 อ่านจับใจความจากหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง จิตสาธารณะของเก่ง
- 3.2 อ่านทบทวนคำยากในหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง จิตสาธารณะของเก่ง
- 3.3 อ่านคำ เขียนคำและบอกจำนวนพยางค์ของคำในนิทานจำนวน 16 คำ

4. สาระสำคัญ

พยางค์และคำเป็นการนำพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์มาประสมกัน เพื่อใช้ในการ อ่านและการเขียน การรู้จักพยางค์และคำจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านและการเขียนภาษาไทย

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
2. มีความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้
3. มีความรับผิดชอบในงานของตน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
4. มีนิสัยรักการอ่านและเขียนมีมารยาทในการฟัง พูด และดู

6. กระบวนการการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนเรื่องการเขียนคำและการอ่านคำ อธิบายถึงการอ่านสะกดคำและการแจกลูกคำ โดยยกตัวอย่างการเขียนสะกดคำและการแจกลูกคำ
2. ครูแนะนำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่องจิตสาธารณะของเก่ง ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีน้ำใจ การช่วยเหลือคนอื่น การมีความคิดดีหวังดีต่อผู้คนรอบข้างในสังคม
3. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง จิตสาธารณะของเก่ง และสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ เวลา 30 นาที
4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปนิทานเรื่องจิตสาธารณะของเก่ง ข้อคิดและคติสอนใจที่ได้รับจากการอ่านนิทาน

(ชั่วโมงที่ 2)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนเนื้อหาสาระของการเขียนสะกดคำและการแจกลูกคำและนิทานเรื่องจิตสาธารณะของเก่ง การช่วยเหลือคนอื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ความสุขที่ได้รับจากการให้ ความภาคภูมิใจที่ได้รับหลังจากเราได้ทำความดีต่อคนอื่น การมีจิตสาธารณะ
2. ครูแจกแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 3 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 3
3. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะที่ 3

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หนังสือหลักภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. หนังสือภาษาพาทีและวรรณคดีตำนาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง จิตสาธารณะของเก่ง
5. เครื่องคอมพิวเตอร์
6. เครื่องรับโทรทัศน์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 หลักฐานการเรียนรู้

1. การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดคติเตือนใจของนิทาน
2. แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 3 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 3

8.2 วิธีการวัดและประเมินผล

1. ตรวจแบบฝึกทักษะที่ 3 เรื่อง การอ่านสะกดคำและการแจกลูกคำ
2. สังเกตทักษะการอ่านและการเขียน

8.3 เครื่องมือวัดและประเมินผล และเกณฑ์

1. แบบฝึกทักษะที่ 3 เรื่อง การอ่านสะกดคำและการแจกลูกคำ

2. แบบประเมินทักษะการอ่านและการเขียน

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. บันทึกผลการสอน

ผลการเรียนรู้

1.1 ผู้เรียนที่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.2 ผู้เรียนที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1)สาเหตุ.....

2)สาเหตุ.....

3).....สาเหตุ.....

แนวทางแก้ปัญหา.....

.....

.....

1.3 ผู้เรียนมีความสามารถพิเศษ ได้แก่

1)

2).....

3).....

แนวทางการพัฒนา/ส่งเสริม

.....

.....

- 1.4 ผู้เรียนได้รับความรู้ (K)
- 1.5 ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ (P)
- 1.6 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม (A)

11. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางศศิธร สุภคร)

แผนการเรียนรู้ที่ 4

รหัสวิชา/ชื่อวิชา ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนสะกดคำและการแจกลูกคำ

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางศศิธร สุภตร

วันที่ 10-11 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2553

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

2.1 อ่านคำเขียนคำและบอกจำนวนพยางค์ของคำได้

2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

3. สาระการเรียนรู้

3.1 อ่านจับใจความจากหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง มอมแมมผู้ซื่อสัตย์

3.2 อ่านทบทวนคำยากในนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง มอมแมมผู้ซื่อสัตย์

3.3 อ่านคำ เขียนคำและบอกจำนวนพยางค์ของคำในนิทานจำนวน 21 คำ

4. สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำและการแจกลูกคำ การอ่านผันคำ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านคำและการเขียนคำมากยิ่งขึ้น

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

5.1 เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

5.2 มีความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้

5.3 มีความรับผิดชอบในงานของตน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

5.4 มีนิสัยรักการอ่านและเขียนมีมารยาทในการฟัง พูด และดู

6. กระบวนการการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนเรื่องการเขียนคำและการอ่านคำ อธิบายถึงการอ่านสะกดคำและการแจกลูกคำ โดยยกตัวอย่างการเขียนสะกดคำและการแจกลูกคำ
2. ครูแนะนำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่องมอมแมมผู้ซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ของสุนัขที่มีต่อเจ้าของ ซึ่งนำมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตประจำวันของคนได้
3. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง มอมแมมผู้ซื่อสัตย์ ใช้เวลา 30 นาที
4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปนิทานเรื่องมอมแมมผู้ซื่อสัตย์ คติข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทานและ แบบอย่างที่ดีควรนำไปประพฤติปฏิบัติ

(ชั่วโมงที่ 2)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนเนื้อหาสาระของการเขียนสะกดคำและการแจกลูกคำและนิทานเรื่องมอมแมมผู้ซื่อสัตย์
2. ครูแจกแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 4 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 4
3. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนชุดที่ 4

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หนังสือหลักภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. หนังสือภาษาพาทีและวรรณคดีลำนารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง มอมแมมผู้ซื่อสัตย์
5. เครื่องคอมพิวเตอร์
6. เครื่องรับโทรทัศน์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 หลักฐานการเรียนรู้

1. การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดคติเตือนใจของนิทาน
2. แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 4 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 4

8.2 วิธีการวัดและประเมินผล

1. ตรวจแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 4
2. ตรวจแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 4

8.3 เครื่องมือวัดและประเมินผล และเกณฑ์

1. แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 4
2. แบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 4

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. บันทึกผลการสอน

ผลการเรียนรู้

1.1 ผู้เรียนที่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.2 ผู้เรียนที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1).....สาเหตุ.....

2).....สาเหตุ.....

3).....สาเหตุ.....

แนวทางแก้ปัญหา.....

.....

.....

1.3 ผู้เรียนมีความสามารถพิเศษ ได้แก่

1).....

2).....

3).....

แนวทางการพัฒนา/ส่งเสริม

.....

.....

1.4 ผู้เรียนได้รับความรู้ (K)

1.5 ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ (P)

1.6 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม (A)

11. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางศศิธร สุภคร)

แผนการเรียนรู้ที่ 5

รหัสวิชา/ชื่อวิชา ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 คำและประโยค

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางศศิธร สุภตร

วันที่ 12-13 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2553

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน
เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี
ประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

2.1 อ่านคำเขียนคำและบอกจำนวนพยางค์ของคำได้

2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

3. สาระการเรียนรู้

3.1 อ่านจับใจความจากหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง ขวัญใจเพื่อน

3.2 อ่านทบทวนคำยากในหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง ขวัญใจเพื่อน

3.3 อ่านคำ เขียนคำและนำคำไปแต่งเป็นประโยคได้

4. สาระสำคัญ

คำ ความหมายของคำ และการนำคำไปแต่งประโยคเพื่อให้ได้ใจความและสื่อความหมาย
ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
2. มีความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้
3. มีความรับผิดชอบในงานของตน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
4. มีนิสัยรักการอ่านและเขียนมีมารยาทในการฟัง พูด และดู

6. กระบวนการการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

1. กล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนเรื่องการเขียนคำและการอ่านคำ อธิบายถึงการนำคำไปแต่งเป็น ประโยคให้ได้ใจความเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

2. ครูแนะนำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เรื่องขวัญใจเพื่อน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความ ให้ การ ช่วยเหลือและให้บริการเพื่อนด้วยความเต็มใจ

3. ครูให้นักเรียนอ่านหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ขวัญใจเพื่อน ใช้เวลา 30 นาที

4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปนิทานเรื่องขวัญใจเพื่อน คติข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน และ แบบอย่างที่ดีควรนำไปประพฤติปฏิบัติ

(ชั่วโมงที่ 2)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนเนื้อหาสาระการนำคำไปแต่งเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมายให้ได้ใจความตามที่เรากำลังต้องการ

2. ครูแจกแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 5 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 5

3. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนชุดที่ 5

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดนิทานคุณธรรม เรื่อง ขวัญใจเพื่อน

2. หลักสูตรแกนกลางฯ ภาษาไทย ป.3

3. ห้องสมุดโรงเรียน

8. การวัดและประเมินผล

8.1 หลักฐานการเรียนรู้

1. การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดคติเตือนใจในของนิทาน

2. แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 5 และแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 5

8.2 วิธีการวัดและประเมินผล

1. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 5

2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 5

8.3 เครื่องมือวัดและประเมินผล และเกณฑ์

1. แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 5

2. แบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 5

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. บันทึกผลการสอน

ผลการเรียนรู้

1.1 ผู้เรียนที่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.2 ผู้เรียนที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด

มีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1)สาเหตุ.....

2)สาเหตุ.....

3).....สาเหตุ.....

แนวทางแก้ปัญหา.....

.....

.....

1.3 ผู้เรียนมีความสามารถพิเศษ ได้แก่

1)

2).....

3).....

แนวทางการพัฒนา/ส่งเสริม

.....

.....

1.4 ผู้เรียนได้รับความรู้ (K)

1.5 ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ (P)

1.6 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม (A)

11. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

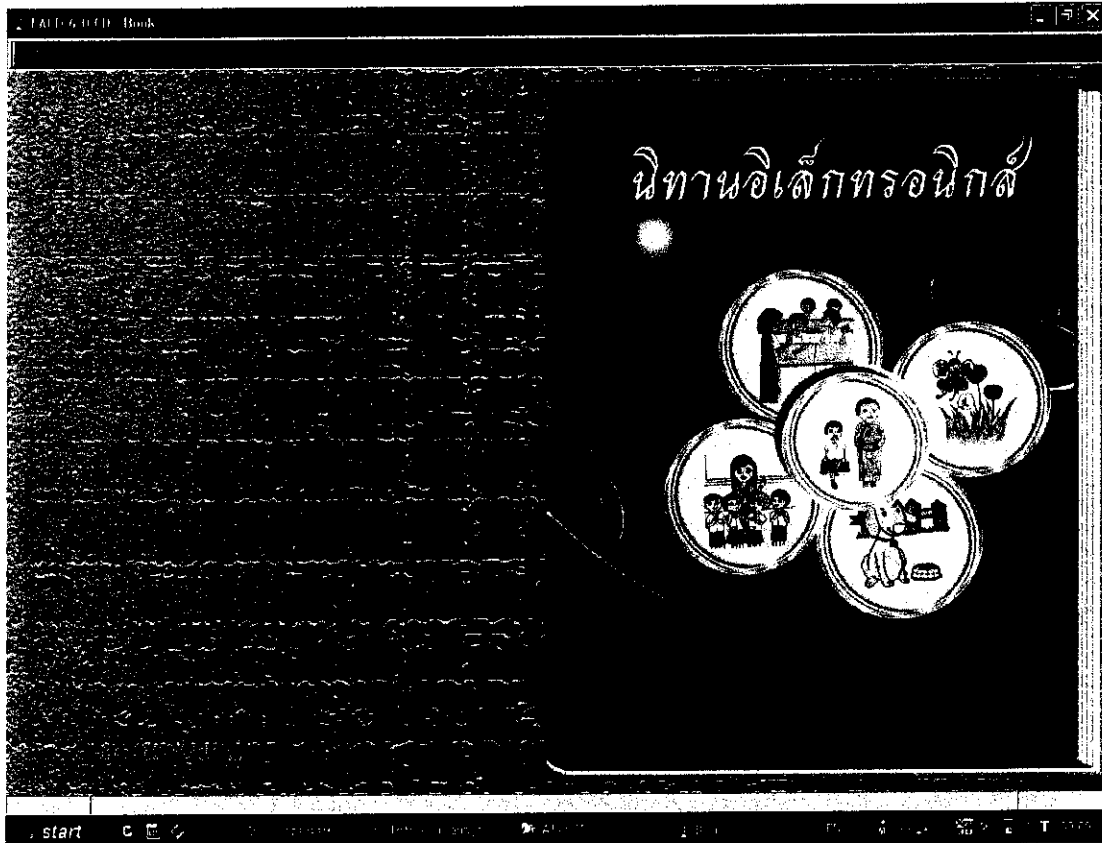
(ลงชื่อ)

(นางศศิธร สุภสร)

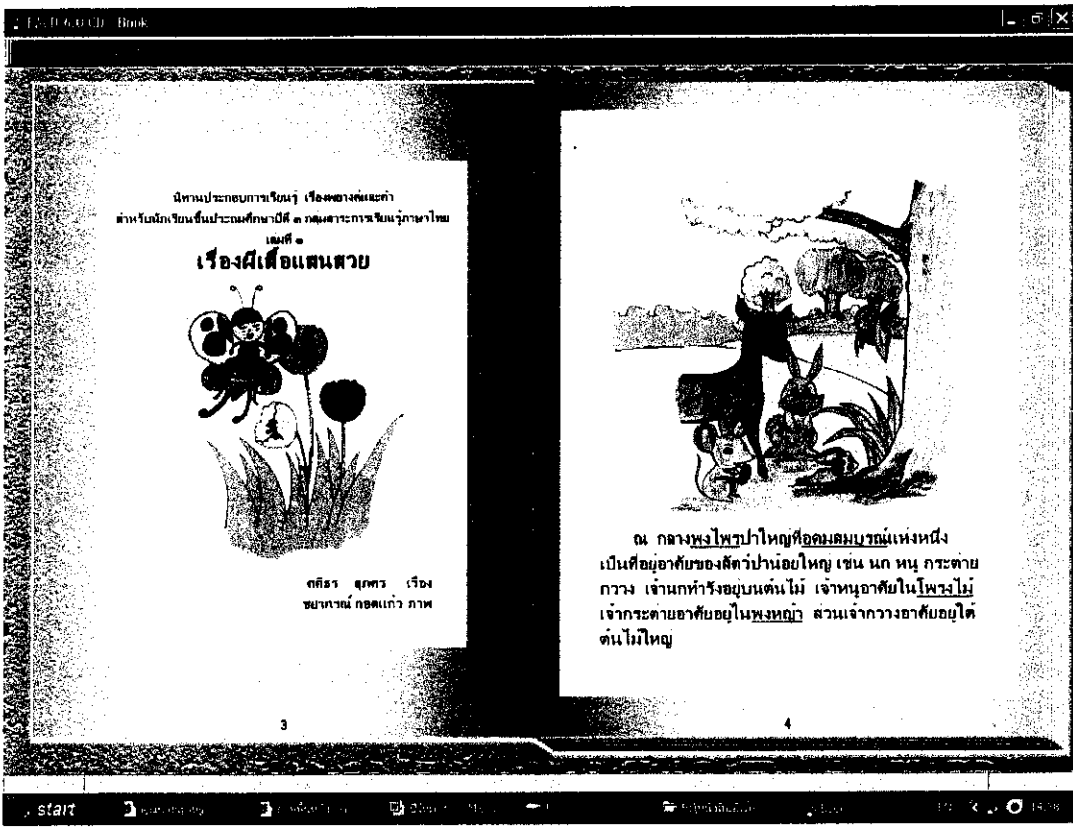
บัญชีคำยากในบทเรียน

1	พงไพร	26	เปิดเทอม	51	สกปรก	76	ซื่อสัตย์
2	สมบูรณ์	27	บรรยากาศ	52	พยักหน้า	77	ตึกตึก
3	โพรงไม้	28	ปฏิบัติ	53	ตรวจเช็ค	78	คั่งคั่ง
4	พวงห้อย	29	ถูระเบียบ	54	ซับซัอน	79	กระวีกระวาด
5	เที่ยวจิจิ	30	ประชาธิปไตย	55	สัญญาณ	80	โทรทัศน์
6	สะพรั่ง	31	บริสุทธิ์	56	อาณาจักร	81	ดวงยิหาว
7	หลากสีสัน	32	ยุติธรรม	57	ท่ากว้าง	82	อนุรักษ์
8	ละลานตา	33	สิทธิ	58	อำนาจ	83	บรรเจิด
9	ตึกแดน	34	เสรีภาพ	59	สันติ	84	เอนกประสงค์
10	เริงรำ	35	กตिका	60	สนิทสนม	85	รัฐธรรมนูญ
11	กระตือรือร้น	36	มารยาท	61	หอมฉุย	86	มหัศจรรย์
12	กระปรีกระเปร่า	37	พ่อนคลาย	62	ตลบอบอวล	87	ขมิ้นขมิ้น
13	กระฉับกระฉง	38	โอกาส	63	ช่วยวน	88	อนันต์
14	คล่องแคล่ว	39	สามารถ	64	อนุญาต	89	บรรพต
15	ว่องไว	40	รถเมล์	65	ขโมย	90	กังวล
16	เมลิคถั่ว	41	บิณฑบาต	66	รสชาติ	91	อนุสรณ์
17	เสียบิง	42	ใส่บาตร	67	เอรีคอร้อย	92	ถลาถล่า
18	เลาะเต็มหญ้า	43	พระรุงพระรัง	68	เพลิดเพลิน	93	กะมำ
19	ประโยชน์	44	ทุลักทุเล	69	ผลอ	94	อิจฉา
20	นินทา	45	พุดบาท	70	ชะโงกหน้า	95	อธิบาย
21	ลบหลู่	46	สาธารณะ	71	แปลกปลอม		
22	คูหมื่น	47	พลาสติก	72	อาจิม		
23	เกสร	48	ปลิวว่อน	73	เจ้าเล่ห์		
24	ธรรมชาติ	49	เกลื่อนกลาด	74	พฤติกรรม		
25	ขมขมขมขม	50	กระจัดกระจาย	75	ควาด		

หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์
ประกอบแผนการเรียนรู้จำนวน 5 เรื่อง

<p>คำนำ</p> <p>หนังสือเรียนชุดรวมวิชาภาษาไทย ผู้เขียนได้จัดเนื้อหาสาระ จากกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา ตามแนวข้อเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 95 คำ มาใช้ในการพัฒนาการเรียน จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเนื้อเรื่องรวมเรื่องใหม่ กิจกรรมของบท กล้องมองผู้ซื้อสัตว์ และเรื่อง การหาภาพประกอบ เพื่อฝึกและสร้างตามสนใจของนักเรียนในการอ่านคำ เขียนคำจากภาพ และปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกหัดที่ผู้เขียนได้จัดทำขึ้น ซึ่งหวังว่ากระบวนกรเรียนรู้อ่านและเขียนตามคำอ่านจะช่วยให้คำอ่านง่ายขึ้น</p> <p>ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเรียนชุดรวมวิชาภาษาไทยชุดนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้อ่านและเขียนภาษาไทย ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนได้</p> <p>ศศิธร สุภทร ผู้จัดทำ</p>	<p>สารบัญ</p> <p>เนื้อเตนสวย 3</p> <p>บ้านนาห้องคนใหม่ 14</p> <p>กิจกรรมของงู 24</p> <p>ผู้ซื้อและผู้ซื้อสัตว์ 35</p> <p>ผู้ซื้อเพื่อน 49</p>
---	--

LAU 6.0 CD Book

ก๊าดจากชายป่าไม้ไกลนักเป็นทุ่งหญ้าเขียวขจี และมี ดอกไม้ป่านานาชนิดที่กำลังออกดอกบานสะพรั่ง หลากสีล้วน สวยงามและชวนตาเต็มท้องทุ่ง เจ้าก๊าดแคบเกาะอยู่บนยอดหญ้า ส่วนเจ้าผีเสื้อกำลังบินเริงร่าชมดอกไม้ป่าที่หลากสีสัน

5

เจ้าตุ๋นของวันใหม่ที่แสนสดใส สัตว์ทุกตัวตื่นแต่เช้า กระตือรือร้น กระปรี้กระเปร่าที่จะทำงานตามหน้าที่ของตน อย่างกระตือรือร้น ก๊อดแกว ว่องไว เจ้ากบีนออกจากรังเพื่อหาอาหารมาป้อนลูก ๆ

6

start

LRI: F:\หนังสือ\กิจกรรม\CD\AlbumCD\AlbumCD\Album\book_opt_files\1-43.jpg

LAU 6.0 CD Book

เจ้าหนุออกไปเก็บเมล็ดกัญ ภาวไวเป็นเสบียง ส่วนเจ้ากระต่ายและกวางพากัน ออกไปหากินหากชายป่าที่มีทุ่งหญ้าเขียวขจี ขณะที่กวางและกระต่ายกำลังพากันไปหาอาหารกิน กวางก็เหินออกไปเห็นผีเสื้อกำลังโบยบินไปมาระหว่างดอกไม้ ดอกนั้นดี ดอกนี้ดี

7

เจ้ากวางจึงพูดขึ้นมา "เจ้ากระต่าย คุณผีเสื้อตัวนี้ดี รื่นๆ ข้าไม่เห็นว่ามันจะทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันเลย นอกจาก บำป้อนชมดอกไม้อยู่โตทั้งวัน" ฝ่ายเจ้ากระต่าย เมื่อได้ฟัง กวางพูดเช่นนั้น ก็ขานรับกันเป็นป็นขลุ่ย "นั่นสินะ เกิดมาหลายชั่บแล้ว แต่ทำตัวไร้สาระ ไร้ประโยชน์เสียจริงๆ"

8

start

LRI: F:\หนังสือ\กิจกรรม\CD\AlbumCD\AlbumCD\Album\book_opt_files\1-63.jpg

FA D G D D Book

ตึกเตนซึ่งเกาะอยู่บนยอดหญ้า ได้บินทวงกับ
 กระจับปี่กัน จึงนำความไปบอกแก่ผีเสื้อ "นี่เจ้าผีเสื้อ
 ข้าจะบอกอะไรให้เจ้าฟัง เมื่อจะขี่ข้าได้บินทวงกับ
 กระจับปี่นั้นหาเจ้า หาว่าเจ้าเกิดมาลวยชะเปล่า
 แต่ทำตัวไรสาระ ไรประโยชน์"

9

"แต่ขี้ขูดขี้กว้า วัน ๆ ไม่ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน
 เอาแต่บ่นบ่นชมดอกไม้ขูดขูด ข่านะหนะฟิงพวกมัน
อนหลุดหนีไปเจ้าไมไหว จึงรีบมาบอกให้เจ้าฟัง เจ้าจะได้
 รู้ตัวเอาไว และหาทางแก้เผ็ดพวกมัน"

10

start

LRI: F:\พหุสัณฐาน\พหุสัณฐาน\AlbumCD\FaAlbumCD\AlbumBook_cop_files\1-03.jpg

FA D G D D Book

เจ้าผีเสื้อได้ฟังก็รู้สึกโกรธ พยายามทำใจและขมใจ
 อยู่ครู่ใหญ่ จึงพูดกับตึกเตนว่า "เจ้าตึกเตน ข้าขอบใจ
 เจ้ามากนะที่นำความมาเล่าให้ข้าฟัง และเป็นเดือด
 เป็นร้อนแทนข้า แต่ข้าคิดว่าพวกเขาขูดไปเพราะความ
 ไม่รู้จักกลัว ว่าข้าต้องขบภาระหน้าที่หนักแก่ไหน"

11

ข้าจะต้องทำหน้าที่ผสมเกสรดอกไม้ไม่นานชาติ ให้ดำรง
 อยู่คู่ป่าและท้องทุ่ง เพื่อสัตว์น้อยใหญ่จะได้อาศัยเป็นแหล่ง
 อาหารและคงความงามของธรรมชาติไว้อย่างตลอดไป"
 ฝ่ายตึกเตนได้ฟังผีเสื้อพูดก็ยิ่งไปฝึกใหญ่... ก่อนลงเหยาะใจ
 แล้วพูดขึ้นมา "เฮ้อ...เจ้าผีมีเข่างดงามไปทั้งตัว
 และหัวใจงิง ๆ"

12

start

LRI: F:\พหุสัณฐาน\พหุสัณฐาน\AlbumCD\FaAlbumCD\AlbumBook_cop_files\1-103.jpg

FACT 6.D.CD - Book

การเลือกหัวหน้าห้องครั้งนี้ ครูให้นักเรียนปิดหลัก **ประชาธิปไตย** มีสิทธิออกเสียงได้คนเดียวหนึ่งเสียง และยึดเสียงข้างมากเป็นผู้ชนะ ซึ่งมีผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งจำนวน ๓ คน คือ ต้นตาล ต้นกล้า และไบเตย ครูแจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนคนละ ๑ แผ่น แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อเพื่อนที่เราต้องการให้เป็นหัวหน้าลงไปคนละหนึ่งชื่อ

17

ครูให้นักเรียนเดินออกไปหย่อนกระดาษที่เขียนชื่อเพื่อนลงในกล่องหน้าห้องเรียนที่ละคน หลังจากนั้นครูก็เปิดกล่องแล้วหยิบแผ่นกระดาษขึ้นมาอ่านทีละใบจนหมด เมื่อรวมคะแนนผลปรากฏว่า ไบเตย ได้คะแนนมากเป็นลำดับที่ ๑ ต้นตาล ได้คะแนนเป็นลำดับที่ ๒ และต้นกล้า ได้คะแนนเป็นลำดับที่ ๓ ครูจึงประกาศให้ไบเตยเป็นหัวหน้าห้องและต้นตาลเป็นรองหัวหน้าห้อง

18

URL: F:\พหุสัทธิศิลป์\พหุสัทธิศิลป์\AlbumCD\F6\AlbumCD\AlbumBook_cpf_files12-52.jpg

start

FACT 6.D.CD - Book

ในขณะที่ครูกำลังประกาศผลการเลือกตั้งอยู่นั้น ต้นตาลก็หันหน้าไปมาและทักว่าเพื่อนว่า การเลือกตั้งแบบนี้ไม่เห็นจะดีตรงไหนเลย **บริสุทธิ์ยุติธรรม**หรือเปล่าก็ไม่รู้ แล้วทำไมผลออกมาถึงได้ผู้หญิงเป็นหัวหน้าห้อง พวกเธอก็เหมือนกัน ไม่มีความรับผิดชอบเสนอชื่อเราแล้วทำไมช่วยกันเลือกเรา

19

เสียงของต้นตาลเริ่มดังขึ้นเรื่อยๆ จนครูต้องหันไปมองแล้วถามขึ้นว่า "ต้นตาล เธอมีปัญหาอะไรหรือคะ" ต้นตาลทำตาแดงๆ เหมือนกำลังจะร้องไห้ "ครูครับ ไบเตย เป็นผู้หญิง ไม่สมควรความเป็นหัวหน้า ผมเป็นผู้ชายต้องได้เป็นหัวหน้าแล้วให้ ไบเตย เป็นรองหัวหน้าถึงจะถูกต้อง"

20

URL: F:\พหุสัทธิศิลป์\พหุสัทธิศิลป์\AlbumCD\F6\AlbumCD\AlbumBook_cpf_files12-72.jpg

start

2 I: D: 6: 0: 0: Book

ทุกๆ วัน เก่งจะตื่นแต่เช้า อามนำแต่งตัว รับประทานอาหาร แล้วเดินไปขึ้นรถเมล์ที่หน้าปากซอยเพื่อไปโรงเรียน ระหว่างทาง เก่งได้พบกับพระที่กำลังออกเดินจากบึงขบาท ทุกวันและวันนี้ก็เหมือนกับทุกๆ วัน เก่งได้พบกับพระที่ออกเดินบึงขบาทเช่นเคย

25

เก่งได้ช่วยพระถือปืนโตและข้าวของที่คนบ้านมา โสภคฯ เดินตามหลังพระ และเดินเข้าไปลงพระจนถึงในวัดแล้วจึงกราบลาเพื่อเดินไปขึ้นรถเมล์ ซึ่งอยู่ห่างจากรวัดประมาณ ๓๐๐ เมตร พอเก่งเดินมาถึงวงกลมแดง เข้ามารถติดบ้ายพอดี เก่งเดินขึ้นรถเมล์และนั่งอย่างเรียบร้อย

26

URL: F:\[หนังสืออิเล็กทรอนิกส์]\AlbumCD\Fp\AlbumCD\AlbumBook_opf_files\3-32.jpg

start

2 I: D: 6: 0: 0: Book

สักพักรถเมล์ก็เข้าจอดเพื่อรับผู้โดยสารที่ป้ายรถเมล์ ผู้หญิงวัยกลางคนเดินขึ้นมาบนรถเมล์ ในมือถือของพระร่วงรัง เก่งกำลังจะลุกขึ้นเพื่อให้ผู้หญิงคนนั้นนั่ง แต่ไม่ทันที่เก่งจะลุกขึ้น ผู้หญิงคนนั้นก็พูดขึ้นมา "ไม่เป็นไรจ้หนู หนูนั่งเถอะ" "ใช่ดิแะ เราชิมคิดไปว่าเรายังเป็นเด็กตัวเล็ก ถ้าลูกขึ้นมัน เรายังคงรับราวไม่ถึง พอรถเคลื่อนตัวลงเก้ๆ กังๆ หึ๊ก!!เลนน้ำ"

27

เก่งนั่งลงตามเดิมและพูดกับผู้หญิงคนนั้น "ถ้าอย่างนั้นให้ผมช่วยถือของให้หน่อยครับ" "ขอบใจมากจ้ะ" ผู้หญิงคนนั้นพูดตอบ พร้อมกับส่งของที่อยู่ในมือให้เก่งช่วยถือ "น้ำจะลง ป้ายนี้แล้วจะขอบใจมากจ้ะ หนูเป็นเด็กน่ารักมาก" "ไม่เป็นไรครับ ผมยินดีและเต็มใจช่วย"

28

URL: F:\[หนังสืออิเล็กทรอนิกส์]\AlbumCD\Fp\AlbumCD\AlbumBook_opf_files\3-32.jpg

start

2 EAP 6.0 CD Book

รถเคลื่อนตัวออกจากป้ายรถเมล์ ลึกพักก็ถึงป้ายที่แกงต้องลง แกงเดินลงจากรถเมล์ แล้วเดินไปตามฟุตบาท และเดินผ่านสวนสาธารณะเหมือนทุกวัน แกงเดินไปตามทางเดินเท้า ในสวนสาธารณะ ขนความงามของไม้ดอกไม้ประดับและสดอากาศสดชื่นในยามเช้า ก่อนเดินเข้าโรงเรียนทุกวัน

29

ขณะที่แกงเดินผ่านสวนสาธารณะ ลมได้พัดเศษกระดาษและถุงพลาสติก ปลิวว่อน เกือบชนภาคกระจัดกระจายมาอยู่ตรงหน้า แกงก็มองเก็บเศษขยะเหล่านี้ในคิดมือไปถ่าย และนำมาทิ้งลงถังขยะซึ่งอยู่ก่อนจะถึงหน้าประตูโรงเรียน

แกงยกมือไหว้ทำความเคารพครูเวรประจำวันที่ยืนอยู่หน้าประตูโรงเรียนและเดินเข้าโรงเรียนไป

30

URL: F:\โปรแกรมสื่อการเรียนการสอน\AlbumCD\FpAlbumCD\AlbumBook_cop_files\3-72.jpg

start

2 EAP 6.0 CD Book

ก่อนจะเดินเข้าห้องเรียน แกงแวะเข้าไปในห้องน้ำเพื่อล้างมือ ซึ่งอาจจะมีสิ่งสกปรกหรือเชื้อโรคติดมือมาในขณะที่เก็บเศษขยะ เมื่อล้างมือเสร็จเรียบร้อย แกงก็เดินเข้าห้องเรียนเพื่อนำกระดาษไปทิ้งกับ เมื่อเข้าไปในห้องเรียนแกงได้พบครูประจำชั้นกำลังนั่งทำงาน แกงยกมือไหว้และทักทายคุณครู "สวัสดีกับคุณครู"

31

ครูเงหน้าชี้มองแกง พยักหน้ารับไหว้พร้อม กับทักทายตอบ "สวัสดีจ๊ะแกง การบ้านเสร็จหรือยัง ถ้าเสร็จแล้วส่งเดี๋ยวจะ" "เสร็จแล้วครับ" แกงตอบพร้อมทั้งเปิดกระเป๋านักเรียน เพื่อนำสมุดการบ้านมาส่งครู "โอ้อ้าวไวตรงมม่นินแหวะจะ เดียวครูขอเรียงงานชุดนี้ก่อน จะได้ตรวจเช็คและให้คะแนนได้ง่ายขึ้น"

32

URL: F:\โปรแกรมสื่อการเรียนการสอน\AlbumCD\FpAlbumCD\AlbumBook_cop_files\3-92.jpg

start

12.0 6.0 CD Book

เกมเห็นคุณครูกำลังโยนโบว์ลิ่ง และเห็นว่าป็นงานที่ไม่ซับซ้อนและพอจะช่วยเหลือได้ เก่งจึงอาสาช่วยคุณครู "ครูครับ ผมช่วยโยนโบว์ลิ่งให้ครูครับ" คุณมองหน้าเกมแล้วยิ้ม "ดีเลย ขอบใจมากนะจ๊ะ" "ไม่เป็นไรครับ" เกมตอบพร้อม กับรับงานจากคุณครูแล้วนำมาโยนตามเวลาที่

33

เสียงสัญญาณออกดังขึ้นเมื่อถึงเวลาเข้าแถวที่หน้าเสาธง คุณครูเตือนทั้งในทางงานเพื่อไปเข้าแถว "วางงานก่อนและ เกมแล้วจะไปเข้าแถวกัน" "เสร็จพอดีครับคุณครู" "ขอบใจมากนะเกม ทำงานเสร็จรวดเร็ว เก่งสมชื่อจริง ๆ" ครูพูดและมองเกมด้วยความชื่นชม ที่เกมเป็นเด็กที่มีน้ำใจ มีจิตสาธารณะ ช่วยเหลือผู้อื่นทุกเวลาที่มีโอกาส

34

URL: F:\หนังสืออิเล็กทรอนิกส์\AlbumCD\FtpAlbumCD\Albums\Book_opt_files\9-112.jpg

start

12.0 6.0 CD Book

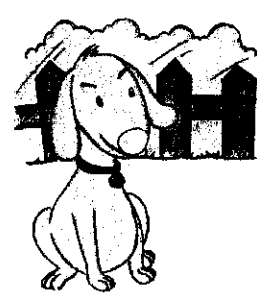
มีภาพประกอบภาพสีนูนๆ เรื่องภาพและคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เล่มที่ ๔

เรื่องมอมแมมมุขี่ขี้ลิตย

ศศิธร สุภตรา เรื่อง
ชัชวราภรณ์ กอทดแก้ว ภาพ

35

มอมแมม เป็นสุนัขตัวที่สองที่เจ้านายนำมาเลี้ยงเพื่อให้เป็นเพื่อนเล่นกับเจ้าคุกกี้ มอมแมมเป็นสุนัขที่ขี้ขลาด อ่อนโยนและยอมจำคุกที่ทุกอย่าง เพราะถือว่าคุกกี้เป็นเจ้านิน ส่วนเจ้าคุกกี้ถือว่าตนมาก่อนคุกกี้คำรามและประกาศความเป็นเจ้าของ วาอาณาจักรนี้เป็นของข้าแต่เพียงผู้เดียว

36

URL: F:\หนังสืออิเล็กทรอนิกส์\AlbumCD\FtpAlbumCD\Albums\Book_opt_files\4-21.jpg

start

123456 O.C.D. Book

ทุกก็ ชอบแสดงท่าท้วง วางอำนาจกับเจ้ามอมแมม เป็นประจำ แต่เจ้ามอมแมมไม่ใส่ใจและเป็นฝ่ายหลีกเลี่ยง บอมเจ้าทุกก็ตลอดมา ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้ทั้งสองเป็น เพื่อนเล่นกันและสนิทสนมกันที่สุดในที่สุด อาศัยอยู่ด้วยกัน อย่างสันติ

37

จากการที่ทุกก็เข้ามาอยู่ในบ้านก่อน จึงถือว่าตนเอง เป็นเจ้าถิ่นและตั้งตนเป็นเจ้ามั่ง ส่วนมอมแมมก็ทำตน เป็นลูกมุ้งมิ้ง เชื้อฟุ้งทุกก็และบอมตลอดมา ดังนี้ เมื่อ มอมแมมแสดงความคิดเห็น ทุกก็จึงไม่เชื่อ และไม่ฟัง

38

URL: F:\พจนานุกรมศัพท์ในกวี\AlbumCD\FpAlbumCD\AlbumBook_opf_files\4-11.jpg

start

123456 O.C.D. Book

วันหนึ่งเจ้านายทำอาหารกลิ่นหอมฉุย ตลบอบอวล จืดจางไร้มนต์โตะอาหาร ด้วยความอยากรื้อซากเห็นว่า เจ้านายทำโตะไรวมนโตะ ทั้งสองจึงใช้เท้าหน้า ทั้งสองขำขี้มึนขึ้นไปบนโตะอาหารแล้วชะโงกหน้ามองดู

39

"โอโห... หมูทอดกระเทียมพริกไทย" เจ้ามอมแมม พุดขึ้น "ฮือฮือ... หอมจัง" เจ้าทุกก็พุดบ้าง "พอจะ ลมมาโตแล้วเดี๋ยวนำลาภกระเด็นโตะอาหารพอดี" มอมแมมเตือนทุกก็ให้ถอยลงมาจากโตะอาหาร ซึ่งตนเอง นั้นถอยออกมาและนอนคุ้ยหญ้า

40

URL: F:\พจนานุกรมศัพท์ในกวี\AlbumCD\FpAlbumCD\AlbumBook_opf_files\4-61.jpg

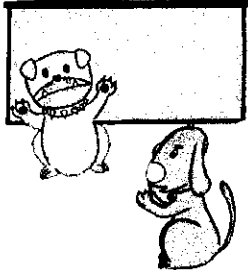
start

12 / 6 / 0 / 0 Book

41

คูกี้ไม่ฟังเสียงร้องเตือนของมอมแมม ยิ่งงาไซ้ซาหน้า ทั้งสองข้างเกาะอยู่บนโต๊ะอาหาร ค่ายกดินหอมขี้ยาของอาหาร ทำให้คูกี้คิดถึงใจไวไม่ไหว ชื่นปากไปคาบหมุ่ทอดในจานกิน

42

"อิมลิกซันคงไม่เป็นไรนา" คูกี้พูด สานมอมแมมที่เล่าคูกี้ต่างๆ เห็นคูกี้กินอาหารในจาน จึงพูดขึ้นมา "คูกี้ เจ้าไม่ควรกินอาหารของเจ้านายก่อนได้รับอนุญาตนะ.. เพราะมันเท่ากับว่าเจ้าเป็นขโมย"

URL: F:\พจนานุกรม\งานศิลป์\AlbumCD\Fp\AlbumCD\AlbumBook_opf_files\4-01.jpg

start

13 / 6 / 0 / 0 Book

43

"ไม่เป็นอะไรรอกนา... แค่อินเดียวเอง" คูกี้หันหันหน้ามาพูดกับมอมแมมพร้อมทั้งเกี่ยวหมุ่ทอดในปาก แตรสุชาติของหมุ่ทอดกระเทียมพริกไทย มันช่างเอร็ดอร่อยจริงๆ จึงทำให้เจ้าคูกี้เพลิดเพลิน เผลอกินหมุ่ทอดจนเกลี้ยงจาน

44

เมื่อถึงเวลาอาหาร เจ้านายเดินมาที่โต๊ะอาหาร พบว่าอาหารหายไป จึงได้ตรวจสอบรอบบริเวณบ้านก็ไม่พินิจหรือสัณนิษฐานแปลกปลอมเข้ามา จึงลงความเห็นว่าเจ้านายสองตัวนี้แหละขโมยกินอาหาร เจ้านายจึงได้ลงโทษทั้งเจ้าคูกี้และมอมแมม

URL: F:\พจนานุกรม\งานศิลป์\AlbumCD\Fp\AlbumCD\AlbumBook_opf_files\4-101.jpg

start

FALD G. DCD Book

ด้วยที่มีสุนัขสองตัว เจ้านายไม่รู้ว่าสุนัขตัวไหนขโมยหรือไม่ได้ขโมย จึงทำให้ลูกก็โตใจ แอบขโมยอาหารของเจ้านายกินอยู่เป็นประจำ และด้วยคำขอเจ้านายเมื่อมันขโมยกินอาหารเสร็จแล้ว ก็ทำดีไปนอนดูอยู่ห่าง ๆ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

กระทั่งวันหนึ่ง เจ้านายทำอาหารเสร็จและตักใส่จานวางไว้บนโต๊ะเหมือนเช่นเคย ด้วยพฤติกรรมขโมยของลูกก็พอลดอยู่หลังเจ้านายมันก็ใช้ขาหน้าทั้งสองข้างปีนโต๊ะขึ้นไปกินอาหารทันที โดยไม่ฟังเสียงเตือนของมอมแมมซึ่งเฝ้าดูอยู่

start

URL: F:\ไฟล์สื่อต้นฉบับ\CD\FalDAlbumCD\FalDAlbumCD\book_of_files\4-121.jpg

FALD G. DCD Book

ขณะที่เจ้าลูกก็กำลังกินอาหารอย่างอร่อยอยู่ภายใน "ลูกก็" เจ้านายตัวคุณเสียงดัง พร้อมกับเดินมาใช้มือทูปเจ้าลูกก็เข่าอย่างจริงจัง และมองหาเจ้ามอมแมม พบว่าเจ้ามอมแมมนอนอยู่ห่าง ๆ เจ้านายจึงรู้ว่าที่ผานมาลงโทษมอมแมมซึ่งไม่มีทางผิดมาโดยตลอด

เจ้านายรู้สึกเสียใจที่ลูกก็ไม่สำนึกในบุญคุณที่เจ้านายเลี้ยงมาด้วยความรักและเอ็นดูตลอดมา และเมื่อสบโอกาสยังทำตัวเป็นขโมยเสียเอง เจ้านายจึงตัดสินใจไล่ออกจากบ้านไป ส่วนเจ้ามอมแมมผู้ซื่อสัตย์ก็ตามแต่ความซื่อสัตย์ต่อเจ้านายตลอดเวลา ก็อาศัยอยู่ในบ้านอย่างมีความสุข และไม่มีคืนของเจ้าลูกก็คอยข่มเหงรังแกอีกต่อไป

start

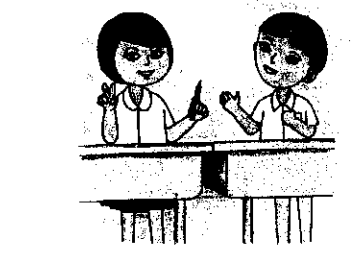
URL: F:\ไฟล์สื่อต้นฉบับ\CD\FalDAlbumCD\FalDAlbumCD\book_of_files\4-141.jpg

นิทานประจักษ์อักษรจีน เรื่องพยางค์และคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
เล่มที่ ๕
เรื่องขวัญใจเพื่อน
ศศิธร สุภกร เรื่อง
ชนาภรณ์ กอดแก้ว ภาพ

คิดตอก... คิดตอก... คิดตอก... กริ่งๆ กริ่งๆ กริ่งๆ กริ่งๆ
เสียงนาฬิกาปลุกดังติดต่อกันเป็นระยะ ดังกังวานขึ้นและลุกจาก
ที่นอน พับผ้าหมัดม้วนและนำปิ่นอนไห้อู้อยู่ในสภาพ
เขี้ยวร้อย ก่อนที่จะอาบน้ำ แต่งตัวรับประทานอาหารเช้าไป
โรงเรียนอย่างเช่นทุกวัน

ชื่อไม่แรกเป็นชื่อไม่คงนิคศาสตร์ คุณครูบรรพต
อธิบายเรื่องการคูณ แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ๕ ข้อ
ทุกคนตั้งหน้าตั้งตาทำงานอย่างขียวขัน "ตั้งตั้ง" เสียงอนินต์
เรียกตั้งตั้ง "มีอะไรเธออปินต์" ตั้งตั้งหันหน้าไปหาอนินต์
"ก็คิดต่อเอาสิไม่รู้ว่าหายไปไหน" อนินต์พูดกับตั้งตั้งด้วยสีหน้า
เป็นกึ่งขำ "นี่เอาของเราไปใช้ก่อนเรามีหลายแห่ง" ตั้งตั้งพูด
พร้อมทั้งยื่นดินสอให้ออนินต์ "ขอใบจากนะตั้งตั้ง เธอช่วยฉัน
แก้ปัญหาได้ทันเวลาจริง ๆ" อนินต์กล่าวขอใบจากตั้งตั้ง

ตั้งตั้ง ตั้งตั้ง เสียงอนินต์เรียกตั้งตั้งเบาๆ ตั้งตั้งหันหน้า
ไปตามเสียง พร้อมกับถามว่า "มีอะไรเธอ" "ก็ขอสมมติ
ฉันไม่เข้าใจ" อนินต์รีบบอกขอของใจของตนเอง "อ้อ... มา
จะอธิบายให้ฟัง" ตั้งตั้ง รีบอธิบายให้เพื่อนฟัง เมื่อตั้งตั้งอธิบาย
เสร็จเรียบร้อยแล้ว อนินต์ร้อง "อ้อ มีนาละ เราคิดอยู่ตั้งนาน ที่แท้
มันต้องทำอย่างนี้เอง ขอใบจากนะตั้งตั้งที่ช่วยอธิบายให้
เราเข้าใจ" อนินต์กล่าวขอใบจากเพื่อนแล้วหันกลับไปทำงานต่อ

แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น ป.3/..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านและบอกจำนวนพยางค์ของคำ

ที่	คำ	คำอ่าน	จำนวนพยางค์
1	พงไพร		
2	สมบูรณ์		
3	โพรงไม้		
4	พงหญ้า		
5	เตี้ยวขจี		
6	สะพรั่ง		
7	หลากสีสัน		
8	ละลานตา		
9	ตึกแตน		
10	เริงรำ		
11	กระตือรือร้น		
12	กระปรีกระเปร่า		
13	กระฉับกระเฉง		

แบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น ป.3/.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้นักเรียนเขียนคำจากคำอ่าน

ที่	คำอ่าน	คำ	จำนวนพยางค์
1	คล่อง-แคล่ว		
2	ว่อง-ไว		
3	มะ-เ็ค-ถั่ว		
4	สะ-เปียง		
5	เลาะ-เล็ม-ย่า		
6	ประ-โหยด		
	นิน-ทา		
8	ลบ-หลู่		
9	คู-หมั่น		
10	เก-สอน		
11	ท่า-มะ-ชาด		
12	ชะ-ม๊ก-ชะ-เม่น		

แบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น ป.3/..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ให้นักเรียนเขียนคำจากคำอ่านดังต่อไปนี้

ที่	คำอ่าน	คำ	จำนวน พยางค์
1	เปิด – เทอม		
2	บัน – ยา – กาด		
3	ปะ – ตี – บัด		
4	กค – ระ – เบียบ		
5	ประ – ชา – ทิบ – ปะ – ไตย		
6	บอ – ริ – สูด		
7	ยุค – ตี – ทำ		
8	สิต – ทิ		
9	เส – รี – พาบ		
10	กะ – ตี – กา		
11	มา – ระ – ยาด		
12	พ่อน – คลาย		
13	โอ – กาด		
14	สา - มาด		

แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น ป.3/.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้นักเรียนเขียนคำอ่านจากคำดังต่อไปนี้

ที่	คำ	คำอ่าน	จำนวน พยางค์
1	เปิดเทอม		
2	บรรยากาศ		
3	ปฏิบัติ		
4	กฎระเบียบ		
5	ประชาธิปไตย		
6	บริสุทธิ์		
7	ยุติธรรม		
8	สิทธิ		
9	เสรีภาพ		
10	กตिका		
11	มารยาท		
12	เพื่อน คลาย		
13	โอกาส		
14	สามารถ		

แบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น ป.3/.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้นักเรียนเขียนสะกดแจกลูกคำดังต่อไปนี้

ที่	คำ	สะกดแจกลูกคำ	จำนวน พยางค์
1	รถเมล์		
2	บิณฑบาต		
3	ปิ่นโต		
4	ใส่บาตร		
5	พระรุ้งพระวัง		
6	ทุลั๊กทุเล		
7	สาธารณะ		
8	พลาสติก		
9	เศษกระดาษ		
10	ปลิวว่อน		
11	เกลื่อนกลาด		
12	กระจัดกระจาย		
13	สกปรก		
14	พยับน้ำ		
15	สัญญาณ		

แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น ป.3/..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้นักเรียนเขียนสะกดแจกลูกคำดังต่อไปนี้

ที่	คำ	คำอ่าน	จำนวนพยางค์
1	รถเมล์		
2	บิณฑบาต		
3	ปิ่นโต		
4	ใส่บาตร		
5	พระรุ้งพระรัง		
6	ทุลั๊กทุเล		
7	สาธารณะ		
8	พลาสติก		
9	เศษกระดาษ		
10	ปลิวว่อน		
11	เกลื่อนกลาด		
12	กระจัดกระจาย		
13	สกปรก		
14	พยับน้ำ		
15	ตัณญาณ		

แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น ป.3/..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้นักเรียนเขียนสะกดแจกลูกคำดังต่อไปนี้

ที่	คำ	สะกดแจกลูกคำ	จำนวนพยางค์
1	อาณาจักร		
2	ท่ากว้าง		
3	อำนาจ		
4	สนิทสนม		
5	สันติ		
6	หอมฉุย		
7	ตลอบบอวล		
8	ชะโงกหน้า		
9	ขี้ยวน		
10	อนุญาต		
11	ขโมย		
12	รสชาติ		
13	เอรีคอร้อย		
14	เพลิดเพลิน		
15	แปลกปลอม		
16	อาจิณ		
17	เจ้าเล่ห์		
18	พฤติกรรม		
19	ตวาด		
20	ชื่อสัตย์		

แบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น ป.3/.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้นักเรียนนำคำดังต่อไปนี้แต่งเป็นประโยค

ที่	คำ	ประโยค
1	อาณาจักร	
2	ท่ากว้าง	
3	อำนาจ	
4	สนิทสนม	
5	สันติ	
6	หอมฉุย	
7	ตลบอบอวล	
8	ชะโงกหน้า	
9	ช่วยวน	
10	อนุญาต	
11	ขโมย	
12	รสชาติ	
13	เอรีคอร้อย	
14	เพลิดเพลิน	
15	แปลกลดอม	
16	อาจิน	
17	เจ้าเล่ห์	
18	พฤติกรรม	
19	ตวาด	
20	ข้อสัศย์	

แบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น ป.3/..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้นักเรียนนำคำอ่านเขียนเป็นคำและแจกลูกคำดังต่อไปนี้

ที่	คำอ่าน	คำ	สะกดแจกลูกคำ
1	ตึก-ต็อก		
2	ตุง-ตึง		
3	ดวง-ยี่-หว่า		
4	บัน-เจ็ด		
5	อะ-นุ-รัก		
6	กระ-วี-กระ-วาด		
7	โท-ระ-หัด		
8	อะ-เหนก-ประ-สงค์		
9	รัต-ตะ-ท่า-มะ-นูน		
10	มะ-หัด-สะ-จัน		
11	สั้ม-คะ-มำ		
12	บัน-พด		
13	อะ-หมี-อะ-หมั่น		
14	อะ-นั้		
15	กั้ง-วน		
16	อะ-นุ-สอน		
17	อะ-ที-บาย		
18	อิค-ฉา		

แบบฝึกทักษะการเขียนชุดที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น ป.3/.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้นักเรียนบอกความหมายของคำและนำไปแต่งเป็นประโยค

ที่	คำ	ความหมาย	ประโยค
1	ตึกตึก		
2	ตุงตุง		
3	ดวงยิววา		
4	บรรเจิด		
5	อนุรักษ์		
6	กระวีกระวาด		
7	โทรทัศน์		
8	เอนกประสงค์		
9	รัฐธรรมนูญ		
10	มหัศจรรย์		
11	ลุ่มคะม่า		
12	บรรพต		
13	ขมิขมัน		
14	อนันต์		
15	ก้วงวล		
16	อนุสรณ์		
17	อธิบาย		
18	อิฉฉา		

ภาคผนวก ก

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบทดสอบพัฒนาทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน
- แบบทดสอบพัฒนาทักษะการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน
- แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน โดยการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์

แบบทดสอบพัฒนาทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ จำนวน 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. “โพรงไม้” ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. โพรง-ไม้</p> <p>ข. โพง-ไม้</p> <p>ค. พง-ไม้</p> <p>ง. พรง-ไม้</p> <p>2. “พงหญ้า” ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. พง-ย่า</p> <p>ข. พง-หญ้า</p> <p>ค. โพง-ย่า</p> <p>ง. โพง-หญ้า</p> <p>3. ข้อใดแจกคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ต-อะ-ก-ตัก-ต-แ-น-แต-น</p> <p>ข. ต-อะ-ก-ตัก-ก-อะ-กะ-ต-แ-น-แต-น</p> <p>ค. ตัก-แต-น</p> <p>ง. ตัก-กะ-แต-น</p> <p>4. “ส-โอะ-ไ-ม-สม-บ-อุ-ร-ณ-การันต์” ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. สมบูร</p> <p>ข. สมบุน</p> <p>ค. สมบูรณ์</p> <p>ง. โสมบูรณ์</p> <p>5. “ร่าเริง” อ่านว่า</p> <p>ก. เลิง-ร่า</p> <p>ข. เลิง-ล่า</p> <p>ค. เริง-ล่า</p> <p>ง. เริง-ร่า</p>	<p>6. “เม็ล็ดถั่ว” ข้อใดเขียนคำอ่านถูก</p> <p>ก. เม็ล็ด-ถั่ว</p> <p>ข. มะ-เล็ล็ด-ถั่ว</p> <p>ค. มะ-เล็ล็ด-ถั่ว</p> <p>ง. เม็ล็ดถั่ว</p> <p>7. “ประโยชน์” ข้อใดอ่านถูก</p> <p>ก. ประ-โยค</p> <p>ข. ปะ-โยค</p> <p>ค. ประ-โยช</p> <p>ง. ประ-โหยค</p> <p>8. “จะมีกเขม้น” อ่านว่า</p> <p>ก. จะ-มีก-จะ-เม้น</p> <p>ข. จะ-หมัก-จะ-เม้น</p> <p>ค. ขมีก-ขม่น</p> <p>ง. จะมีก-เขม้น</p> <p>9. “โอกาส” อ่านว่า</p> <p>ก. โอะ-กาส</p> <p>ข. โอะ-กาศ</p> <p>ค. โอะ-กาด</p> <p>ง. โอะ-กาท</p> <p>10 ข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ</p> <p>ก. เกลื่อนกลาด</p> <p>ข. สกปรก</p> <p>ค. พลาสติก</p> <p>ง. พระรุ้งพระรัง</p>
--	--

<p>11. ควาทษวิคกันทำให้ฝุ่น.....</p> <p>ก. แปลกปลอม</p> <p>ข. ตลบอบอวล</p> <p>ค. ยั่วชวน</p> <p>ง. กระจัดกระจาย</p> <p>12. “ทั้งสองอาศัยอยู่ด้วยกันอย่าง.....</p> <p>ก. อาจิม</p> <p>ข. เพลิดเพลิน</p> <p>ค. อนุญาติ</p> <p>ง. สันติ</p> <p>13. “กั้วล” ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. กั้ว-วน</p> <p>ข. กั้ว-วล</p> <p>ค. กั้ว-วพ</p> <p>ง. กั้ว-ไววน</p> <p>14. “อิฉฉา” อ่านว่า</p> <p>ก. อิด-ฉา</p> <p>ข. อิจ-ฉา</p> <p>ค. อิท-ชา</p> <p>ง. อิศ-ศา</p> <p>15. คำในข้อใดมี 1 พยางค์</p> <p>ก. ตวาด</p> <p>ข. เสบียง</p> <p>ค. สิทธิ</p> <p>ง. เผลอ</p>	<p>16. คำในข้อใดมี 2 พยางค์</p> <p>ก. ตั๊กแตน</p> <p>ข. กติกา</p> <p>ค. เมล็ดถั่ว</p> <p>ง. ตวาด</p> <p>17. ข้อใดหมายถึงรักษาไว้ให้คงอยู่ในสภาพเดิม</p> <p>ก. อนุสรณ์</p> <p>ข. อนุรักษ์</p> <p>ค. อนุมัติ</p> <p>ง. อาจิม</p> <p>18. คุณยายตื่นแต่เช้าเพื่อจะ.....</p> <p>ก. ใส่บาตร</p> <p>ข. ใส่บาต</p> <p>ค. ใส่บาทร</p> <p>ง. ใส่บาด</p> <p>19. พระออก.....ในตอนเช้า</p> <p>ก. บิณฑบาตร</p> <p>ข. บิณฑบาทร</p> <p>ค. บิณฑบาด</p> <p>ง. บิณฑบาด</p> <p>20. “ดวงยิวา” ข้อใดอ่านถูก</p> <p>ก. ดวง-ยิวา</p> <p>ข. ดวง-ยิวา</p> <p>ค. ดวง-หิวา</p> <p>ง. ดวง-หิวา</p>
--	---

<p>21. “อนุสรณ์” ข้อใดอ่านได้ถูกต้อง</p> <p>ก. อะ-นุ-สร</p> <p>ข. อนุ-สร</p> <p>ค. อนุ-สอน</p> <p>ง. ลัม-คะ-มา</p> <p>23. “ถลาถล้า” ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. ถลา-ถล้า</p> <p>ข. ถ-หลา-ถะ-หล้า</p> <p>ค. ถะ-ลา-ถะ-หล้า</p> <p>ง. ถลา-ถะ-ล้า</p> <p>24. คำใดต่อไปนี้เป็นคำมาจากต่างประเทศ</p> <p>ก. โทรทัศน์</p> <p>ข. ภาวะวิภาวะ</p> <p>ค. พุตบาท</p> <p>ง. ทำกร่าง</p> <p>25. ข้อใดอ่านผิด</p> <p>ก. กระจ๊ะ-รื้อ-รื้อ-รัน</p> <p>ข. กระจ๊ะ-ปรี-กระจ๊ะ-เปร่า</p> <p>ค. กระจ๊ะ-นั้บ-กระจ๊ะ-เนง</p> <p>ง. กระจ๊ะ-ง-แจลั่ว</p> <p>26. ข้อใดอ่านผิดทั้งหมด</p> <p>ก. ตะ-หาวด, เจ้า-เล่</p> <p>ข. ฝะ-เหลอ, ฝะ-เล็ด-ฝะ-เลิน</p> <p>ค. รด-ชาด, รด-เม</p> <p>ง. ปรืด-ติ-กรรม, พลาด-สะ-ติก</p>	<p>27. “กตึกา” มีกี่พยางค์</p> <p>ก. 2 พยางค์</p> <p>ข. 3 พยางค์</p> <p>ค. 4 พยางค์</p> <p>ง. 5 พยางค์</p> <p>28. “เลาะเล็มหญ้า” อ่านว่า</p> <p>ก. เลาะ-เล็ม-หญ้า</p> <p>ข. เลาะ-เล็ม-หญ้า</p> <p>ค. เลาะ-เล็ม-หญ้า</p> <p>ง. เลาะ-เล็ม-ญ้า</p> <p>29. คำใดต่อไปนี้เป็นคำควบกล้ำ</p> <p>ก. เผลอ</p> <p>ข. เเสบียง</p> <p>ค. ตวาด</p> <p>ง. ถลาถล้า</p> <p>30. “ชะงอกหน้า” ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. ชงอก-หน้า</p> <p>ข. ชะ-งอก-หน้า</p> <p>ค. ชะ-งอก-นำ</p> <p>ง. ชงอก-นำ</p>
--	--

แบบทดสอบพัฒนาทักษะการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ จำนวน 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. ข้อใดเขียนถูกทุกคำ</p> <p>ก. โอกาส สามารถ</p> <p>ข. โอกาส สามารถ</p> <p>ค. โอกาส สามาถ</p> <p>ง. โอกาส สามาถ</p> <p>2. ข้อใดเขียนถูกทุกคำ</p> <p>ก. พระรุงพรง์ ทูลักทูลเ</p> <p>ข. พรงพรง์ ทูลักทูลเ</p> <p>ค. พระรุงพะรง์ ทูลักทูลเ</p> <p>ง. พรงพรง์ ทูรักทูลเร</p> <p>3. ข้อใดเขียนผิดทั้งหมด</p> <p>ก. สนิทสนม เอร์็ดอรรอย</p> <p>ข. สนิทสนม อะเร็ดอรรอย</p> <p>ค. สนิคสนม อะเร็ดอรรอย</p> <p>ง. สนิคสนม อเร็ดอรรอย</p> <p>4. “สมบูรณ” ข้อใดเขียนแจกถูกคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. สม-บูรณ</p> <p>ข. สม-บูรณ</p> <p>ค. ส-ม-บ-อ-ร-ณ-กา-รันต-บูรณ</p> <p>ง. ส-โอะ-ม-สม-บ-อ-ร-ณ-กา-รันต-บูรณ</p> <p>5. “สกปรก” ข้อใดเขียนแจกคำถูกคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ส-โอะ-กสก-ปร-โอะ-กปรก</p> <p>ข. ส-ก-สก-ปร-ก-ปรก</p> <p>ค. ส-โอะ-ก-ปร-ป-ปรก</p> <p>ง. สก-ปรก</p>	<p>6. “อนกประสงค์” ข้อใดเขียนแจกถูกได้ถูกต้อง</p> <p>ก. อนก-ประ-สงค์</p> <p>ข. อะเนก-ประ-สงค์</p> <p>ค. อะ-เนก-ประ-สง</p> <p>ง. อนก-ประ-สง</p> <p>7. “อะ-นัน” ข้อใดเขียนถูกต้อง</p> <p>ก. อนัน</p> <p>ข. อะนันต์</p> <p>ค. อนันต์</p> <p>ง. อะนัน</p> <p>8. “ส-อะ-น-สัน-ต-อิ-ติ”</p> <p>ก. สะติ</p> <p>ข. สันติ</p> <p>ค. สะสันติ</p> <p>ง. สันคติ</p> <p>9. “โพรงไม้” ข้อใดเขียนแจกถูกคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. โพรง-ไม้</p> <p>ข. โพง-ไม้</p> <p>ค. พง-ไม้</p> <p>ง. พรง-ไม้</p> <p>10. “บอ-รี-สุด” ข้อใดเขียนถูกต้อง</p> <p>ก. บริสุทท์</p> <p>ข. บริสุท</p> <p>ค. บริสุด</p> <p>ง. บอริสุทท์</p>
---	---

<p>11. “ยั่วชวน” ข้อใดเขียนแจกลูกคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ย-อ้ว-ยั่ว-เอก-ยั่ว-ย-อ้ว-น-ชวน</p> <p>ข. ย-อ้ว-ยั่ว-ย-อ้ว-น-ชวน</p> <p>ค. ยั่ว-ชวน</p> <p>ง. ย-โอะ-ว-ยั่ว-ย-โอะ-น-ชวน</p>	<p>16. อนุส__ __ เต็มพยัญชนะที่ขาดหายไป</p> <p>ก. ร-น้</p> <p>ข. ร-ร้</p> <p>ค. ร-ณ้</p> <p>ง. ร-ณ</p>
<p>12. “ตะ-หลบ-อบ-อวน” ข้อใดเขียนได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ตะหลบอบอวล</p> <p>ข. ตลบอบอวน</p> <p>ค. ตลบอบอวน</p> <p>ง. ตลบอบอวน</p>	<p>17. ย-อุ-บุ-ต-อิ-ติ-ธ-อะ-ม-ธรรมข้อใดเขียนถูกต้อง</p> <p>ก. ยตธรรม</p> <p>ข. ยุติธรรม</p> <p>ค. ยุติธะ</p> <p>ง. ยิตติธะ</p>
<p>13. “ถลาถล้า” ข้อใดเขียนแจกลูกคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ถะ-หลา-ถะ-หล้า</p> <p>ข. ถ-หล้า-ถะ-หล้า</p> <p>ค. ทะ-ลา-ทะ-หล้า</p> <p>ง. ถลา-ถล้า</p>	<p>18. คำใดมี 1 พยางค์</p> <p>ก. ตวาด</p> <p>ข. เสบียง</p> <p>ค. สิทธิ</p> <p>ง. เผลอ</p>
<p>14. พยั__ หน้า ให้เติมพยัญชนะที่ขาดหายไป</p> <p>ก. ก</p> <p>ข. ข</p> <p>ค. ค</p> <p>ง. ฉ</p>	<p>19. คำใดมี 2 พยางค์</p> <p>ก. ตักแตน</p> <p>ข. กติกา</p> <p>ค. เมล็ดถั่ว</p> <p>ง. ตวาด</p>
<p>15. อา__ __ จัก__ ให้เติมพยัญชนะที่ขาดหายไป</p> <p>ก. ฉ-ร</p> <p>ข. ฉ-ร</p> <p>ค. น-ร</p> <p>ง. ณ-ร</p>	<p>20. คำใดมี 4 พยางค์</p> <p>ก. รัฐธรรมนูญ</p> <p>ข. ประชาธิปไตย</p> <p>ค. พฤติกรรม</p> <p>ง. ตลบอบอวล</p>

<p>21. คำในข้อใดมี 5 พยางค์</p> <p>ก. รัฐธรรมนูญ</p> <p>ข. พฤติกรรม</p> <p>ค. ตลบอบอวล</p> <p>ง. ขมิ้นมัน</p> <p>22. ข้อใดหมายถึงทำเป็นประจำ</p> <p>ก. อนันต์</p> <p>ข. อนุก</p> <p>ค. อาจิน</p> <p>ง. อาณาจักร</p> <p>23. ข้อใดหมายถึงการกระทำอย่างเร่งรีบ</p> <p>ก. ทูลักทุเล</p> <p>ข. พระรุงพระรัง</p> <p>ค. คล่องแคล่ว</p> <p>ง. กระวีกระวาด</p> <p>24. ข้อใดหมายถึงภูเขา</p> <p>ก. พงไพร</p> <p>ข. พงพนา</p> <p>ค. บรรพต</p> <p>ง. บรรทัด</p> <p>25. ข้อใดหมายถึงแปลกใหม่ตื่นตาตื่นใจ</p> <p>ก. แปลกปลอม</p> <p>ข. เฟลิดเฟลิน</p> <p>ค. มหัศจรรย์</p> <p>ง. บรรเจิด</p> <p>ง. 5 พยางค์</p>	<p>26. พระออก.....ทุกๆ เช้า</p> <p>ก. ไล่บาตร</p> <p>ข. ไล่บาต</p> <p>ค. บิณฑบาตร</p> <p>ง. บิณฑบาต</p> <p>27. ในสนามมีเศษกระดาษ.....เต็มไปหมด</p> <p>ก. กะจัดกระจาย</p> <p>ข. กะจัดกระจาย</p> <p>ค. กระจัดกระจาย</p> <p>ง. กระจัดกระจาย</p> <p>28. “.....ออกดั่งขึ้นในเวลา 08.30 น.”</p> <p>ก. สันญาณ</p> <p>ข. สัญญาณ</p> <p>ค. สันยาน</p> <p>ง. สัญยาน</p> <p>29. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ</p> <p>ก. เมล็ดถั่ว</p> <p>ข. ถลาดถ้ำ</p> <p>ค. แปลกปลอม</p> <p>ง. ชับช้อน</p> <p>30. ข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ</p> <p>ก. เฟลิดเฟลิน</p> <p>ข. เกลื่อนกลาด</p> <p>ค. กระฉับกระเฉง</p> <p>ง. เอรีดอร้อย</p>
--	---

แบบสอบถามความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องผลการประเมินให้ตรงกับความพึงพอใจมากที่สุด

5 = พพอใจมากที่สุด 4 = พพอใจมาก 3 = พพอใจปานกลาง
2 = พพอใจน้อย 1 = พพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนพอใจวิธีสอนโดยการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์					
2. นักเรียนพอใจครูผู้สอนที่ตามให้นักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของนิทาน					
3. นักเรียนชอบที่ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องสำคัญของนิทานและคติข้อคิดในนิทาน					
4. นักเรียนชอบเนื้อเรื่องและภาพการ์ตูนในนิทาน					
5. นักเรียนสามารถเปิดนิทานอ่านเองได้ด้วยตนเอง					
6. นักเรียนเกิดความสนุกสนานในเวลาเรียน					
7. นักเรียนชอบและอยากให้ครูนำนิทานแบบนี้มาสอนอีก					
8. นักเรียนรู้สึกสบายและมีอิสระในการเรียนโดยใช้นิทาน					
9. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำจากนิทาน					
10. นักเรียนได้รับความรู้และแบบอย่างการทำดีและไม่ดีจากนิทาน					
11. นักเรียนได้นำเอาแบบอย่างที่ดีในนิทานมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน					
12. เมื่ออ่านนิทานและทำแบบฝึกทักษะท้ายเรื่องแล้วทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำเขียนคำและบอกจำนวนพยางค์					
13. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะท้ายเรื่องแล้วรู้ความหมายของคำมากยิ่งขึ้นและนำคำไปแต่งประโยคได้					

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพเครื่องมือคุณภาพวิจัย

- แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
- การหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการอ่าน
- การหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการเขียน
- การหาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจ

แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาไทย
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

กา ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด

กข ✓ ในช่อง 0 เมื่อมาแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด

กค ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ได้ตรงกับตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	1.	“โพรงไม้” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. โพรง-ไม้ ข. โพง-ไม้ ค. พง-ไม้ ง. พรง-ไม้				
	2.	“พงหญ้า” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. พง-ย่า ข. พง-หญ้า ค. โพง-ย่า ง. โพง-หญ้า				
	3.	ข้อใดแจกคำได้ถูกต้อง ก. ต-อะ-ก-ตัก-ต-แ-น-แต-น ข. ต-อะ-ก-ตัก-ก-อะ-กะ-ต-แ-น-แต-น ค. ตัก-แต-น ง. ตัก-กะ-แต-น				
	4.	“ไร่เรียง” อ่านว่า ก. เ齡-ร่า ข. เ齡-ล่า ค. เรียง-ล่า ง. เรียง-ร่า				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
<p>นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อแนะนำ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ</p>	5.	<p>“ส-โอะ-ไม-สม-บ-อุ-ร-ณ-การ์นค์” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. สมบูร ข. สมบุน ค. สมบูรณ ง. โสมบูรณ</p>				
	6.	<p>“เสบียง” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. เสบียง ข. สระ-เบียง ค. สะ-เหบียง ง. สเบียง</p>				
	7.	<p>“เมถี่คถั่ว” ข้อใดเขียนคำอ่านถูก ก. เมถี่ค-ถั่ว ข. มะ-ถี่ค-ถั่ว ค. มะ-ถี่ค-ถั่ว ง. เมถี่ถั่ว</p>				
	8.	<p>“ประโยชน์” ข้อใดอ่านถูก ก. ประ-โยค ข. ปะ-โยค ค. ประ-โยช ง. ประ-โหยค</p>				
	9.	<p>“จะมักเขม่น” อ่านว่า ก. จะ-มัก-จะ-เม่น ข. จะ-หมัก-จะ-เม่น ค. ขมัก-เขม่น ง. จะมัก-เขม่น</p>				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อแนะนำ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	10.	“สระพรั้ง” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. สระ-พั้ง ข. สระ-พรั้ง ค. สพรั้ง ง. สระ-พลั้ง				
	11.	“โอกาส” อ่านว่า ก. โอ-กาส ข. โอ-กาศ ค. โอ-กาด ง. โอ-กาท				
	12.	ข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ ก. เกล็ดนกลาด ข. สกปรก ค. พลาสติก ง. พระรุ้งพระวัง				
	13.	“ฟุตบาท” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. ฟุท-บาท ข. ฟุด-บาด ค. ฟุท-บาท ง. ฟุด-บาด				
	14	ควายขวิดกันทำให้ฝุ่น..... ก. แปรกลปloom ข. ตลบอบอวล ค. ชั่วชวน ง. กระจัดกระจาย				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	15.	“ทั้งสองอาศัยอยู่ด้วยกันอย่าง..... ก. อาจฉ ข. เฟลิดเฟลิน ค. อนุญาติ ง. สันติ				
	16.	“กั๋งวล” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. กั๋ง-วน ข. กั๋ง-วล ค. กั๋ง-วพ ง. กั๋ง-ไว้น				
	17.	“อิจฉา” อ่านว่า ก. อิศ-ฉา ข. อิจ-ฉา ค. อิท-ชา ง. อิศ-สา				
	18.	“โทรทศน์” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. โทร-ทศ ข. โทร-ทัด ค. โทร-ระ-ทัด ง. โทร-ระ-ทัด				
	19.	คำในข้อใดมี 1 พยางค์ ก. ตวาด ข. เสบียง ค. สิทธิ ง. เผลอ				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	20.	ข้อใดหมายถึงรักษาไว้ให้คงอยู่ในสภาพ เดิม ก. อนุรักษ์ ข. อนุรักษ์ ค. อนุมัติ ง. อาจิน				
	21.	“อาจิน” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. อาจิน ข. อา-จิน ค. อา-จิน ง. อา-หลิน				
	22.	คุณยายตื่นแต่เช้าเพื่อจะ..... ก. ใส่บาตร ข. ใส่บาต ค. ใส่บาทร ง. ใส่บาด				
	23.	พระออก.....ในตอนเช้า ก. บิณฑบาตร ข. บิณฑบาทร ค. บิณฑบาต ง. บิณฑบาด				
	24.	“ดวงยิวา” ข้อใดอ่านถูก ก. ดวง-ยิวา ข. ดวง-ยิวา ค. ดวง-หิวา ง. ดวง-หิวา				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	25.	“อนุสรณ์” ข้อใดอ่านได้ถูกต้อง ก. อะ-นุ-สร ข. อนุ-สร ค. อนุ-สอน ง. ลัม-คะ-ม่า				
	26.	“ถลาถล้า” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. ถลา-ถล้า ข. ถ-หลา-ถะ-หล้า ค. ถะ-ลา-ถะ-หล้า ง. ถลา-ถะ-ถ้า				
	27.	คำใดต่อไปนี้เป็นคำมาจากต่างประเทศ ก. โทรทัศน์ ข. กระจวิกระจวาด ค. ฟุคบาท ง. ทำกร่าง				
	28.	“ซั๊บซ้อน” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. ซั๊บ-ซ้อน ข. สั๊บ-ส้อน ค. ซั๊บ-ซ้อน ง. ซั๊บส้อน				
	29.	ข้อใดอ่านผิด ก. กระจ-ตือ-รือ-รัน ข. กระจ-ปรี-กระจ-เปร่า ค. กระจ-ฉับ-กระจ-เงง ง. คล่อง-แคล้ว				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	30.	ข้อใดอ่านผิดทั้งหมด ก. ตะ-หาวค, เจ้า-เล่ ข. พระ-เหลอ, พระ-เล็ด-พระ-เลน ค. รค-ชาด, รค-เม ง. ฟรีด-ติ-กรรม, พลาด-สะ-ติก				
	31.	“กตिका” มีกี่พยางค์ ก. 2 พยางค์ ข. 3 พยางค์ ค. 4 พยางค์ ง. 5 พยางค์				
	32.	“กฎระเบียบ” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. กฎระเบียบ ข. กค-ระ-เยบ ค. กฎ-ระ-เบียบ ง. กค-รเบียบ				
	33.	“เลาะเล็มหญ้า” อ่านว่า ก. เลาะ-เล็ม-หญ่า ข. เลาะ-เล็ม-หญ้า ค. เลาะ-เล็ม-หญ๊า ง. เลาะ-เล็ม-หญ๋า				
	34.	คำใดต่อไปนี้เป็นคำควบกล้ำ ก. เผลอ ข. เสบียง ค. ดवाद ง. ถลาถล้า				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อแนะนำ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	35.	“มารยาท” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. มา-ระ-ยาท ข. มาร-ยาท ค. มา-ระ-ยาต ง. มั่น-ระ-ยาต				
	36.	คำในข้อใดมี 2 พยางค์ ก. ตึกเตน ข. กติกา ค. เมล็ดถั่ว ง. ทวาด				
	37.	“สัญญาณ” ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง ก. สัน-ชาน ข. สัญ-ญาณ ค. สัญ-ญาณ ง. สัน-ญาณ				
	38.	“ชะโงกหน้า” ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. ชโงก-หน้า ข. ชะ-โงก-หน้า ค. ชะ-โงก-น่า ง. ชโงก-น่า				
	39.	“ตรวจเช็ค” ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง ก. ตรวจ-เช็ค ข. ตรวจ-เช็ค ค. ตรวจเช็ค ง. ตรวจ-เชค				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนอ่าน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	40.	“อนุญาต” ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง ก. อนุญาต ข. อะ-นุ-ญาติ ค. อะ-นุ-ยาด ง. อนุ-ยาด				

**แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาไทย
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- กา ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด
 กข ✓ ในช่อง 0 เมื่อมาแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด
 กค ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ได้ตรงกับตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	1.	ข้อใดเขียนถูกต้องทั้งหมด ก. เมล็ดถั่ว เสบียง ข. เมล็ดถั่ว สเบียง ค. มะล็ดถั่ว เสบียง ง. มะล็ดถั่ว สเบียง				
	2.	ข้อใดเขียนถูกต้องทั้งหมด ก. ขโมย รดชาติ ข. ขโมย รสชาติ ค. โขมย รสชาติ ง. ขโมย รดชาติ				
	3.	ข้อใดเขียนถูกต้องทุกคำ ก. โอกาส สามารถ ข. โอกาส สามารรถ ค. โอกาส สามาถ ง. โอกาส สามาถ				
	4.	ข้อใดเขียนผิดทุกคำ ก. ชื่อสัตว์ บรรเจิด ข. อนุญาต เครือญาติ ค. บรรเจิด สัตว์ป่า ง. ชื่อสัตว์ อนุญาต				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อแนะนำ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	5.	ข้อใดเขียนผิดทั้งหมด ก. สนิทสนม เอรีดอรรอย ข. สนิทสนม อะเรีดอรรอย ค. สะนิทสนม อะเรีดอรรอย ง. สนิทสะนม เอรีดอรรอย				
	6.	“สมบูรณ์” ข้อใดเขียนแจกถูกคำได้ ถูกต้อง ก. สม-บูรณ์ ข. สม-บูรณ์ ค. ส-ม-บ-อู-ร-ณ-การ์นต์ ง. ส-โอะ-ม-สม-บ-อู-ร-ณ-การ์นต์-บูรณ์				
	7.	“สกปรก” ข้อใดเขียนแจกคำได้ถูกต้อง ก. สะ-โอะ-ก-สก-ปร-โอะ-ก-ปรก ข. ส-ก-สก-ปร-ก-ปรก ค. ส-โอะ-ก-ปร-ก-ปรก ง. สก-ปรก				
	8.	“เอนกประสงค์” ข้อใดเขียนแจกถูกคำได้ ถูกต้อง ก. เอนก-ประ-สงค์ ข. อะเนก-ประ-สงค์ ค. อะ-หนก-ประ-สง ง. เอนก-ประ-สง				
	9.	“อะ-นั้น” ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. อนัน ข. อะนันต์ ค. อนันต์ ง. อะนัน				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อแนะนำ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	10.	“ส-อะ-น-สัน-ต-อิ-ติ” ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สะติ ข. สันติ ค. สะสันติ ง. สันต์ติ				
	11.	“อะ-ทิ-บาย” ข้อใดเขียนถูก ก. อทิบาย ข. อธิบาย ค. อะธิบาย ง. อะทิบาย				
	12.	“รด-เม” ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. รดเม ข. รดเมย์ ค. รดเมล์ ง. รดเมิ้ล				
	13.	“โพรงไม้” ข้อใดเขียนแจกลูกคำได้ถูกต้อง ก. โพรง-ไม้ ข. โพง-ไม้ ค. พง-ไม้ ง. พรง-ไม้				
	14	ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. พระรุงพระรัง ทูลักทูล ข. พรุงพรัง ทูลักทูล ค. พระรุงพระรัง ทูลักทูล ง. พรุงพระรัง ทูลักทูล				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	15.	“บอ-รี-สุด” ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. บริสุทธิ์ ข. บริสุท ค. บริสุด ง. บอริสุทธิ์				
	16.	“ยั่ววน” ข้อใดเขียนแจกลูกคำได้ถูกต้อง ก. ย-อ้ว-ยั่ว-เอก-ยั่ว-ย-อ้ว-น-ยวน ข. ย-อ้ว-ย-อ้ว-น-ยั่ววน ค. ยั่ว-ยวน ง. ย-โอะ-ว-ยั่ว-ย-โอะ-น-ยวน				
	17.	“ตะ-หลบ-อบ-อวล” ข้อใดเขียนได้ถูกต้อง ก. ตะหลบอบอวล ข. ตลบอบอวล ค. ตลบอบอวล ง. ตลบอบอวน				
	18.	“ถลาถล้า” ข้อใดเขียนแจกลูกคำได้ถูกต้อง ก. ถะ-ลา-ถะ-ล้า ข. ถะ-หลา-ถะ-หล้า ค. ทะ-ลา-ทะ-หล้า ง. ถลา-ถล้า				
	19.	ข้อใดแจกลูกคำผิด ก. เกสร-ก-เอ-เก-ส-อ-ร-สร ข. ตวาด-ต-อะ-ว-อา-ค ค. อาฉิม-อ-อา-อา-จ-ฉิ-ฉิม ง. กังวล-ก-อะ-ง-กััง-ว-โอะ-ล				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	20.	พยัก_หน้า ให้เติมพยัญชนะที่ขาดหายไป ก. ก ข. ข ค. ค ง. ง				
	21.	อา_จัก_ ให้เติมพยัญชนะที่ขาดหายไป ก. ฉ-ร ข. ฉ-ร ค. น-ร ง. ฉ-ร				
	22.	อนูส___ เติมพยัญชนะที่ขาดหายไป ก. ร-น์ ข. ร-ย์ ค. ร-ณ์ ง. ร-ณ์				
	23.	ย-อุ-ยุ-ต-อิ-ติ-ธ-อะ-ม-ธรรม ข้อใดถูกต้อง ก. ยุติธรรม ข. ยุติธรรม ค. ยุติระ ง. ยิดติระ				
	24.	ข้อใดมี 1 พยางค์ ก. ตวาด ข. เสบียง ค. สิทธิ ง. เผลอ				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อแนะนำ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	25.	คำใดมี 2 พยางค์ ก. คักแตน ข. กติกา ค. เมล็ดถั่ว ง. ทวาด				
	26.	คำในข้อใดมี 4 พยางค์ ก. รัฐธรรมนูญ ข. ประชาธิปไตย ค. พุทธกรรม ง. ตลบอบอวล				
	27.	คำในข้อใดมี 5 พยางค์ ก. รัฐธรรมนูญ ข. พุทธกรรม ค. ตลบอบอวล ง. ขมิขมมัน				
	28.	ข้อใดหมายถึงทำเป็นประจำ ก. อนันต์ ข. อนเก ค. อาจิณ ง. อาณาจักร				
	29.	ข้อใดหมายถึงรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพเดิม ก. อนุรักษ์ ข. อนุรักษ์ ค. อนันต์ ง. อาจิณ				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	30.	ข้อใดหมายถึงการกระทำอย่างเร่งรีบ ก. ทูลักทุเล ข. พะรุงพะรัง ค. คดองแคล้ว ง. กระจวีกระจวด				
	31.	ข้อใดหมายถึงการพูดคนอื่นในทางไม่ดี ก. กล่าวหา ข. นินทา ค. ลบหลู่ ง. สรรเสริญ				
	32.	ข้อใดหมายถึงภูเขา ก. พงไฟ ข. พงพนา ค. บรรพต ง. บรรทัด				
	33.	ข้อใดหมายถึงแปลกใหม่ตื่นตาตื่นใจ ก. มหัศจรรย์ ข. เฟลิดเฟลิน ค. แปลกปลอม ง. บรรเจิด				
	34.	พระออก.....ทุกๆ เช้า ก. ไล่บาต ข. ไล่บาตร ค. บิณฑบาตร ง. บิณฑบาต				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อแนะนำ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	35.	คุณยายตื่นแต่เช้าเพื่อจะ..... ก. ไล่बाट ข. ไล่बाट ค. บินขबाट ง. บินขबाट				
	36.	ในสนามมีเศษกระดาษ.....เต็มไปหมด ก. กะจัดกระจาย ข. กะจัดกระจาย ค. กะจัดกระจาย ง. กะจัดกระจาย				
	37.	“.....ออกดั่งขึ้นในเวลา 08.30 น.” ก. สันญาณ ข. สัจญาณ ค. สันยาน ง. สัจญาณ				
	38.	ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ ก. เมล็ดถั่ว ข. ถลาดถ้ำ ค. แปลกปลอม ง. ชับช้อน				
	39.	ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ ก. กระจื่อหรือรัน ข. กระจี่ประเปร่า ค. สนิทสนม ง. ตวาด				

ตัวชี้วัด	ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			สรุป
			+1	0	-1	
นักเรียนเขียน ข้อเขียนเชิง อธิบายและ ปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ ข้อเสนอแนะ - คำแนะนำ ต่างๆ ในชีวิต ประจำชีวิต - ประกาศป้าย โฆษณาและ คำขวัญ	40.	ข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ ก. เฟลิดเฟลิน ข. เกลื้อนกลาด ค. กระฉับกระเฉง ง. เอรีดอรรอย				

การหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการอ่าน

การวิเคราะห์สอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

- +1 คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด
 0 คือ เมื่อมาแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด
 -1 คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ได้ตรงกับตัวชี้วัด

ข้อสอบที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R/N$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	0	+1	+2	0.67
2	0	+1	+1	+2	0.67
3	+1	+1	+1	+3	1.00
4	+1	0	+1	+2	0.67
5	+1	+1	+1	+3	1.00
6	+1	+1	0	+2	0.67
7	+1	+1	+1	+3	1.00
8	+1	+1	+1	+3	1.00
9	+1	+1	+1	+3	1.00
10	+1	+1	+1	+3	1.00
11	0	+1	+1	+2	0.67
12	+1	0	+1	+2	0.67
13	+1	+1	+1	+3	1.00
14	+1	+1	+1	+3	1.00
15	+1	0	+1	+2	0.67
16	+1	+1	+1	+3	1.00
17	+1	+1	+1	+3	1.00
18	+1	+1	+1	+3	1.00
19	0	+1	+1	+2	0.67
20	+1	+1	+1	+3	1.00

ข้อสอบที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\Sigma R/N$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
21	+1	+1	+1	+3	1.00
22	+1	+1	0	+2	0.67
23	+1	+1	+1	+3	1.00
24	+1	+1	+1	+3	1.00
25	+1	+1	+1	+3	1.00
26	+1	+1	+1	+3	1.00
27	+1	+1	+1	+3	1.00
28	+1	+1	+1	+3	1.00
29	+1	+1	0	+2	0.67
30	+1	+1	+1	+3	1.00
31	0	+1	+1	+2	0.67
32	+1	+1	+1	+3	1.00
33	+1	+1	+1	+3	1.00
34	+1	+1	+1	+3	1.00
35	+1	+1	0	+2	0.67
36	+1	+1	+1	+3	1.00
37	+1	+1	+1	+3	1.00
38	+1	+1	+1	+3	1.00
39	0	+1	+1	+2	0.67
40	+1	+1	+1	+3	1.00

จากตารางพบว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) ของข้อสอบแต่ละข้อของแบบทดสอบทักษะการอ่าน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 แสดงว่า ข้อสอบสามารถวัดได้ตรงตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์ทุกข้อ

การหาค่าความยากง่าย p (difficulty index) ค่าอำนาจจำแนก r (determinant index) ของ
แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	R_H	R_L	p	r	q	pq	ข้อสอบที่ เลือก
1	9	2	0.46	0.58	0.54	0.25	/
2	8	2	0.42	0.50	0.58	0.24	/
3	9	5	0.58	0.33	0.42	0.24	/
4	9	5	0.58	0.33	0.42	0.24	/
5	7	2	0.38	0.42	0.63	0.23	
6	8	3	0.46	0.42	0.54	0.25	/
7	10	6	0.67	0.33	0.33	0.22	
8	8	4	0.50	0.33	0.50	0.25	/
9	8	3	0.46	0.42	0.54	0.25	/
10	10	6	0.67	0.33	0.33	0.22	
11	10	6	0.67	0.33	0.33	0.22	
12	9	5	0.58	0.33	0.42	0.24	/
13	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
14	10	8	0.75	0.17	0.25	0.19	
15	9	4	0.54	0.42	0.46	0.25	/
16	8	4	0.50	0.33	0.50	0.25	/
17	10	5	0.63	0.42	0.38	0.23	
18	9	3	0.50	0.50	0.50	0.25	/
19	10	6	0.67	0.33	0.33	0.22	
20	7	3	0.42	0.33	0.58	0.24	/
21	9	6	0.63	0.25	0.38	0.23	
22	8	4	0.50	0.33	0.50	0.25	/
23	8	3	0.46	0.42	0.54	0.25	/

ข้อที่	R_H	R_L	p	r	q	pq	ข้อสอบที่ เลือก
24	10	3	0.54	0.58	0.46	0.25	/
25	8	4	0.50	0.33	0.50	0.25	/
26	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
27	9	5	0.58	0.33	0.42	0.24	/
28	8	3	0.46	0.42	0.54	0.25	/
29	9	4	0.54	0.42	0.46	0.25	/
30	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
31	11	3	0.58	0.67	0.42	0.24	/
32	8	2	0.42	0.50	0.58	0.24	/
33	5	4	0.38	0.08	0.63	0.23	
34	8	3	0.46	0.42	0.54	0.25	/
35	9	3	0.50	0.50	0.50	0.25	/
36	6	3	0.38	0.25	0.63	0.23	
37	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
38	7	3	0.42	0.33	0.58	0.24	/
39	9	3	0.50	0.50	0.50	0.25	/
40	8	5	0.54	0.25	0.46	0.25	/

จากตาราง เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย p (difficulty index) อยู่ระหว่าง 0.42-0.58 ค่าอำนาจจำแนก r (determinant index) อยู่ระหว่าง 0.25-0.67 ได้จำนวน 30 ข้อ

การหาค่าความแปรปรวนและค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทักษะการอ่าน จำนวน 30 ข้อ

คะแนน (X)	ความถี่ (f)	fx	fx ²
27	2	54	1458
26	3	78	2028
25	2	50	1250
23	3	69	1587
22	3	66	1452
21	2	42	882
20	3	60	1200
19	2	38	722
17	3	51	867
16	1	16	256
15	2	30	450
14	2	28	392
13	1	13	169
12	1	12	144
	N = 42	$\sum fx = 869$	$fx^2 = 18689$

การคำนวณค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน

1. ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$$\begin{aligned}
 S^2 &= \frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)} \\
 &= \frac{42(18689) - (869)^2}{42(42-1)} \\
 &= 29,068.02 \\
 S &= 170.49
 \end{aligned}$$

2. ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ ใช้สูตร ($K - R_{20}$)

$$\begin{aligned}
 r &= \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S} \right] \\
 &= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{9.47}{170.49} \right] \\
 &= \frac{30}{29} (1 - 0.055) \\
 &= 1.03 \times 0.944 \\
 &= 0.98
 \end{aligned}$$

แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98

การหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการเขียน

การวิเคราะห์สอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

- +1 คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด
 0 คือ เมื่อมาแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด
 -1 คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ได้ตรงกับตัวชี้วัด

ข้อสอบที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R/N$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.00
2	+1	+1	+1	+3	1.00
3	+1	+1	0	+2	0.67
4	+1	+1	+1	+3	1.00
5	+1	+1	+1	+3	1.00
6	+1	+1	+1	+3	1.00
7	+1	+1	+1	+3	1.00
8	+1	+1	+1	+3	1.00
9	+1	+1	+1	+3	1.00
10	+1	+1	0	+2	0.67
11	+1	+1	+1	+3	1.00
12	0	+1	+1	+2	0.67
13	+1	+1	+1	+3	1.00
14	+1	+1	+1	+3	1.00
15	+1	+1	+1	+3	1.00
16	+1	+1	0	+2	0.67
17	+1	+1	+1	+3	1.00
18	+1	+1	+1	+3	1.00
19	+1	+1	+1	+3	1.00
20	0	+1	+1	+2	0.67

ข้อสอบที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R/N$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
21	+1	+1	+1	+3	1.00
22	+1	+1	+1	+3	1.00
23	+1	0	+1	+2	0.67
24	+1	+1	+1	+3	1.00
25	+1	+1	0	+2	0.67
26	+1	+1	+1	+3	1.00
27	+1	+1	+1	+3	1.00
28	+1	+1	+1	+3	1.00
29	+1	+1	+1	+3	1.00
30	0	+1	+1	+2	0.67
31	+1	0	+1	+2	0.67
32	+1	+1	+1	+3	1.00
33	+1	+1	+1	+3	1.00
34	+1	0	+1	+2	0.67
35	+1	+1	+1	+3	1.00
36	+1	+1	+1	+3	1.00
37	+1	+1	+1	+3	1.00
38	0	+1	+1	+2	0.67
39	0	+1	+1	+2	0.67
40	+1	+1	+1	+3	1.00

จากตาราง พบว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) ของข้อสอบแต่ละข้อของแบบทดสอบทักษะการเขียน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 แสดงว่า ข้อสอบสามารถวัดได้ตรงตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์ทุกข้อ

การหาค่าความยากง่าย p (difficulty index) ค่าอำนาจจำแนก r (determinant index) ของ
แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	R_H	R_L	p	r	q	pq	ข้อสอบที่ เลือก
1	10	6	0.67	0.33	0.33	0.22	
2	7	2	0.38	0.42	0.63	0.23	/
3	8	3	0.46	0.42	0.54	0.25	/
4	10	6	0.67	0.33	0.33	0.22	
5	8	4	0.50	0.33	0.50	0.25	/
6	9	3	0.50	0.50	0.50	0.25	/
7	8	5	0.54	0.25	0.46	0.25	/
8	11	5	0.67	0.50	0.33	0.22	
9	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
10	11	8	0.79	0.25	0.21	0.16	
11	9	3	0.50	0.50	0.50	0.25	/
12	10	6	0.67	0.33	0.33	0.22	
13	7	2	0.38	0.42	0.63	0.23	/
14	8	2	0.42	0.50	0.58	0.24	/
15	10	5	0.63	0.42	0.38	0.23	
16	9	5	0.58	0.33	0.42	0.24	/
17	8	3	0.46	0.42	0.54	0.25	/
18	11	6	0.71	0.42	0.29	0.21	
19	10	6	0.67	0.33	0.33	0.22	
20	9	4	0.54	0.42	0.46	0.25	/
21	8	4	0.50	0.33	0.50	0.25	/
22	10	5	0.63	0.42	0.38	0.23	
23	11	7	0.75	0.33	0.25	0.19	

ข้อที่	R_H	R_L	p	r	q	pq	ข้อสอบที่ เลือก
24	8	4	0.50	0.33	0.50	0.25	/
25	6	3	0.38	0.25	0.63	0.23	/
26	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
27	9	5	0.58	0.33	0.42	0.24	/
28	7	3	0.42	0.33	0.58	0.24	/
29	7	2	0.38	0.42	0.63	0.23	/
30	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
31	6	3	0.38	0.25	0.63	0.23	/
32	10	3	0.54	0.58	0.46	0.25	/
33	8	4	0.50	0.33	0.50	0.25	/
34	9	4	0.54	0.42	0.46	0.25	/
35	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
36	11	3	0.58	0.67	0.42	0.24	/
37	8	3	0.46	0.42	0.54	0.25	/
38	9	3	0.50	0.50	0.50	0.25	/
39	10	4	0.58	0.50	0.42	0.24	/
40	7	3	0.42	0.33	0.58	0.24	/

จากตาราง เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย p (difficulty index) อยู่ระหว่าง 0.38-0.58 ค่าอำนาจจำแนก r (determinant index) อยู่ระหว่าง 0.25-0.67 ได้จำนวน 30 ข้อ

การหาค่าความแปรปรวนและค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทักษะการเขียน จำนวน 30 ข้อ

คะแนน (X)	ความถี่ (f)	fx	fx ²
28	1	28	784
26	2	52	1352
25	3	75	1875
24	3	72	1728
23	4	92	2116
22	5	110	2420
21	2	42	882
20	3	60	1200
19	3	57	1083
18	2	36	648
17	3	51	867
16	5	80	1280
15	2	30	450
14	2	28	392
13	1	13	169
11	1	11	121
N = 42		$\sum fx = 837$	$\sum fx^2 = 17367$

การคำนวณค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน

1. ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$$\begin{aligned}
 S^2 &= \frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)} \\
 &= \frac{42(17367) - (837)^2}{42(42-1)} \\
 &= 28158.21
 \end{aligned}$$

$$S = 167.80$$

2. ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ ใ้สูตร ($K - R_{20}$)

$$\begin{aligned} r &= \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S} \right] \\ &= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{9.64}{167.80} \right] \\ &= \frac{30}{29} (1 - 0.058) \\ &= 1.03 \times 0.942 \\ &= 0.97 \end{aligned}$$

แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนคำยากมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97

การหาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจ

การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจ โดยการหาความเที่ยงโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

รายการประเมิน	Alpha if Item Deleted
1. นักเรียนพอใจวิธีสอนโดยการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์	0.7655
2. นักเรียนพอใจครูผู้สอนที่ถามให้นักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของนิทาน	0.6615
3. นักเรียนชอบที่ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องสำคัญของนิทานและคติ ข้อคิดในนิทาน	0.7328
4. นักเรียนชอบเนื้อเรื่องและภาพการ์ตูนในนิทาน	0.7236
5. นักเรียนสามารถเปิดนิทานอ่านเองได้ด้วยตนเอง	0.7978
6. นักเรียนเกิดความสนุกสนานในเวลาเรียน	0.7941
7. นักเรียนชอบและอยากให้ครูนำนิทานแบบนี้มาสอนอีก	0.7689
8. นักเรียนรู้สึกสบายและมีอิสระในการเรียน โดยใช้นิทาน	0.7631
9. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำจากนิทาน	0.8006
10. นักเรียนได้รับความรู้และแบบอย่างการทำดีและไม่ดีจากนิทาน	0.7734
11. นักเรียนได้นำเอาแบบอย่างที่ดีในนิทานมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน	0.7250
12. เมื่ออ่านนิทานและทำแบบฝึกทักษะท้ายเรื่องแล้วทำให้นักเรียน สามารถอ่านคำเขียนคำและบอกจำนวนพยางค์	0.6824
13. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะท้ายเรื่องแล้วรู้ความหมายของคำมากยิ่งขึ้น และนำคำไปแต่งประโยคได้	0.6743

Reliability Coefficients N of Cases = 42.0 N of Items = 13 Alpha = .7121

จากตารางพบว่า จากการนำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาล อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน ตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปหาความเที่ยง โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71 แสดงว่า สามารถนำไปใช้วัดความพึงพอใจได้

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ผลการวิเคราะห์อัตราพัฒนาการในทักษะการอ่านของนักเรียน
- ผลการวิเคราะห์อัตราพัฒนาการในทักษะการเขียนของนักเรียน

คะแนนการทดสอบทักษะการอ่านก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

แสดงคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ และผลต่างของคะแนนการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนการเรียน (X) (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังการเรียน (Y) (คะแนนเต็ม 30)	ผลต่างของคะแนน
1	9	11	2
2	11	16	5
3	15	18	3
4	9	11	2
5	14	15	1
6	8	9	1
7	13	21	8
8	19	23	4
9	11	13	2
10	10	14	4
11	17	22	5
12	18	19	1
13	10	12	2
14	23	25	2
15	12	19	7
16	14	17	3
17	8	13	5
18	12	14	2
19	14	23	9
20	7	10	3
21	9	14	5
22	14	21	7
23	17	22	5

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนการเรียน (X) (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังการเรียน (Y) (คะแนนเต็ม 30)	ผลต่างของคะแนน
24	21	25	4
25	13	15	2
26	12	15	3
27	14	23	9
28	13	16	3
29	20	24	4
30	16	25	9
31	12	19	7
32	15	18	3
33	10	22	12
34	13	21	8
35	20	22	2
36	12	16	4
37	17	19	2
38	20	26	6
39	24	29	5
40	20	25	5
41	24	25	1
42	17	21	4
43	19	20	1
$N = 43$	$\sum X = 626$ ค่าเฉลี่ย = 14.56	$\sum X = 808$ ค่าเฉลี่ย = 18.79	

จากตารางที่ 4.1 พบว่าคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านก่อนเรียนโดยใช้หนังสือ
นิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ย 14.56 ซึ่งน้อยกว่าครึ่ง แต่หลังจากการใช้หนังสือนิทาน
อิเล็กทรอนิกส์ เข้ามาสอนในบทเรียนแล้ว ปรากฏว่าได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 18.79 เมื่อ
พิจารณาเป็นรายบุคคลจำนวน 43 คน นักเรียนมีผลต่างเพิ่มขึ้นทุกคน คือคะแนนหลังการเรียน โดย
ใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์มีค่ามากกว่าก่อนเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

**คะแนนการทดสอบทักษะการเขียนคำยากก่อนและหลังเรียน โดยใช้
หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์**

แสดงคะแนนการทดสอบทักษะการเขียนคำยากก่อนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทาน
อิเล็กทรอนิกส์ และผลต่างของคะแนนการเขียนคำยากของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนการเรียน (X) (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังการเรียน (Y) (คะแนนเต็ม 30)	ผลต่างของคะแนน
1	13	19	6
2	17	25	8
3	13	15	2
4	12	15	3
5	14	17	3
6	13	16	3
7	17	22	5
8	16	21	5
9	12	16	4
10	15	17	2
11	17	22	5
12	18	19	1
13	7	12	5
14	21	25	4
15	10	22	12
16	13	21	8
17	13	17	4
18	12	16	4
19	16	25	9
20	19	22	3
21	14	20	6
22	12	18	6

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนการเรียน (X) (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังการเรียน (Y) (คะแนนเต็ม 30)	ผลต่างของคะแนน
23	20	23	3
24	17	23	6
25	16	18	2
26	12	15	3
27	14	19	5
28	13	17	4
29	14	20	6
30	15	19	4
31	12	19	7
32	15	18	3
33	10	19	9
34	13	17	4
35	14	18	4
36	13	18	5
37	17	20	3
38	16	18	2
39	12	19	7
40	15	17	2
41	11	15	4
42	13	17	4
43	19	20	1
N = 43	$\sum X = 615$ ค่าเฉลี่ย = 14.30	$\sum X = 811$ ค่าเฉลี่ย = 18.86	

จากตารางที่ 4.3 คะแนนการทดสอบทักษะการเขียนคำยากก่อนเรียนโดยใช้หนังสือ
นิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ย 14.30 ซึ่งน้อยกว่าครึ่ง แต่หลังจากการใช้หนังสือนิทาน
อิเล็กทรอนิกส์ เข้ามาสอนในบทเรียนแล้ว ปรากฏว่าได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 18.86 เมื่อ

พิจารณาเป็นรายบุคคลจำนวน 43 คน นักเรียนมีผลต่างเพิ่มขึ้นทุกคน คือคะแนนหลังการเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์มีค่ามากกว่าก่อนเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์

ภาคผนวก ข
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ร้อยละ (Percentage)

การคำนวณเป็นการเปรียบเทียบตัวเลขจำนวนหนึ่งกับตัวเลขอีกจำนวนหนึ่งที่เทียบส่วนเป็น 100 ดังนั้นในการคำนวณหาค่าร้อยละจึงใช้ตัวเลขที่เราต้องการเปรียบเทียบหารด้วยจำนวนเต็มของสิ่งนั้น แล้วคูณด้วย 100

2. ค่าเฉลี่ย (Mean, Average, \bar{X})

กรณีเป็นข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง

$$\sum X$$

คือ ผลรวมของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างหรือประชากร

$$n$$

คือ จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) คือรากที่สองของความแปรปรวน การวัดการกระจายโดยใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นจะใช้ประกอบกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางโดยใช้ค่าเฉลี่ย

$$S = \sqrt{\frac{\sum f(x - \bar{x})^2}{n - 1}} \quad \text{หรือ} \quad S = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n - 1)}}$$

เมื่อ	S	คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	คือ ค่าของข้อมูลแต่ละตัวหรือจุดกลางชั้นแต่ละชั้น
	\bar{X}	คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	n	คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง
	f	คือ ค่าความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เกี่ยวข้องกัน (Two dependent Sample test) เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน หรือสองกลุ่มที่สัมพันธ์กัน ลักษณะของความไม่เป็นอิสระต่อกันหรือมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งข้อมูลสองกลุ่มที่วัดจากกลุ่มเดียวกันสองครั้ง เช่น สอบก่อนเรียน-สอบหลังเรียน (Pretest-posttest) การสอบซ้ำ (test - retest) คะแนนก่อนและหลังการได้รับการฝึก (before-after)

สมมติฐาน $H_0: \mu = \mu_0$ ($\mu_2 = \mu_1 - \mu_0$)

$H_1: \mu \neq \mu_0$ หรือ $\mu > \mu_0$ หรือ $\mu < \mu_0$

$$\text{ใช้สูตร } t = \frac{\bar{d} - \mu_0}{S_d / \sqrt{n}} - t_{(n-1)}$$

เมื่อ d = ความแตกต่างของค่าของตัวแปรตามแต่ละคู่

n = จำนวนคู่

\bar{d} = ค่าเฉลี่ยของ d

S_d = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ d

μ_0 = ศูนย์

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{n}$$

$$s_d = \sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n(n-1)}}$$

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. สมาชิกแต่ละคู่ของกลุ่มตัวอย่างได้รับการเลือกแบบสุ่ม
2. ความแตกต่างระหว่างค่าตัวแปรตามของแต่ละคู่มีการแจกแจงเป็น โด้งปกติ
3. ค่าตัวแปรตามระหว่างคู่เป็นอิสระต่อกัน

5. ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ค่า IOC ใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6. การวิเคราะห์ความยากง่ายเป็นการวิเคราะห์รายข้อ

ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$p = R/N$$

p คือ ค่าความยากของข้อสอบ

R คือ จำนวนคนที่ตอบข้อสอบข้อนั้น ได้ถูกต้อง

N คือ จำนวนคนที่สอบทั้งหมด

8. การหาค่าอำนาจจำแนก

สามารถจำแนกกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ได้จริง หรือจำแนกผู้ที่มีคุณลักษณะสูงจากผู้มีคุณลักษณะต่ำได้ ใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$r_{pbis} = \frac{M_r - M_l}{S} \sqrt{\frac{p}{q}}$$

r_{pbis} คือ ค่าอำนาจจำแนก

M_r คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมสำหรับคนที่ตอบถูก

M_l คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของทุกคนที่สอบ

S คือ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวม

P คือ สัดส่วนของจำนวนคนตอบถูกต้องต่อจำนวนคนสอบทั้งหมด
หรือ ค่าความยากของข้อสอบ

q คือ $1 - p$

9. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร Kuder – Richardson 20 (KR 20)

$$r = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S} \right]$$

r คือ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K คือ จำนวนข้อสอบ

p คือ สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ หรือค่าความยากง่าย

q คือ สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ $= 1 - p$

S^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางศศิธร สุภพร
วัน เดือน ปีเกิด	18 กันยายน 2510
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ. (ศิลปศาสตรบัณฑิต) วิชาเอกการจัดการทั่วไป วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ